

INTERNATIONAL WEEKLY

№ 40,41,42

30.11.2012-20.12.2012

**Видання "INTERNATIONAL WEEKLY"
здійснюється за підтримкою
ФОНДУ ФРІДРІХА НАУМАННА ЗА СВОБОДУ
та Центру інформації та документації
НАТО в Україні**

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ	5
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	5
Висновок засідання Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу про перспективи відносин з Україною	5
ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ	7
30.11.2012. Українські олігархи не надто зацікавлені в асоціації України з ЄС	7
02.12.2012. Євроінтеграція - Молдова випереджає Україну	7
04.12.2012. Угода про асоціацію: Євросоюз не поступатиметься цінностями	8
06.12.2012. ЄС вітає європейський вибір України в Угоді про асоціацію	9
07.12.2012. «Законодавчі галочки» – Україна навчилася задовольняти вимоги ЄС	10
07.12.2012. Умови для асоціації з ЄС будуть стосуватися виборів і вибіркового правосуддя в Україні	10
07.12.2012. Саміт Україна-ЄС відбудеться «за кілька тижнів», заявив посол ЄС в Україні	11
07.12.2012. ЄС очікує від Києва кроків по модернізації України, - МЗС Польщі	11
10.12.2012. Євросоюз має намір пом'якшити умови підписання Угоди про асоціацію з Україною	11
10.12.2012. Дипломати ЄС сьогодні вирішують, що робити з Україною	12
10.12.2012. Експерти: якщо угода з ЄС не буде підписана у 2013 році, то вона не буде підписана	13
10.12.2012. Польща підтримує підписання Угоди про асоціацію Україна-ЄС у листопаді 2013 р. - Сікорський	13
10.12.2012. У ЄС сподіваються, що асоціація з Україною через рік стане можливою	14
10.12.2012. Дипломати ЄС хочуть угоди з Україною, але Київ мусить рухатися	14
11.12.2012. Висновки Ради ЄС по Україні (11/12/2012)	15
11.12.2012. Асоціація з ЄС: танці на тонкій кризі	17
11.12.2012. В Євросоюзі підтвердили намерення провести саміт з Україною в началі 2013 года	19
12.12.2012. Україна-ЄС: спроба подолати невизначеність	19
13.12.2012. Дебати в Європарламенті про Україну: м'яч лишається на полі Києва	21
17.12.2012. Янукович домовився з Баррозу про точну дату саміту Україна-ЄС	23
ЕКОНОМІКА	23
07.12.2012. ЄС визнає право України підвищувати митні ставки	23
ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО	23
07.12.2012. МЗС Польщі: Євросоюз повинен скасувати візи для громадян України	23
10.12.2012. ЄС підтвердив прихильність безвізовому режиму з Україною	24
ІНШІ ПОДІЇ В ЄС	24
13.12.2012. ЄС отримав бюджет на наступний рік	24
23.12.2012. 2012-й - поворотний для Євросоюзу рік	24
УКРАЇНА – НАТО	26
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	26
Засідання міністрів закордонних справ країн НАТО показало, що Україна на відміну від Росії і Грузії, залишилась за межами стратегічних пріоритетів Альянсу	26
ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ	28
30.11.2012. Україна взяла участь у щорічному благодійному ярмарку НАТО	28
12.12.2012. Українські «Руслани» спільно з партнерами здійснили 181 рейс з Афганістану	29
17.12.2012. НАТО підтримує Україну на шляху демократизації і реформування	29
17.12.2012. Ніхто б не говорив про Митний союз, якби Україна отримала план дій щодо членства в НАТО, – Огризко	29
19.12.2012. НАТО позитивно оцінило виконання Україною програми співробітництва з Альянсом у 2012 році	29
НАТО У ФОКУСІ ТИЖНЯ	30
04.12.2012. Дипломати країн НАТО аналізуватимуть сирійську кризу, відносини з Кремлем та Грузією	30
04.12.2012. Генсек НАТО пояснив, для чого посилювати протиповітряну оборону Туреччини	31
04.12.2012. НАТО і Росія домовилися активізувати співпрацю	31

05.12.2012. НАТО схвалила розміщення ракет Patriot у Туреччині.....	31
10.12.2012. Посол США: Система ПРО у Польщі буде розгорнута у 2018 році.....	31
10.12.2012. Останнє попередження для Сирії?	32
11.12.2012. Грузія не откажется от НАТО взамен улучшения отношений с РФ	32
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА	33
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	33
Візит до Москви не відбувся, проте перспектива втрати Україною державного суверенітету через приєднання до Митного Союзу залишається	33
ВИКОНАВЧА ВЛАДА	35
30.12.2012. Азаров: Київ розчарований позицією ЄС щодо української ГТС	35
30.12.2012. Пошук дешевшого газу: Україна розраховує на Норвегію	35
03.12.2012. Уряд України відправлено у відставку	36
06.12.2012. Хорошковський вихваляється успішною торгівлею з Білоруссю.....	37
09.12.2012. Гриценко: Опозиція не голосуватиме за кандидатуру Азарова	37
ПРЕЗИДЕНТ.....	38
03.12.2012. Янукович відправив у відставку Кабмін Азарова	38
10.12.2012. Янукович хоче дружити з Індією економіками	38
10.12.2012. Янукович їде до Москви знову говорити про Митний союз.....	38
10.12.2012. Янукович в Індії знову говорив про вимушену інтеграцію України у Митний союз	39
10.12.2012. Янукович: Високі ціни на газ ведуть до втрати Росією українського ринку.....	39
11.12.2012. Янукович попередив РФ: Росія може втратити український ринок через ціни на газ .	40
13.12.2012. У Європі вважають, що в Януковича все погано.....	40
17.12.2012. Саміт Україна-ЄС відбудеться 25 лютого – прес-служба Януковича	41
ОПОЗИЦІЯ	41
04.12.2012. Висновок ПАРЄ щодо фальсифікації результатів виборів збігається з оцінками Об'єднаної опозиції, — заява «Батьківщини»	41
УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	41
МИТНИЙ СОЮЗ.....	41
07.12.2012. Розмитнена загроза	41
10.12.2012. Україна не зможе увійти до Митного союзу в 2013 році, навіть якщо захоче	46
10.12.2012. Янукович їде до Москви знову говорити про Митний союз.....	46
19.12.2012. ЄС проти МС: тактичний зиск проти стратегічних переваг	47
РАДА ЄВРОПИ	48
30.11.2012. Україна врахує рекомендації ПАРЄ з приводу виборчого процесу - посол Точицький	48
ОБСЄ	49
07.12.2012. Голозування України в ОБСЄ припало на складний для організації час - експерт	49
08.12.2012. На порозі головування в ОБСЄ.....	50
СНД	53
06.12.2012. Україна не захотіла інтегрувати валютні ринки з СНД.....	53
СОТ.....	53
12.12.2012. СОТ та Євросоюз критикують митну ініціативу України	53
МВФ	54
30.11.2012. Переговори з МВФ можуть відновитися на початку грудня.....	54
30.11.2012. МВФ: Фонд не отримувал від України пропозицій для подальшої співпраці	55
07.12.2012. Співпрацювати з МВФ відмовляються тільки комуністи - РЕГІОНАЛ.....	55
07.12.2012. МВФ буде очікувати призначення нового уряду, — ЕКСПЕРТ	56
07.12.2012. МВФ може висунути нові претензії Україні, вважають експерти	56
07.12.2012. Кредити МВФ: між останньою надією та кроком у прірву?	56
ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ	59
РОСІЯ.....	59
30.11.2012. Азаров: Україна планує купувати не більше 20 млрд. кубів російського газу	59
30.11.2012. Україна вийшла з числа головних пріоритетів Росії, - ЕКСПЕРТ	59
03.12.2012. Росія і Україна відкриють на кордоні спільні пропускні пункти	59
06.12.2012. РФ може спровокувати дестабілізацію в Україні під час виборів 2015 року.....	60
06.12.2012. Україна просить ЄС втрутитися в газові переговори з Росією	60
06.12.2012. Україна опиниться на межі дефолту завдяки Кремлю.....	61

07.12.2012. Будівництво "Південного потоку": чи вилетить Україна в трубу?	61
10.12.2012. «НАФТОГАЗ» значно скоротив закупівлі газу у «ГАЗПРОМУ» в листопаді.....	62
17.12.2012. Чого очікувати від "КРЕМЛІВСЬКИХ КОНСУЛЬТАЦІЙ" Януковича?	63
17.12.2012. Чого очікувати від "КРЕМЛІВСЬКИХ КОНСУЛЬТАЦІЙ" Януковича?	64
17.12.2012. У Москві Янукович має намір обговорити енергетичні питання, Путін — торгово-економічні	65
18.12.2012. Зустріч Президента України з Президентом Російської Федерації перенесено	65
18.12.2012. Визит Януковича в Москву отменили по инициативе российской стороны	65
18.12.2012. Путін перекреслив політичне майбутнє Януковича – Соскін	66
20.12.2012. Путин назвал отказ Украины сдать «трубу» России фундаментальной ошибкой	66
21.12.2012. Росія пов'язує ціни на газ не лише з Митним союзом, а й українською ГТС	67
США ТА КАНАДА.....	67
03.12.2012. США занепокоєні намірами України переглянути зобов'язання у СОТ.....	67
07.12.2012. Клінтон піддала критиці ситуацію в Україні	68
КРАЇНИ ЄВРОПИ	68
ІСПАНІЯ.....	68
03.12.2012. El País: Уряд України вважає, що "непорозуміння" із газовим контрактом усунуто... ..	68
ЛИТВА	69
06.12.2012. Україна і Литва досягли низки домовленостей щодо розвитку торговельно-економічних відносин	69
КРАЇНИ АЗІЇ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ	69
КИТАЙ.....	69
10.12.2012. «НАФТОГАЗ» залучає у Держбанку Китаю \$3,656 млрд для переходу з газу на вугілля	69
ІНДІЯ	70
10.12.2012. У Делі відбудеться масштабний Діловий індійсько-український форум	70
10.12.2012 Президент України зустрівся з прем'єром Індії "віч-на-віч"	70
10.12.2012. У Нью-Делі відбулася церемонія підписання українсько-індійських документів	70
10.12.2012. Відносини між Україною та Індією розвиватимуться в площині всеохоплюючого партнерства - Віктор Янукович	71
10.12.2012. Україна розглядає Індію як одного з найважливіших партнерів у Південній Азії - Президент.....	72
10.12.2012. Активізація двосторонньої взаємодії України та Індії піде на користь обом країнам - Віктор Янукович.....	72

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

Висновок засідання Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу про перспективи відносин з Україною

10 грудня 2012 року в Брюсселі відбулося **засідання Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу**, за результатами якого були опубліковані висновки, які стосуються України. Головний висновок даного засідання: рівень стосунків між Україною та ЄС залежатиме від того, як в Україні просуватимуться реформи, зазначені в порядку денному Угоди про асоціацію, та від вирішення проблеми вибіркового правосуддя. На засіданні Рада ЄС затвердила без обговорення рішення щодо України, зміст якого був відомий вже напередодні.

Згідно даних висновків Європейський Союз підтвердив свій намір підписати Угоду про асоціацію, включно з поглибленою і всеосяжною зоною вільної торгівлі, але такий крок буде здійснений лише у випадку, коли Україна продемонструє рішучі дії та прогрес у трьох основних сферах, які окреслені в документі, а саме: відповідність парламентських виборів 2012 року міжнародним стандартам, усуне порушення що слідували за виборами; поступ України в розв'язанні питання вибіркового правосуддя та уникнення цих проблем у майбутньому; виконання реформ, що були визначені в спільно погодженому Порядку денному асоціації Україна — ЄС.¹

Парламентські вибори 28 жовтня 2012 викликали відчутне занепокоєння практично всіх спостерігачів, що перебували в цей час в Україні. Європейський Союз не став виключенням. В даних висновках одним із перших пунктів стало звернення до офіційної влади України про необхідність усунення недоліків, які проявилися під час цих виборів. За словами Штефана Фюле до президентських виборів 2015 у Брюсселі очікують ухвалення українським парламентом виборчого кодексу, розробленого ще кілька років тому за експертної підтримки Європейського Союзу. На противагу цьому, Верховна Рада України ухвалила закон про вибори зі зручною для партії влади «змішаною» системою. Європейський Союз не залишить цього питання без уваги, оскільки, *по-перше*, на розробку даного кодексу було витрачено занадто багато грошей, сил та роботи фахівців, а *по-друге*, закон про вибори яскраво продемонстрував всі проблеми виборчого процесу в Україні, яких не можна допустити в майбутньому.

¹Висновки Ради ЄС по Україні (11/12/2012). [Електронний ресурс:
http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/all_news/news/2012/2012_12_11_1_uk.htm]

В пункті про **вибіркове судочинство** не йде мова про конкретні імена. Рада ЄС таким чином, хотіла привернути увагу не стільки до конкретних випадків, скільки до проблем, які існують в судовій системі України в цілому. Мова йде про загальне реформування судової системи, у тісній співпраці з Радою Європи/Венеціанською комісією, зокрема, щодо внесення змін у закон про Прокуратуру, Кримінальний кодекс, закон про судоустрій та статус суддів, зокрема стосовно ролі Вищої ради юстиції.

Крім того, ще одним пунктом передумов, що були сформульовані ЄС стало дотримання раніше взятих на себе зобов'язань у сфері зовнішньої торгівлі, зафіксованих у протоколі щодо приєднання України до СОТ. Тобто мова йде про відмову від планів Києва щодо перегляду сотень тарифних позицій і запровадження дискримінаційного утилізаційного збору на автомобілі.

Аналізуючи висновки Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу варто зазначати, що вона не поставила перед Україною нездійсненних вимог. По суті, **ЄС в котрий раз підкреслив своє бажання підписати Угоду про асоціацію, але знову ж таки наголосив на виконанні поставлених вимог і на своєму небажанні поступатися загальними цінностями та принципами.**

Офіційному Києву необхідно продемонструвати хоча б часткове розуміння і певні кроки у напрямку вирішення питань, на яких було наголошено. Але, попри це Україна робить кроки, які можуть кардинально змінити вектор зовнішньої політики України. 5 грудня 2012 року Президент України В. Янукович в Ашхабаді повідомив про впровадження «окремих положень» Митного союзу. Під час перебування в Нью-Делі він запевнив, що Україна вже гармонізує своє законодавство до норм Митного союзу. Не дивлячись на всі зауваження, критику, висновки та рішення з боку Європейського Союзу, офіційний Київ активно йде на зближення з Митним союзом, що по суті буде означати його інтеграцію.

В цей самий час Європейський Союз все ж таки, намагаючись не втрачати надію, прогнозує, коли саме можливе підписання Угоди про асоціацію і розраховує, що воно може відбутися під час українсько-європейського саміту, засідання Ради співробітництва Україна — ЄС та саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі. Дати відкладеного двостороннього саміту в Брюсселі ще не визначені. Але останнім часом в ЗМІ з'явилася інформація, що Кетрін Ештон під час телефонної розмови з в.о. Прем'єра М.Азаровим зазначила про намір провести саміт Україна—ЄС вже на початку 2013 року.

В той же час Європейський Союз намагається вплинути на суспільну думку, проказуючи реальні переваги, які отримає Україна від реалізації Угоди про асоціацію. З цією метою, 13 грудня було видано брошуру "Асоціація ЄС-Україна: що це вам дасть?". Брошура має надати основну інформацію про практичні перспективи та переваги Угоди про асоціацію між ЄС та Україною.

Коли в 2009 році Київ і Брюссель розпочали переговори про Угоду про асоціацію, Україна була прикладом для країн Східного партнерства, саме Україна мала першою підписати Угоду про асоціацію. На даний момент Київ не тільки перестав бути взірцем, а й взагалі ризикує втрати останні здобутки свого євро інтеграційного поступу. Втім ЄС розраховує, що на наступному саміті Східного партнерства Угоду про асоціацію з ЄС підпишуть Молдова, Грузія і Вірменія. Європейський Союз сподівається на підписання цього документу і з Україною, але впевненості в цьому немає. Деякі експерти вважають, що країни Європи нічого не втратять від підписання Угоди, оскільки наступним кроком стане процес ратифікації, і на цьому етапі країни зможуть висловити свої позиції та висунути додаткові умови, але в цьому аспекті постає питання важливості загальнолюдських цінностей, принципу демократичності та всіх інших аспектів, які захищає і підтримує ЄС.

Таким чином, на даний момент крок за Україною, все залежить від дій офіційного Києва, які визначають подальший розвиток відносин України з Європейським Союзом.

ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ

30.11.2012. Українські олігархи не надто зацікавлені в асоціації України з ЄС

Наївно вважати, що питання Асоціації та ЗВТ із ЄС є життєво важливим для найбільш впливових українських олігархів. Зацікавлення олігархів обмежене, а затикування із підписанням не є критичним, адже свої бізнес-імперії вони сформували і без цього.

Про це пише Олександр Крамар у своїй статті для «Українського тижня».

Можливість вільного доступу до ЄС, збереження там своїх фінансових ресурсів, реєстрації бізнесу – все це вони мають і зараз. Власне угода для них є бажаною з погляду потенційного збільшення обсягів збуту своєї продукції на ринку ЄС.

Однак значно вагомішим залишається збереження чинних правил гри в Україні, які дозволяють утримувати монополіні позиції та одержувати надприбутки, уникаючи конкуренції із західним бізнесом.

Тому олігархи насправді не зацікавлені у приході на український ринок європейських компаній, як, власне, й у появі умов для реальної конкуренції із місцевим українським середнім бізнесом, нішу для якого вони можуть наразі визначати самостійно, застосовуючи важелі впливу на схвалення державних рішень.

Саме з цієї причини олігархи, хоч і опираються концентрації влади в руках «Сім'ї», однак не бажають появи політичних партій, які б перебували поза їхнім контролем і могли спробувати змінити правила гри в країні.

Тиждень.іа

02.12.2012. Євроінтеграція - Молдова випереджає Україну

У 2012 році Молдова отримала найбільшу фінансову допомогу від ЄС. А угоду про асоціацію з Євросоюзом країна може підписати вже наприкінці 2013-го.

Європейський Союз у 2012 році виділив Молдові рекордну фінансову допомогу. Сусідка України цього року отримала від ЄС понад 120 мільйонів євро, повідомляє агентство AFP. "Жодна інша країна ще не користалася допомогою у такому масштабі", - наголосив голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу на зустрічі з прем'єр-міністром Молдови Владом Філатом, яка відбулась наприкінці тижня в Кишиневі.

Фінансова допомога, надана ЄС Молдові, відчутно зростала протягом останніх років: від 25 мільйонів євро у 2006 році до 122 мільйонів у поточному, відзначив Баррозу. Голова Єврокомісії також пояснив, чому саме Молдова отримала найбільшу допомогу ЄС, похваливши "вражаючі успіхи" країни у впровадженні європейських стандартів демократії, ринкової економіки та прав людини.

На черзі угода про асоціацію

"Якщо Молдова продовжуватиме впровадження реформ та досягнення, які вона досі демонструвала під час участі у програмі Східного партнерства, ваша країна може розраховувати на підписання трьох важливих документів з ЄС до кінця 2013 року", - цитує Reuters виступ Баррозу в столиці Молдови. Через рік на саміті Східного партнерства у Вільнюсі може відбутися запровадження зони вільної торгівлі з ЄС, підписання угоди про асоціацію та перехід до другої фази плану дій з лібералізації візового режиму, запевнив голова Єврокомісії.

"Молдова зробила стратегічний вибір і це природно для нас, - наголосив прем'єр-міністр країни Влад Філат. - Для Молдови немає інших можливостей окрім інтеграції з ЄС". Коаліція проєвропейських партій прийшла до влади в країні у 2009 році. З того часу Молдова здійснює послідовну політику євроінтеграції та реформи в країні, направлені, зокрема, на зміни в правоохоронних органах та зміцнення свободи слова.

Лідер Східного партнерства

Молдови також лідирує в Індексі європейської інтеграції, який укладають експерти неурядових організацій країн Східного партнерства. У цьому проєкті ЄС разом з Молдовою беруть участь Україна, Білорусь, Вірменія, Азербайджан та Грузія.

Водночас не можна точно сказати, коли угоду про асоціацію з ЄС підпише Україна. У лідерів країн ЄС немає спільної позиції у цьому питанні. Найбільш оптимістичний прогноз пролунав у листопаді із вуст прем'єр-міністра Польщі Дональда Туска. Той припустив, що угода про асоціацію між ЄС та Україною також може бути підписана у кінці 2013 року на саміті Східного

партнерства у Вільнюсі. Проте лідери ЄС також неодноразово наголошували, що підписання цього документу залежатиме від того, чи дотримуватиметься Україна норм верховенства права.

DW.DE

04.12.2012. Угода про асоціацію: Євросоюз не поступатиметься цінностями

У Єврокомісії сподіваються, що Угоду про асоціацію з Україною буде підписано за рік. До цього закликають і представники громадянського суспільства, називаючи угоду «останнім шансом на зближення з ЄС».

Коли 2009 року Київ і Брюссель починали переговори про Угоду про асоціацію і зону вільної торгівлі, Єврокомісія ставила Україну у приклад іншим країнам Східного партнерства – вона мала першою підписати цей, як наголошували європейські чиновники, «безпрецедентно амбітний документ». Кілька років потому Київ не лише втратив пальму першості у процесі європейської інтеграції, а й взагалі ризикує не встигнути заскочити на потяг, який рушить в напрямку ЄС.

У Єврокомісії розраховують, що на наступному саміті Східного партнерства, який відбудеться у листопаді 2013 року у Вільнюсі, Угоди про асоціацію з ЄС підпишуть Молдова, Грузія і Вірменія. Про це повідомив єврокомісар з питань розширення ЄС і політики сусідства Штефан Фюле, виступаючи наприкінці минулого тижня у Стокгольмі на Форумі громадянського суспільства Східного партнерства. Фюле також висловив сподівання, що серед підписантів на цьому саміті буде і Україна.

Проблема номер один – політичні в'язні

Однак впевненості в підписанні угоди з Україною наступного року у Штефана Фюле немає. Хоча текст документу було погоджено вже рік тому, через політичну ситуацію в Україні він "завис у повітрі". У розмові з кореспондентом Deutsche Welle першочерговою умовою підписання угоди єврокомісар назвав розв'язання проблеми політично мотивованого правосуддя. «Я сподіваюся, що українське керівництво скористається шансом знайти вихід із цієї ситуації, що його надає посередницька місія Європейського парламенту, до якої увійшли Олександр Квасневський і Пет Кокс», - сказав Фюле. Кокс і Квасневський, як відомо, уповноважені Європарламентом спостерігати за перебігом судових процесів над опозиційними лідерами Юлією Тимошенко і Юрієм Луценко, які в ЄС називають політично мотивованими.

Штефан Фюле називає ще дві умови підписання угоди у Вільнюсі: поступ у виконанні погодженого ЄС і Україною порядку денного реформ, а також «усунення недоліків, які проявилися під час нещодавніх парламентських виборів». До президентських виборів 2015, за словами єврокомісара, у Брюсселі очікують ухвалення українським парламентом виборчого кодексу, розробленого ще кілька років тому за експертної підтримки Європейського Союзу. Замість цього документу торік Верховна Рада ухвалила урядовий закон про вибори зі зручною для партії влади «змішаною» системою. У результаті Партія регіонів отримала значно більше парламентських мандатів, ніж опозиційні партії, хоча опозиція за партійними списками отримала більшість голосів. «Європейський Союз цього так не залишить. Виборчий кодекс не зникне з порядку денного - ЄС витратив на цей документ надто багато сил і грошей», - зазначила в розмові з DW директор фонду «Демократичні ініціативи» Ірина Бекешкіна. За словами експерта, виборчий кодекс важливий насамперед тим, що він унеможливив би зміни виборчого законодавства під потреби влади перед кожними виборами.

У Єврокомісії наголошують, що Угода про асоціацію і створення зони вільної торгівлі виведе співпрацю між Україною і ЄС на якісно новий рівень: уперше має бути створено постійно діючі двосторонні інституції, які опікуватимуться забезпеченням спільних правил гри в торгівельних і економічних відносинах, досягненням Україною європейських стандартів у державному управлінні, у соціальній сфері, сфері захисту прав споживачів та інших ключових сферах. «Реалізація угоди означатиме виконання більшості критеріїв вступу до ЄС і дозволить наблизитися до Євросоюзу так близько, наскільки країна хоче це зробити», - наголошує Штефан Фюле.

Єврокомісар визнає, що країни ЄС поки не змогли знайти спільну позицію щодо Угоди про асоціацію з Україною. Найбільш активно за підписання цього документу виступає уряд Польщі. «Підписання угоди у Вільнюсі – реалістичний сценарій. Після підписання угода набула би попередньої дії до моменту ратифікації. Ратифікація триватиме довго. Тому важливо, щоб угода вже імплементувалася, не чекаючи ратифікації», - сказала DW заступник міністра закордонних справ Польщі Катажина Пельчинська-Наленч. Хоча і польський урядовець не забуває нагадати про ті умови, які перерахував єврокомісар Фюле.

Ізоляція Януковича чи мільйонів українців?

Угода про асоціацію з Україною стала серйозною дилемою не лише для європейських політиків. Опитані кореспондентом DW під час форуму Східного партнерства в Стокгольмі

представники неурядових організацій України не мають однозначної відповіді на запитання, чи варто підписувати таку угоду з авторитарним українським керівництвом. Утім, прибічники підписання все ж у більшості. «Якщо цей документ не буде підписано, великий український бізнес, який шукає додаткові вигоди як на Заході, так і на Сході, може остаточно зробити вибір на користь Митного союзу з Росією. Такий сценарій поганий не лише для економіки, але і для розвитку демократії в Україні», - наголошує керівник Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко.

Голова ради Лабораторії законодавчих ініціатив Ігор Когут каже, що асоціація - не винагорода, а тягар, який змусить українську владу виконувати євроінтеграційні зобов'язання. Експерт не бачить іншого шляху України до європейських стандартів життя, ніж асоціація з Європейським Союзом. «Якщо угоду не буде підписано, це буде не ізоляція Януковича, а ізоляція тих мільйонів людей, які сподіваються на зміни і бачать своє майбутнє в Європі», - переконаний Ігор Когут.

Скептиків дедалі більше

Число скептиків серед представників громадянського суспільства, однак, збільшується, чим більш авторитарною стає українська влада. Ірина Бекешкіна вважає підписання недоречним, якщо вимоги ЄС виконані не будуть. «Європейський Союз у відносинах із сусідами наголошує на своєму принципі *more for more* – хто здійснює більше реформ, той отримує більше підтримки. Якщо Янукович отримає *more for nothing* – «більше за нічого», європейське керівництво втратить правдоподібність», - застерігає Бекешкіна.

Водночас Штефан Фюле в інтерв'ю DW наголосив, що Євросоюз хоче подальшого зближення з Україною, але своїми цінностями і принципами не поступатиметься.

DW.DE

06.12.2012. ЄС вітає європейський вибір України в Угоді про асоціацію

У тексті політичної частини Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом підкреслюється важливість спільних цінностей — таких як демократія, повага до прав і основних свобод людини.

ЗМІ стали відомі подробиці Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Поки готова тільки політична частина, яка налічує 906 сторінок. Розділ документа про створення зони вільної торгівлі досі ще знаходиться в роботі.

В Угоді стверджується, що Євросоюз визнає європейські прагнення України і, вітаючи її європейський вибір, має намір зміцнювати співпрацю шляхом асоціації у всіх сферах, які наблизять країну до європейських стандартів, пише агентство «Інтерфакс-Україна».

Також у документі констатується визнання того, що Україна, як європейська країна, «поділяє спільну історію та спільні цінності з країнами-членами ЄС і прагне до просування цих цінностей».

Одночасно з цим ЄС підкреслює важливість, яку Україна надає своїй європейській ідентичності і бере до уваги «сильну громадську підтримку в Україні європейського вибору країни».

У преамбулі Угоди про асоціацію сторони також визнають, що «спільні цінності, на основі яких будується Спільнота, а саме демократія, повага прав людини та основних свобод, а також верховенство закону, є важливими елементами цієї Угоди».

Одночасно з цим в Угоді зазначається, що політична асоціація та економічна інтеграція України з ЄС буде залежати «від прогресу в реалізації цієї Угоди, досвіду України в забезпеченні дотримання спільних цінностей, а також прогресу у зближенні з ЄС у політичній, економічній та правовій галузях».

У цій же частині документа йдеться і про прагнення до досягнення економічної інтеграції, зокрема, шляхом побудови поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі, яка є невід'ємною частиною Угоди.

Брюссель стверджує, що «така зона вільної торгівлі, пов'язана з розширенням процесу зближення законодавства, сприятиме подальшій економічній інтеграції з внутрішнім ринком Європейського Союзу».

Крім цього, згідно з текстом документа, сторони прагнуть до розвитку сприятливого клімату для економічних відносин один з одним, перш за все, для розвитку торгівлі, інвестицій і стимулюючої конкуренції.

Сторони також заявляють в Угоді про прагнення зміцнювати співробітництво в енергетичній сфері, спираючись на взаємні зобов'язання щодо виконання положень договору до Енергетичної хартії.

В тексті Угоди також говориться про важливість запровадження безвізового режиму для громадян України «в установленому порядку, за умови дотримання умов для добре керованої та безпечної мобільності».

Брюссель і Київ також поставили за мету зміцнення співпраці у сфері юстиції, свободи та безпеки для зміцнення верховенства закону і поваги прав людини та основних свобод.

Крім того, сторони мають намір працювати над створенням умов для більш тісної співпраці в інших галузях, що становлять взаємний інтерес.

За інформацією журналістів, даний документ готовий до підписання сторонами, і в даний час вирішується питання про терміни і умови.

Дзеркало тижня

07.12.2012. «Законои для галочки» – Україна навчилася задовольняти вимоги ЄС

Зовнішній тиск на українських законотворців змушує їх змінювати національне законодавство відповідно до європейських норм. Особливо це стосується гарантій рівності, підтримки демократичних цінностей та верховенства права. Експерти зауважують, що урядовці вже навчилися вправно писати закони, які, хоча і містять слова «протидія дискримінації» та «покарання за прояви сексизму», на практиці нічого не означають.

«Вони прийняли закони про запобігання торгівлі людьми, дискримінації. Європейці задоволені, галочка поставлена, але користі від такого швидкого прийняття законів мало», сказала Голосу Америки президент Міжнародного жіночого правозахисного центру Ла Страда-Україна Катерина Левченко.

План дій для лібералізації візового режиму з ЄС передбачає не тільки введення біометричних паспортів, а й політику, яка б підтримувала цінності об'єднаної Європи. Тому боротьба з дискримінацією була одним із завдань для України. Щоб задовольнити Захід, навесні 2012 року було прийнято закон про боротьбу з дискримінацією за расовими, національними чи статевими ознаками. Проте зараз представники громадських організацій говорять, що нічого не змінилося, а пасивність громадян тільки підтримує таку політику.

«Те, що його прийняли – це позитивно, але він виконується формально. Покарання обмежуються словами, а оскільки слова не дії, то за них немає покарання. Ми це відчули на собі, коли у суді оскаржували слова Азарова, а нам сказали, що він нічого не зробив. Немає навіть адміністративної відповідальності», – сказала Левченко.

«Якщо сьогодні суспільство сприймає сексизм нормально, не реагує на нього, як на проблему, то політики не думають, коли висловлюються, що жінка – це оголена натура, якій не потрібно навчатися. Політики не бояться, що після цього їх рейтинг впаде».

Українські політики дозволяють собі час-від-часу висловлювання про роль українських жінок, за які їх європейські колеги втратили б авторитет і посаду. Представники громадських організацій, які займаються питанням рівності, говорять, що позивалися за вислів прем'єра Азарова про те, що проводити реформи – то не жіноча справа, але суд був на стороні політика. Не менш яскравим прикладом був вислів президента Віктора Януковича під час його виступу у Давосі на українському ланчі, де він запрошував до України «подивитися на неї власними очима, коли почнуть квітнути каштани в Києві. І у містах українських почнуть роздягатися жінки», – сказав президент. Інший представник уряду, міністр освіти Дмитро Табачник, цього року також відмітився коментарем про те, що в аспірантурі та на магістратурі краще навчаються менш привабливі дівчата.

«Якщо сьогодні суспільство сприймає сексизм нормально, не реагує на нього, як на проблему, то політики не думають, коли висловлюються, що жінка – це оголена натура, якій не потрібно навчатися. Політики не бояться, що після цього їх рейтинг впаде», – сказав Голосу Америки депутат від Об'єднаної опозиції Олександр Бригинець.

Політик говорить, що склад парламенту відображає, як близько знаходиться Україна до європейських стандартів проти дискримінації. Кілька партій у своїх передвиборчих кампаніях звертали особливу увагу на те, що у їх списках принаймні 20 відсотків – жінки, але Бригинець припускає, що одні це робили «за порадою західних політтехнологів», щоб потім можна було вказати європейцям на свої стандарти.

«А з Партією регіонів інша історія. В Україні політика і депутатство слугують прикриттям іншої діяльності, у тому числі бізнесу, їм потрібен захист та вплив. Тому так, вони допустили жінок до парламенту, але сьогодні він не приймає рішень, натомість, подивиться на склад кабміну та секретаріату президента, там, де приймаються рішення – майже немає жінок», – сказав Бригинець.

Голос Америки

07.12.2012. Умови для асоціації з ЄС будуть стосуватися виборів і вибіркового правосуддя в Україні

Ніяких принципово нових умов для підписання Угоди про асоціацію з Україною Євросоюз висувати не буде. Вимоги незмінні: припинити вибіркоче правосуддя та забезпечити чесний виборчий процес.

Євросоюз конкретизує умови підписання Угоди про асоціацію з Україною на засіданні Ради міністрів з питань зовнішніх відносин, яке відбудеться у Брюсселі в понеділок, 10 грудня.

Висновки будуть схвалені без дискусії, що передбачено процедурою, яка передбачає, що пункти «А» порядку денного засідання приймаються за замовчуванням, бо дискусія з цього питання вже відбулася на минулій Раді міністрів ЄС у листопаді, повідомив високопоставлений чиновник ЄС.

За його словами, в цих висновках «ви знайдете умови для підписання, які відповідають тому, що вже було сказано». «Це стосується виборчого процесу, вибіркового правосуддя, різних елементів порядку денного, які пов'язані з Угодою про асоціацію», — сказав чиновник.

Крім того, за його словами, у висновках буде закладена ідея про можливе проведення наступного саміту Східного партнерства.

Нагадаємо, що 10 грудня у Брюсселі має відбутися засідання Ради закордонних справ ЄС, під час якого планується прийняти висновки щодо ситуації в Україні.

На попередньому засіданні ради, 19 листопада, міністри вже обговорили ситуацію в Україні після парламентських виборів, проте висновків не приймали.

У МЗС Німеччини умовами для підписання угоди назвали «проведення вільних і чесних виборів, припинення практики вибіркового правосуддя, прогрес у проведенні реформ».

Дзеркало тижня

07.12.2012. Саміт Україна-ЄС відбудеться «за кілька тижнів», заявив посол ЕС в Україні

На уточнююче запитання про дату проведення саміту Томбінський пояснив, що «кілька тижнів» може вилитися і в «три місяці і більше».

Саміт Україна-Євросоюз має відбутися за кілька тижнів, а Угода про асоціацію вже готова до підписання.

Про це заявив голова представництва ЄС в Україні Ян Томбінський під час відкритої лекції в Національній академії державного управління при Президенті України в п'ятницю, 7 грудня.

“Саміт Україна-ЄС відбудеться через кілька тижнів, Угода про асоціацію (Україна-ЄС — Ред.) готова до підписання”, — сказав Томбінський.

Водночас у відповідь на уточнююче запитання про дату проведення цього заходу він пояснив, що “через кілька тижнів” це може бути «через три місяці і більше».

“Тижні — це тижні. Це може бути і три місяці. Якщо це більше 12 тижнів — це все одно тижні”, — підкреслив Томбінський.

Дзеркало тижня

07.12.2012. ЄС очікує від Києва кроків по модернізації України, - МЗС Польщі

Європейські партнери України очікують від Києва поступів у модернізації країни. Про це заявила заступниця міністра закордонних справ Польщі Катажина Пелчинська-Наленч під час VIII Польсько-німецько-українського форуму, передає “Польське радіо”.

“На мою думку, а також на думку міністерства, модернізація України є дорогою для встановлення добрих відносин як зі східними сусідами, так з західними. Брак модернізації ускладнить відносини і зі Сходом, і з Заходом. Цю тезу підтверджують події з останніх місяців та років. Таким є і польський досвід”, - сказала віце-міністр.

Дипломат в черговий раз підкреслила, що важливим питанням у відносинах Україна-ЄС є лібералізація візового режиму, яке буде розглядатися незалежно від політичного контексту.

РБК-Україна

10.12.2012. Євросоюз має намір пом'якшити умови підписання Угоди про асоціацію з Україною

У список вимог, виконання яких приведе Україну до підписання договору про асоціацію, увійшли розробка Виборчого кодексу, продовження судової реформи і ліквідація наслідків вибіркового правосуддя.

У понеділок Рада ЄС оприлюднить умови підписання Угоди про асоціацію (УА) з Україною. Вони будуть пом'якшені, щоб зберегти шанс на підписання УА в 2013 році.

Чергове засідання Ради ЄС на рівні міністрів закордонних справ — органу, до компетенції якого входить вироблення стратегії взаємин Євросоюзу з зовнішніми партнерами, відбудеться 10 грудня у Брюсселі. До порядку денного включено і українське питання. Представники країн-членів ЄС повинні визначити, як розвивати відносини з Україною після парламентських виборів, що викликали неоднозначну оцінку Заходу, і чи варто підписувати угоду про асоціацію з Україною в умовах, що склалися, пише Коммерсант-Україна..

Проект рішення Ради ЄС, затверджений минулої середи, поки не оприлюднюється. Але співрозмовники в європейських структурах запевнили, що Брюссель вирішив дати Києву ще один шанс. «Євросоюз ставить питання не про те, чи підписувати угоду з Україною, а про те, коли її підписувати. Адже ми вклали стільки сил у переговори з Україною не для того, щоб відмовитися від цього документа, — пояснило одне з джерел. - Хоча це не скасовує існування умов підписання УА».

Раніше представники ЄС називали три ключові вимоги до України, при виконанні яких стане можливе підписання угоди, — проведення вільних і чесних виборів; відмова від практики виборчого правосуддя і ліквідація її наслідків; прогрес у проведенні реформ. Два останні пункти, втім, досить неконкретні і допускають двояку оцінку їх виконання, а перший вже застарів — вибори відбулися і викликали критику багатьох спостерігачів.

У рішенні Ради ЄС буде міститися оновлений список умов. Вони будуть дещо пом'якшені, щоб зробити можливим підписання УА в 2013 році. Зокрема, Брюссель вирішив погодитися з доводами офіційного Києва про те, що джерелом проблем при проведенні виборів стало неідеальне виборче законодавство. Рада ЄС вимагатиме від України розробити новий всеосяжний Виборчий кодекс, причому з урахуванням думки опозиції.

Загальну вимогу про продовження реформ в Україні буде конкретизовано — оцінка Євросоюзом виконання даного пункту буде базуватися на прогрес у реалізації судової реформи.

У списку залишиться умова, пов'язана з проблемою виборчого правосуддя. Співрозмовники видання, знайомі з проектом рішення Ради ЄС, стверджують, що в ньому не згадуються конкретні прізвища, проте Європа чекає перегляду вироків экс-прем'єра Юлії Тимошенко та экс-глави МВС Юрія Луценка. «Про це не йдеться прямо, але Рада ЄС дає Україні шанс скасувати їхні вирoki на підставі майбутніх рішень Європейського суду з прав людини», — вважає одне з джерел у Брюсселі.

На сьогоднішньому засіданні буде обговорюватися також можлива дата саміту Україна-ЄС. «Мова скоріше йде про кінець лютого або навіть про березень», — пояснив газеті європейський дипломат. За однією з версій, Брюссель може дочекатися проведення довиборів у Раді за п'яти мажоритарних округах.

Нагадаємо, що 10 грудня у Брюсселі має відбутися засідання Ради закордонних справ ЄС, під час якого планується прийняти висновки щодо ситуації в Україні.

На попередньому засіданні ради, 19 листопада, міністри вже обговорили ситуацію в Україні після парламентських виборів, проте висновків не приймали.

У МЗС Німеччини умовами для підписання угоди назвали «проведення вільних і чесних виборів, припинення практики виборчого правосуддя, прогрес у проведенні реформ».

Дзеркало тижня

10.12.2012. Дипломати ЄС сьогодні вирішать, що робити з Україною

У понеділок після обіду в Брюсселі розпочнеться засідання міністрів закордонних справ держав ЄС, на якому розглянуть питання угоди України про асоціацію з ЄС, повідомляє "Польське радіо".

Міністри держав Євросоюзу приймуть пропозиції у справі України. Цей документ, за словами дипломатів, має підтвердити, що ЄС продовжуватиме зусилля на користь введення в дію угоди про асоціацію і подальшу економічну інтеграцію ЄС з Україною.

Євросоюз уможливить підписання угоди про асоціацію та створення зони вільної торгівлі ЄС, якщо Україна виконає низку умов, зокрема, щодо дотримання принципів демократії та невикористання правосуддя в політичних цілях.

Зустріч міністрів закордонних справ держав ЄС буде також присвячена взаєминам Євросоюзу з Росією і останнім подіям на Близькому Сході.

Європейські дипломати зустрінуться з Моазом аль-Хатібом — головою Національної коаліції сирійських революційних та опозиційних сил, що веде боротьбу з режимом президента Башара аль-Асада.

Нагадаємо, Європейський комісар із питань політики розширення та Європейської політики сусідства Штефан Фюле вважає можливим підписання Угоди про асоціацію з Україною в листопаді наступного року, але лише за умови, що Київ вирішить усе проблемні питання.

Одним із проблемних питань є засудження Юлії Тимошенко та Юрія Луценка.

Довідка УНН: У лютому 2008-го року, після набуття Україною членства в СОТ, ЄС і Україна розпочали переговори про глибоку і всеохоплюючу зону вільної торгівлі (ГВЗВТ) як ключового елементу Угоди про асоціацію.

Ще через 3 роки, на 15-му Самміті Україна-ЄС, який відбувся 19 грудня 2011-го року, лідери ЄС і Віктор Янукович заявили, що сторони досягли взаєморозуміння щодо тексту Угоди.

Лише 30 березня цього року глави делегацій ЄС та України парафували її текст разом із положенням про створення ГВЗВТ, а вже 19 липня - парафували частину Угоди стосовно створення ГВЗВТ.

УНН

10.12.2012. Експерти: якщо угода з ЄС не буде підписана у 2013 році, то вона не буде підписана

Напередодні того, як Рада закордонних справ Євросоюзу вирішить долю підписання Угоди про асоціацію з Україною, експерти-міжнародники закликають Європу проявити солідарність з українським народом. Якщо угода буде підписана – Україна прямуватиме до Європи, якщо ні – до «білорусизації», кажуть експерти.

«Як на мене, крім якоїсь репутаційної складової, Євросоюз нічого не втрачає, підписавши цю угоду. Кожна країна зможе потім висловити свою позицію щодо України в процесі ратифікації цієї угоди та виставити додаткові умови. Це шанс для Європейського Союзу довести, що Нобелівську премію миру йому дали не даремно, що він є далекоглядною організацією на відміну від українського керівництва», – зазначає директор Інституту світової політики Альона Гетьманчук. Непідписання цієї угоди, на думку Альони Гетьманчук, є «відмашкою на білорусизацію України».

Експерти в галузі європейської інтеграції склали окремий лист-звернення до керівників ЄС, щоб показати небайдужість не тільки українців, але й громадянського суспільства до вектору, який бере їх країна.

«Як громадяни України, ми різко засуджуємо регрес в демократичних стандартах і ослаблення верховенства права в державі, і вітаємо принципову позицію ЄС як надійного і відкритого партнера, що буде свою політику на ціннісних засадах», – ідеться у зверненні.

Представники громадянського суспільства наголошують, що між Януковичем та Україною не стоїть знак «дорівнює», а самі українці вже давно бачать свою країну у Європі. І хоча у Євросоюзі лунають подібні заяви, науковий директор Інституту Євро-Атлантичного співробітництва Олександр Сушко побоюється, що складні стосунки між Євросоюзом та українською владою можуть призвести до непідписання документа взагалі.

«На сьогодні ми дійшли висновку, що сукупні ризики неукладення Угоди про асоціацію та відкладення її на період до зміни влади України значно вищі за ризики укладення цієї угоди в цій політичній конфігурації, в якій вона сьогодні є», – вважає Олександр Сушко. «Якщо Угода про асоціацію з ЄС не буде підписана у 2013 році, то я прогножую, що вона не буде підписана», – додає експерт.

На думку авторів звернення, в тому, щоб ЄС не підписав Угоду про асоціацію з Україною, є зацікавлені сторони. І вони «хотіли б торпедувати угоду руками самого ЄС, щоб отримати можливість маніпулятивно звинуватити Євросоюз у небажанні зробити крок назустріч Україні».

«Митний союз – це не блеф, це абсолютна реальність. Україна ще ніколи не була настільки близькою із інтеграцією до цього об'єднання», – зауважує Альона Гетьманчук. Натомість підписання угоди та виконання хоча б третини її умов унеможливить вступ України до Митного союзу, вважають експерти.

У п'ятницю з'явилася заява голови Представництва ЄС в Україні Яна Томбінського, який повідомив, що Угода про асоціацію вже готова до підписання, а саміт Україна – Євросоюз відбудеться за кілька тижнів. Також виконуючий обов'язки прем'єр-міністра України Микола Азаров у п'ятницю зазначив на своїй сторінці у Facebook, що «перекоаний, що Угода про асоціацію з Україною найближчим часом буде підписана».

«Я не знаю, чому ви вважаєте, що Україна виглядає тут як країна, яка щось випрошує. У нас позиції тут, що ця угода є взаємовигідна як для України, так і для ЄС. Тому ми нічого не випрошуємо. Що стосується співробітництва із Росією, то я не хотів би, щоб тут було протиставлення. Товарообіг і з ЄС, і з Росією, і з країнами Митного союзу дуже великий, в сумі це дві третини нашого товарообігу. Тому для нас життєво важливо і там, і там мати нормальні умови для співпраці», – написав Микола Азаров.

Голос Америки

10.12.2012. Польща підтримує підписання Угоди про асоціацію Україна-ЄС у листопаді 2013 р. - Сікорський

Польща підтримує можливе підписання Угоди про асоціацію між Євросоюзом і Україною на саміті «Східного партнерства», який відбудеться 30 листопада 2013 року у Вільнюсі.

Про це заявив міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський перед початком засідання Ради ЄС із закордонних справ, що проходить у понеділок у Брюсселі, передає власний кореспондент УКРІНФОРМУ.

«Ми підтримуватимемо Литовське головування (в Раді ЄС. - Ред.), щоб саміт «Східного партнерства» був успішним, а Угода про асоціацію з Україною стала одним з найважливіших досягнень цього саміту», - сказав глава МЗС Польщі.

Водночас Р.Сікорський звернув увагу на необхідність серйозних внутрішніх реформ в Україні, зокрема, у сфері судочинства.

При цьому він констатував, що Угода про асоціацію між Україною і ЄС зі створенням поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі ще технічно не готова до підписання.

Литва головуватиме у Раді ЄС у другій половині 2013 року.

УКРІНФОРМ

10.12.2012. У ЄС сподіваються, що асоціація з Україною через рік стане можливою

Угода про асоціацію буде корисною, як для громадян ЄС, так і для громадян України. У Євросоюзі сподіваються, що за рік українська влада припинить політичні переслідування.

Верховний представник ЄС з питань загальної зовнішньої політики і політики безпеки Кетрін Ештон сподівається на підписання Угоди про асоціацію з Україною в листопаді наступного року на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі. Про це вона заявила сьогодні на прес-конференції за підсумками засідання Ради закордонних справ ЄС.

«Я сподіваюся, що ми можемо бути справді дуже пов'язані з Україною і зможемо підписати угоду», — сказала вона.

Верховний представник ЄС відзначила, що нова угода буде корисною, як для громадян ЄС, так і для громадян України.

«Я дуже сподіваюся, що ми зможемо зробити це», — підкреслила вона.

Ештон також висловила переконання в тому, що висновки щодо ситуації в Україні, схвалені Радою закордонних справ на засіданні сьогодні, були дуже чіткими щодо намірів руху до підписання угоди про асоціацію на саміті «Східного партнерства».

Відповідаючи на запитання про те, чому у висновках немає прізвищ лідерів опозиції Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, Ештон зазначила, що Рада ЄС таким чином, хотів привернути увагу не стільки до конкретних випадків, скільки до проблем, які існують в судовій системі України в цілому.

Як повідомлялося, у схвалених 10 грудня висновках щодо ситуації в Україні Рада закордонних справ ЄС заявила про готовність підписати угоду про асоціацію з Україною на саміті «Східного партнерства» в листопаді 2013 за умови здійснення Україною реформ виборчого законодавства, продовження судової реформи, здійснення конституційної реформи, конкретних кроків у сфері боротьби з корупцією, поліпшення ситуації у сфері управління державними фінансами.

Дзеркало тижня

10.12.2012. Дипломати ЄС хочуть угоди з Україною, але Київ мусить рухатися

Брюссель – Глибина стосунків із союзом європейських держав залежатиме від того, як в Україні просуватимуться реформи, зазначені в порядку денному угоди про асоціацію, та від вирішення проблеми вибіркового правосуддя. До такого висновку в понеділок прийшли голови дипломатичних відомств ЄС. Як тільки Київ почне рухатися, документ буде підписаний, кажуть дипломати. Водночас, у Брюсселі продовжують шукати дату майбутнього саміту Україна-ЄС, закликають українську владу до діалогу з опозицією та застерігають утриматися від протекціонізму.

Рада міністрів закордонних справ ЄС, насамперед, висловлює занепокоєння низкою порушень під час парламентських виборів в Україні та «офіційно визнаним погіршенням у декількох сферах, порівняно із досягнутими раніше стандартами проведення виборів», мовиться у підсумках брюссельських зустрічей.

Європейські дипломати закликали владу України вести конструктивний діалог із опозицією. Проте особливе занепокоєння вони висловлюють щодо «політично мотивованого судочинства, яке завадило опозиційним лідерам взяти участь у парламентських виборах».

Радослав Сікорський, міністр закордонних справ Польщі, держави, яка систематично виступає за якомога швидше підписання угоди про асоціацію ЄС та України, зазначив, що «ситуація виглядає позитивно, хоч і пов'язана з деякими умовами». «Будемо підтримувати головування Литви, щоб саміт «Східного партнерства» був успішним, а асоціація з Україною – це одне із можливих складових успіху цього саміту», — сказав він.

«Очевидно, що до того часу Україна повинна провести серйозні реформи, зокрема, системи правосуддя. У такому разі двосторонній успіх можливий», — зауважив Сікорський.

М'яч на боці України – данський дипломат

Умова, згадана польським міністром, була зазначена у висновках засідання Ради міністрів ЄС: підписання угоди має відбутися, «як тільки влада України продемонструє рішучі дії та відчутний прогрес у згаданих сферах», мовиться у документі. Причому, водночас із тим, як

угоду підпишуть, можуть бути відкриті та впроваджені на тимчасовій основі деякі з пунктів цього документа.

Міністр закордонних справ Данії Віллі Сьовндаль каже, що наразі м'яч перебуває на українському боці і в Україні мусять рухатися, якщо хочуть, щоб угода була підписана.

Загалом прогрес України оцінюватиметься за трьома критеріями: відповідності міжнародним стандартам у проведенні виборів, унеможливлення вибіркового судочинства та впровадження реформ, визначених у порядку денному асоціації між ЄС та Україною.

Водночас, результатом зустрічі також став заклик до голови європейської дипломатії Катрін Аштон та Єврокомісії підготувати у 2013 році українсько-європейський саміт, засідання Ради співробітництва Україна-ЄС та саміт «Східного партнерства» у Вільнюсі. Дати відкладеного двостороннього саміту в Брюсселі ще не визначили. Джерела у дипломатичних колах пояснюють це пошуками вільного дня у перевантажених розкладах президентів Єврокомісії та Європейської ради.

Не переглядайте тарифних зобов'язань перед СОТ – дипломати ЄС

Європейські дипломати також закликають Київ зробити сприятливішим інвестиційний клімат України, що стає дедалі гіршим, а також посилити боротьбу з корупцією та реформувати управління державними фінансами.

Голови зовнішньополітичних відомств рекомендують владі держави утриматися від скоочування до протекціонізму та відкликати зі Світової організації торгівлі свою заявку на додаткові переговори щодо перегляду тарифних зобов'язань України перед цією організацією. «Це робить виклик цілісності багатосторонньої торговельної системи», – пояснюють своє занепокоєння європейські дипломати.

Нарешті, важливий пункт нинішніх висновків стосується переходу до безвізового режиму, настання якого співдружність пов'язує зі впровадженням усіх положень ухваленого раніше плану дій.

Зустріч нічого не змінила – експерт

Загалом від цієї зустрічі нічого не змінилося, каже експерт із варшавського Центру східних досліджень Войцех Конончук. На його думку, українсько-європейські стосунки перебувають у глухому куті, вийти з якого буде непросто. І не лише через те, що відбувається в Україні, а насамперед, через розбіжності, що панують серед європейських країн щодо подальшого зближення з офіційним Києвом.

«Перша група (держав), на мою думку, менша, виступає за підписання угоди про асоціацію. Вони вважають, що це стало б інструментом впливу на внутрішню ситуацію України. Але друга група, більш потужна, переконана, що підписання цього документа з Україною Януковича – це наразі погана ідея. Вони кажуть, що краще зачекати й побачити, що буде далі. Навіть попри те, що економічна частина цієї угоди про асоціацію доволі вигідна для бізнесу ЄС та стала б інструментом для змін економічної системи України», – резюмує експерт варшавського аналітичного центру.

Радіо Свобода

11.12.2012. Висновки Ради ЄС по Україні (11/12/2012)

3209-е засідання Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу

1. Рада підтверджує прагнення ЄС запровадити політичну асоціацію та економічну інтеграцію з Україною, у контексті Східного партнерства та на основі шанування спільних цінностей, визнаючи європейські прагнення України та вітаючи її європейський вибір. Рада нагадує про результати її дискусій, що відбулися у травні 2012 року, у яких стверджувалося, що швидкість реалізації цього прагнення залежатиме від результатів, досягнутих самою Україною, та оцінюватиметься на основі поступу в трьох сферах: відповідність парламентських виборів 2012 року міжнародним стандартам, а також характер дій, що слідували за виборами; поступ України в розв'язанні питання вибіркового правосуддя та уникнення цих проблем у майбутньому; виконання реформ, що були визначені в спільно погодженому Порядку денному асоціації Україна-ЄС.
2. Рада із занепокоєнням відзначає, що парламентські вибори, що відбулися 28 жовтня, продемонстрували змішану картину з кількома недоліками. Вони засвідчили погіршення ситуації у кількох сферах порівняно з тими стандартами, які вже було досягнуто. Очікуючи кінцевих висновків місії ОБСЄ/БДПЛ, Рада підкреслює важливість повного виконання рекомендацій місії та виправлення засвідчених нею вад. Рада також сподівається, що уряд України виконає, підтримуючи інклюзивний діалог з опозицією, публічні зобов'язання, що їх взяв на себе Прем'єр-міністр України. Зокрема, Рада має надію, що Україна здійснить швидкі кроки до запровадження гідної довіри виборчої системи, заснованої на Виборчому кодексі, та на чітких правилах щодо збалансованого доступу конкурентів на виборах до засобів масової інформації. Рада ЄС прискіпливо слідкуватиме за тим, як розв'язуватиметься ситуація у п'яти одномандатних виборчих округах, де не було встановлено остаточних результатів виборів.

3. Рада ЄС підтверджує своє серйозне занепокоєння з приводу політично вмотивованих ув'язнень членів колишнього уряду, що мали місце після судів, які не шанували міжнародних стандартів чесного, прозорого та незалежного процесу. Рада ЄС також шкодує, що в результаті лідерам опозиції не дали можливості висувати свої кандидатури на парламентських виборах. Рада ЄС вітає зусилля, здійснені моніторинговою місією Європейського Парламенту, яку очолили президенти Кокс та Квасневський. Рада очікує, що українська влада негайно розв'яже питання політично вмотивованих арештів та зробить подальші кроки для реформування судової системи, аби уникнути повторення наявних проблем. У цьому контексті Рада наголошує на важливості зобов'язання, чітко висловленого українською владою, щодо якнайшвидшого виконання всіх рішень Європейського суду з прав людини, а також рекомендацій Ради Європи стосовно умов утримання ув'язнених осіб та медичної допомоги, яка їм надається.
4. Вітаючи те, що в Україні набули чинності Кримінально-процесуальний кодекс і нове законодавство про адвокатуру, а також створено Національний превентивний механізм проти тортур, Рада наголошує на важливості їхньої ефективної імплементації. Відповідно до духу зобов'язань України, взятих у рамках Порядку денного асоціації, Рада ЄС сподівається, що Україна здійснить додаткові кроки у напрямі судової реформи, зокрема через всебічний перегляд – у тісних консультаціях з Радою Європи та Венеціанською Комісією – закону про прокуратуру, Кримінального кодексу, ролі Вищої ради юстиції, законів про судову систему та про статус суддів, а також через реформу органів внутрішніх справ. Рада ЄС вітає намір Європейського Союзу та України розпочати неформальний діалог про судову реформу, аби полегшити поступ України в цих питаннях.
5. Рада ЄС нагадує про важливість спільно ухваленого Порядку денного асоціації для підготовки до можливого у майбутньому набуття чинності Угоди про асоціацію та її розділу про Глибоку та всебічну зону вільної торгівлі. Виборча, судова та конституційна реформи, які відбувалися би відповідно до міжнародних стандартів, є невіддільними частинами Порядку денного асоціації та спільно погоджених пріоритетів. Рада ЄС з нетерпінням очікує проведення необхідних реформ для підготовки до запровадження Глибокої та всебічної зони вільної торгівлі. Також потрібно здійснити послідовні зусилля для просування в боротьбі проти корупції, реформи управління державними фінансами, зокрема розширення повноважень Рахункової палати. Рада ЄС закликає Україну здійснити рішучі дії для покращення бізнесового та інвестиційного клімату, який зараз стає дедалі гіршим. У цьому контексті вона вітає наміри Європейського Союзу та України розпочати неформальний діалог з бізнесового клімату. Рада ЄС також наголошує на важливості інклюзивних реформ, що стануть наслідком конструктивних відносин між урядом, парламентською опозицією та громадянським суспільством.
6. Рада ЄС запрошує Високого представника Європейського Союзу, а також Європейську Комісію, моніторити ситуацію та інформувати Раду ЄС про досягнутий поступ, зокрема у підготовці до майбутнього саміту Україна-ЄС, до засідання Ради з питань співпраці Україна-ЄС у 2013 році та до Саміту Східного партнерства, що відбудеться у листопаді 2013 року у Вільнюсі. Рада ЄС підтверджує взятє на себе зобов'язання підписати Угоду про асоціацію, зокрема розділ про Глибоку та всебічну зону вільної торгівлі, щойно українська влада продемонструє рішучі дії та відчутний прогрес у трьох сферах, про які йшлося вище, можливо до проведення вільнюського саміту Східного партнерства (листопад 2013 року). Підписання угоди могло би супроводжуватися попереднім застосуванням частин Угоди.
7. Відповідно до духу створення Глибокої та всебічної зони вільної торгівлі, Європейський Союз сподівається, що Україна відмовиться від запровадження протекціоністських заходів, зокрема утилізаційного збору на автомобілі, які можуть порушувати зобов'язання України в рамках СОТ. Європейський Союз підтверджує своє прохання до України відкликати її прагнення переглянути свої зобов'язання в рамках СОТ відповідно до статті XXVIII Генеральної угоди про тарифи та торгівлю, адже це прагнення викликає торгівельні занепокоєння та є викликом до цілісності багатосторонньої торгівельної системи.
8. Рада ЄС знову підтверджує свою підтримку процесові модернізації України та послідовній роботі ЄС з Україною для досягнення цієї мети. Йдеться, зокрема, про підтримку через двосторонню фінансову допомогу та можливу макрофінансову допомогу з боку ЄС, а також сприяння підтримці з боку міжнародних фінансових інституцій модернізації української газотранспортної системи, відповідно до наявних умов, зокрема Договору про Енергетичну спільноту.
9. Рада ЄС також знову підтверджує свою відданість спільній цілі запровадження безвізового режиму в розумному часовому проміжку, якщо виконано умови для забезпечення добре керованої та безпечної мобільності, які викладено в Плані дій з візової лібералізації. Вона також спонукає Україну докласти більших зусиль для досягнення індикаторів першої фази

Плану. Рада з нетерпінням чекає на якнайскоріше укладання оновленої Угоди про спрощення оформлення віз.

10. ЄС з нетерпінням очікує тісної співпраці та продовження політичного діалогу на всіх рівнях з Україною, зокрема як з майбутньою країною-головою ОБСЄ. Вона очікує, що Україна підтримуватиме та просуватиме всі наявні зобов'язання в рамках ОБСЄ, буде лідером у виконанні рішень, ухвалених на Дублінській міністерській раді, та зміцнюватиме зусилля ОБСЄ з розв'язання конфліктів».

Сайт Представництва ЄС в Україні

11.12.2012. Асоціація з ЄС: танці на тонкій кризі

Грудень 2012 року може стати точкою відліку стратегічного реверсу України. Перспектива гострої бюджетної кризи, політична безпринципність влади, короткозорість опозиції, небачений натиск Кремля, роздратування Європи та пасивність суспільства, взяті разом, складають реальність, яка може дорого коштувати Україні.

Юрій Луценко щойно виступив із яскравим посланням, адресованим у дискусію, що розпалюється, стосовно долі стратегічного вибору України.

Це послання усім тим, хто використовує долю жертв вибіркового судочинства як аргумент проти Асоціації з ЄС.

Той самий політв'язень, від імені якого радикальні політики і громадськість виступають за замороження Угоди, виявляє громадянську мудрість і мужність, непритаманну багатьом із нас.

Сьогодні ж Рада ЄС на рівні міністрів закордонних справ формально затвердила без обговорення рішення щодо України, зміст якого був відомий уже напередодні.

Згідно даного рішення, Рада ЄС підтверджує свої зобов'язання щодо підписання уже парафованої Угоди про асоціацію, включно з поглибленою і всеосяжною зоною вільної торгівлі, як тільки українська влада продемонструє рішучі дії та відчутний прогрес у трьох сферах.

Ці сфери є наступними:

Чесні вибори. 28 жовтня вже позаду, однак проблему не вичерпано. Оскільки кроком в бік демократії минулі вибори не стали, нині необхідним є створення більш надійної виборчої системи на основі Виборчого кодексу, який має бути ухвалено із залученням опозиції, а також проведення у демократичний спосіб перевиборів у п'яти округах, де вибори визнані недійсними.

Вибіркове судочинство. Тут ніхто не вимагає "негайного звільнення політв'язнів", однак принциповим є виконання майбутніх рішень Європейського суду з прав людини, якими б вони не були, стосовно Тимошенко і Луценка, а також надання їм належної медичної допомоги.

Додаткові кроки по реформуванню судової системи, у тісній співпраці з Радою Європи/Венеціанською комісією, зокрема, внесення змін у закон про Прокуратуру, Кримінальний кодекс, закон про судочинство та статус суддів, зокрема стосовно ролі Вищої ради юстиції.

Крім того, четвертим пунктом передумов, сформульованих ЄС є дотримання Україною раніше взятих на себе зобов'язань у сфері зовнішньої торгівлі, зафіксованих, зокрема, у протоколі щодо приєднання України про СОТ.

Простою мовою це означає відмову від масштабних планів офіційного Києва щодо перегляду сотень тарифних позицій і запровадження дискримінаційного утилізаційного збору на автомобілі.

Отже, ЄС не готовий негайно дати зелене світло на укладання Угоди з Україною, однак при цьому і не ставить нездійснених вимог, які б, де-факто, означали червоне світло.

Офіційному Києву достатньо продемонструвати хоча б часткове розуміння і певні конкретні дії в напрямку вирішення зазначених питань з тим, щоби на вільнолюбському саміті Східного Партнерства у листопаді 2013 року, а може і раніше, про що також йдеться у рішенні ЄС (!), Угода була підписана.

Це б означало незворотність політичного, економічного та суспільного вибору України в бік Європи, навіть з великою поправкою на (не)щирість та (не)ефективність української влади з огляду на перспективи імплементації.

Цей момент чітко розуміють конструктори альтернативних геополітичних проектів.

Сила протидії вихлюпується назовні із небаченою раніше потугою, переливаючись у публічній сфері біло-синьо-червоним триколом кампанії "Український вибір", а у неопублічній, збільшуючи масштаб пропозицій і погроз в бік України та її керівництва з північного сходу.

І без того гнучкий у стосунках з Кремлем хребет мешканців вулиці Банкової нещодавно став критично прогинатися.

Після першого повідомлення про впровадження "окремих положень" Митного союзу, зробленого Януковичем у Ашхабаді 5 грудня, з'явилося уточнення про адаптацію "окремих договорів" цієї організації – про це говорив Азаров в ефірі "Шустер live" 7 грудня.

Янукович, перебуваючи в Нью-Делі, запевнив, що Україна вже гармонізує своє законодавство до норм Митного союзу.

Які меседжі нас чекають 17-18 грудня, під час планованого візиту Януковича до Москви, можна тільки здогадуватися, але очевидно, що це не будуть запевнення у відданості законодавчо закріпленому курсу на європейську інтеграцію.

Згідно очікувань російської сторони, Янукович зобов'язаний виступити з іще більш сильним, ніж в Ашхабаді чи Нью-Делі посланням, яке не залишатиме сумнівів у тому, що він остаточно зрозумів недоречність своєї попередньої формули "3+1" і достатньо вивчив математику, щоб продовжити цю формулу цілком логічним "= 4".

Судячи з усього, невдовзі будуть сформовані офіційні переговорні групи, призначені для вироблення алгоритму інтеграції України у Митний союз.

На перших стадіях офіційно йтиметься про вибіркочну, часткову інтеграцію, приєднання до окремих норм та актів при номінальному збереженні старої риторики щодо ЄС як стратегічної мети.

Це може тривати достатньо довго – рік чи навіть два, але кінцева точка процесу, якщо його не зупинити, цілком передбачувана, і вона полягає зовсім не у сумнівній якості метафори "моста між Сходом і Заходом", а у міцному закріпленні у євразійському регуляторному середовищі.

Не вдаючись до деталей щодо того, на яких підставах, в якій частині і за допомогою яких конкретно нормативних актів Україна "гармонізує своє законодавство до норм Митного союзу", при тому, що і діюче законодавство, і програми всіх партій-переможниць вимагають гармонізації з нормами Європейського Союзу, автор спробував з'ясувати, в якій мірі взагалі, бодай теоретично, можливе вибіркоче впровадження окремих норм положень, договорів Митного союзу.

Виявилось, що таких можливостей у правовій площині не існує.

Основоположним документом Митного союзу, який регламентує процедуру приєднання до цього утворення є Протокол від 11.01.2009 "Про порядок вступу в силу міжнародних договорів, спрямованих на формування договірно-правової бази митного союзу, виходу з них та приєднання до них".

Згідно статті 4 даного документу, "Міжнародні договори, що включені до другої частини Переліку (тобто ті, що формують регуляторну базу МС – авт.), відкриті для приєднання до них інших держав-учасниць Євразійського економічного співтовариства за умови, що держава, що приєднується, висловлює згоду на обов'язковість для неї всіх міжнародних договорів, включених до другої частини Переліку".

Тобто, по-перше, для приєднання до окремих договорів країна має стати учасницею Євразійського економічного співтовариства, інше не передбачене. По-друге, приєднання до окремих договорів, без приєднання до інших, прямо заборонене.

Крім того, стаття 6 даного документу забороняє будь-які застереження при приєднанні до договорів МС.

Отже, немає можливості повторити трюк 2003 року, коли Верховна Рада ратифікувала Договір про єдиний економічний простір "в частині, що не суперечить Конституції України", що фактично унеможливило подальші кроки щодо інтеграції в структуру, де існують наднаціональні органи.

Путін підстрахувався від подібних маневрів своїх ненадійних партнерів, які хочуть отримати економічний зиск, не поділяючи при цьому його топ-мрії щодо всеєвразійської гегемонії.

Отже, згідно права Митного союзу, немає жодних можливостей приєднання до "окремих положень" чи "окремих договорів" цього утворення. Тільки все цілком, або нічого.

Поблажливе мовчання Москви, відсутність традиційного окрику після вищезгаданих заяв Януковича і Азарова про "часткову" інтеграцію може свідчити про недовомки з їхнього боку.

Ймовірно, існують більш далекосяжні домовленості, які до певного часу тримають у таємниці.

У цій ситуації концентрація всіх наявних сил з метою усунення перешкод і якнайшвидшого виходу на підписання Угоди про асоціацію з ЄС було б єдиним суспільно відповідальним підходом.

Якщо тільки президент Янукович дійсно прагне укласти Угоду і не намагається поховати її руками самого ЄС, який, як відомо, не готовий поступатися цінностями.

ЄС, як вже зазначено, свої передумови сформулював, і вони не є нездійсненними. Влада в Україні, вочевидь, змушена буде робити вибір. Маятник ось-ось посуне в якийсь бік за принципом або-або.

В цій ситуації дивною виглядає тактика опозиції, що проголошує себе про-європейською.

Ще ніколи з такою наполегливістю не звучав у європейських столицях заклик від наших політиків будь-що відкласти підписання Угоди до кращих часів. До яких часів? Все свідчить про те, що логіка очікування 2015 року може дати збій.

У держави, що тримається за європейський вектор розвитку, можуть бути провали; недемократичні, корумповані політики можуть приходити до влади демократичним шляхом і згодом усуватися від влади.

У країни, яка втратила європейський вектор, питання змінності влади взагалі знімається з порядку денного, доказом чому є політична історія сьогоденних країн-учасниць Митного союзу.

Якщо ж ви щиро хочете захистити політв'язнів – перечитайте блог Юрія Луценка! Він зі своєї вимушеної проекції бачить питання глибше і тонше.

Євросоюз на сьогодні каже "скоріше так, аніж ні" укладанню з Україною Угоди про асоціацію.

Однак для того, аби умовне "так" перетворилося в реальність, необхідно:

А) щоб влада продемонструвала хоча б часткові, але помітні кроки назустріч у чутливих питаннях, припинивши гру в глухого дурника у відносинах з ЄС.

Б) щоб опозиція відмовилась від згубної тези про "жодних договорів із злочинним режимом".

В) лідери громадянського суспільства України чітко б визначились на користь Асоціації як безумовної цінності та пріоритету та недвозначно повідомили про це політиків та своїх європейських колег.

У 2015 році вести мову про Угоду про асоціацію з ЄС буде пізно. Вона буде підписана наступного року, або не буде підписана ніколи.

Українська правда

11.12.2012. В Євросоюзе підтвердили намерення провести саммит з Україною в началі 2013 года

Ештон в телефонному розмові з Азаровим передала повідомлення, які були закладені в прийнятих Радою ЄС висновках в стосно України. Азаров подякував за конструктивний і відкритий діалог.

Високий представник ЄС по міжнародним питанням і політиці безпеки Кетрін Ештон в телефонному розмові з і.о. прем'єр-міністра України Ніколом Азаровим підтвердила намерення провести саммит Україна-ЄС в началі 2013 года. Об цьому повідомила прес-секретар Ештон Майя Кочьянчич.

Кочьянчич відповіла, що метою телефонного розмови було намерення Ештон «передати повідомлення, які були закладені в прийнятих Радою ЄС висновках в стосно України».

«Вони обговорили передбачуваний саммит Україна-ЄС, який, як ми і говорили, пройде в началі наступного года. Дата в даний момент узгоджується. Але вони також говорили і о проведенні Ради по співпраці влітку (2013 года) в Люксембурзі», — сказала Кочьянчич.

Як повідомляє прес-служба українського уряду, в розмові, який відбувся по ініціативі Ештон, Азаров подякував високому представнику ЄС за бажання вести конструктивний, відкритий діалог і за позитивну оцінку перспектив співпраці України з Євросоюзом.

І.о. прем'єра попривітавав рішення Ради ЄС по міжнародним питанням і заявив, що це хороший сигнал к подальшому углубленню співпраці. Він підкреслює, що Україна рішуче налаштована виконати Повестку дня асоціації і підписати відповідне угоду.

«Ми також готові к запуску нових форматів діалогів з ЄС по реформуванню системи правосуддя, удосконалення виборчого законодавства, удосконалення бізнес-клімату в Україні», — заявив Азаров.

Сторони домовились підтримувати особистий постійний діалог в процесі підготовки підписання Угоди про політичну асоціацію, включаючи всеохоплюючу зону вільної торгівлі між Україною і ЄС, відзначає прес-служба Кабміну.

Як повідомлялось, саммит Україна-ЄС повинен був відбуватися в грудні 2012 года, однак був перенесений на 2013 год.

Останній саммит Україна-ЄС відбувся в грудні 2011 года в Києві.

Дзеркало тижня

12.12.2012. Україна-ЄС: спроба подолати невизначеність

Німеччина ніколи не допустить підписання Угоди про Асоціацію з Україною поки Тимошенко і Луценко за ґратами, вважають в Брюсселі. В Україні обіцяють виконати вимоги ЄС.

Вимоги та зауваження, які протягом останніх місяців лунали з вуст представників різних інституцій та лідерів держав-членів ЄС щодо ситуації в Україні тепер лягли в основу єдиного документу. У вівторок, 10 грудня, Рада ЄС із закордонних справ у Брюсселі ухвалила свої висновки щодо України. "Важливо те, що Європейський Союз чітко визначив, чого він чекає від України. Ми назвали дії, які нам потрібно побачити. Тепер все залежить від кроків української влади. Ми сподіваємося, що поставиться до цього з усією серйозністю", - пояснила у розмові з DW речниця уповноваженої ЄС з питань зовнішньої політики Кетрін Ештон.

Зі змісту ухваленого міністрами країн ЄС документу випливає, що рівень зближення Києва зі спільнотою залежатиме від подальших дій українського керівництва. Довіру європейських партнерів сусід може завоювати лише у випадку, якщо продемонструє прогрес у трьох сферах. По-перше, Києву доведеться дослухатися і повністю впровадити усі рекомендації

ОБСЄ стосовно парламентських виборів, які будуть зафіксовані у фінальному звіті організації. Окрім цього, Україні потрібно усунути практику вибіркового правосуддя раз і назавжди та впровадити реформи Порядку денного асоціації Україна-ЄС.

З Тимошенко за ґратами – жодної Асоціації

Аманда Пол переконана, що Німеччина не допустить підписання Угоди про Асоціацію без звільнення політв'язнів

Експерт Центру європейської політики у Брюсселі Аманда Пол сумнівається, що остаточний звіт ОБСЄ щодо виборів до Верховної Ради за змістом разуче відрізнятиметься від його проміжних варіантів. Важливо буде побачити, чи серйозно українська влада поставиться до критики, яку спостерігачі озвучували неодноразово. «Звісно, ми нічого не можемо стверджувати напевне поки не побачимо фінального звіту», - зазначає експерт.

На думку Пол, Німеччина не допустить підписання Угоди про Асоціацію, поки на волю не вийдуть політв'язні. «Німеччина найбільш впевнено висловлювалася щодо справи Тимошенко. Вона неодноразово заявляла: поки Тимошенко за ґратами – жодного підписання Угоди про асоціацію», - зазначає експерт. У коментарі DW вона додала, що, незважаючи на те, що багато держав-членів Євросоюзу не погоджуються з такою позицією, німецька точка зору залишатиметься безкомпромісною. «Ще нікому не вдалося переконати їх (німецьке керівництво – ред.) змінити свою думку», - каже Пол. Водночас, у німецькому МЗС у відповідь на запит DW коментувати вимоги, висунуті до України, не стали. "Федеральний уряд вітає сам факт формулювання міністрами закордонних справ ЄС чітких вимог, за якими оцінюватимуть дії України", - йдеться у відповіді відомства.

Стимул для України

У своїх висновках міністри закордонних справ країн ЄС висловили очікування, що Угоду про асоціацію з Україною буде підписано до саміту Східного партнерства, що відбудеться у листопаді наступного року у Вільнюсі. Готовність ЄС називати конкретні дати підписання стратегічно важливого документу може стати стимулом для України, який підштовхне до впевненіших дій, зазначив співрозмовник DW у дипломатичних колах у Брюсселі. Водночас брюссельський дипломат наголосив, що документ "не містить нічого нового". За його словами, схема взаємодії залишається попередньою: поступки, у відповідь на виконані умови.

Представник України при ЄС Костянтин Єлісєєв у коментарі DW висловив упевненість, що Україна зможе виконати вимоги ЄС. "Нарешті після довгих вагань та напружених дискусій Європейський Союз прийняв стратегічне рішення про підписання та тимчасового застосування Угоди про асоціацію з Україною", - зазначив Єлісєєв. Зокрема, як запевнив український дипломат, Україна готова гарантувати незалежність правосуддя "та його реформування на основі європейських стандартів, у країні буде вдосконалено виборче законодавство та впроваджені системні політичні та соціально-економічні реформи".

В очікуванні реформ

Аманда Пол в інтерв'ю DW висловила сподівання, що українське керівництво справді дослухається до вимог ЄС. Вона вважає, що, насамперед, потрібно відреагувати на вирок Європейського суду з прав людини щодо Юрія Луценка і Юлії Тимошенко. Експерт запевняє, що українські високопосадовці вже неодноразово стверджували, що мають намір виконати рішення суду. «А якщо влада не виконає те, що обіцяла – це буде вкрай негативний сигнал, який вкотре підтвердить, що українській верхівці не можна довіряти», - каже експерт.

За дипломатично сформульованими вимогами, висунутими у висновках Ради ЄС, кариється ціла низка очікуваних Євросоюзом реформ, зазначив в інтерв'ю DW директор Інституту Євро-Атлантичного співробітництва Олександр Сушко. Експерт вказує на те, що потрібно достеменно змінити судову систему. «Для цього треба міняти законодавство: про суддів, судоустрій і прокуратуру. А вимога щодо вибіркового судочинства трансформувалася у вимогу виконувати ті рішення з прав людини, які будуть ухвалені стосовно Тимошенко і Луценка. Хоча конкретно ці прізвища не називаються», - зазначає експерт.

Нелегкий компроміс

Спільна позиція далася міністрам нелегко. У той час, коли, наприклад, Польща висловлювалася за якнайшвидше підписання Угоди про асоціацію, канцлер Німеччини, відповідаючи на запитання DW, казала, що не бачить передумов для такого кроку у найближчому майбутньому. Тепер усі 27 держав поставили свій підпис під документом, який віддзеркалює єдину позицію ЄС. "Цим ми підтверджуємо свою зацікавленість у політичній співпраці та економічній інтеграції з Україною. Ми точно окреслили, що нам потрібно побачити у відповідь. Раніше цього (єдиної позиції – ред.) не було", - зазначила у розмові DW речниця Кетрин Ештон.

DW.DE

13.12.2012. Дебати в Європарламенті про Україну: м'яч лишається на полі Києва

Європейський парламент у четвер, 13 грудня, планує схвалити резолюцію щодо ситуації в Україні. Узгоджений проект документа свідчить про те, що прихильники прискореного підписання угоди з Україною поки що залишаються в меншості.

А на початку тижня Рада закордонних справ ЄС схвалила висновки щодо України, в яких, зокрема, висловилися за підписання угоди про асоціацію на саміті "Східного партнерства" у Вільнюсі, у листопаді 2013 року за умови прогресу Києва у виборчій, судовій, конституційній реформах та боротьбі з корупцією.

Компромісів щодо цінностей не буде

Основним лейтмотивом дебатів у Європарламенті стало питання часових рамок. Передусім, часу підписання угоди про асоціацію, переговори про яку вже завершено, однак яка все ще не готова до підписання навіть технічно, оскільки і досі не перекладена на всі офіційні мови Євросоюзу, та й на українську також.

На завершення цієї технічної роботи, за оцінками дипломатів в Європейській службі зовнішніх дій, знадобиться не менше трьох-чотирьох місяців. Окрім того, ще слід додати час на схвалення рекомендацій Єврокомісією щодо підписання, ухвалення відповідного рішення Радою ЄС та Європарламентом. Враховуючи усі ці процедури, можна прогнозувати, що раніше листопада 2013 року європейській бюрократії з цим точно не впоратися.

Однак є ще й питання політичного характеру.

Так, комісар ЄС з питань розширення та Європейської політики сусідства Штефан Фюле, відкриваючи дебати в Європарламенті, нагадав про три основні напрямки, в яких країни ЄС очікують на суттєвий прогрес з боку офіційного Києва вже найближчим часом.

Це – схвалення Виборчого кодексу із урахуванням проблем, виявлених в ході останніх парламентських виборів, вирішення проблеми вибіркового застосування правосуддя та створення умов, за яких такі проблеми не повторювалися у майбутньому. Євросоюз також нагадав про необхідність здійснення вже раніше розпочатих в рамках Порядку денного асоціації реформ, в тому числі, конституційної, реформи управління державними фінансами, боротьби з корупцією, покращення бізнес-клімату.

Штефан Фюле наголосив на виконанні рішення Європейського суду з прав людини щодо справ українських лідерів опозиції Юлії Тимошенко та Юрія Луценка.

"Дозвольте мені підкреслити, що ми не встановлюємо нові бар'єри, однак, водночас, ми не ідемо на компроміси щодо наших цінностей", - наголосив пан Фюле.

Комісар підкреслив, що ЄС – щирий у своєму бажанні рухатися вперед у відносинах із Україною, однак угода про асоціацію навряд чи буде підписана, якщо офіційний Київ не зможе продемонструвати достатнього прогресу у виконанні критеріїв, встановлених Радою закордонних справ ЄС.

"У підсумку, м'яч чітко перебуває на полі України – якщо вона хоче відкрити рахунок до саміту "Східного партнерства", вона має грати добре, і постійно дивитися на годинник", - сказав Штефан Фюле.

Спочатку - реальні кроки Києва

Депутати Європарламенту, які взяли участь в обговоренні, чітко розділилися на дві групи.

Одна з них, до якої увійшли представники групи народних партій, ліберальних партій та "зелених", наполягала на тому, що час не має значення, головне – конкретні кроки Києва у важливих питаннях демократії та верховенства права.

"Саміт "Східного партнерства" стане поворотною точкою, однак багато речей мають бути врегульовані до цієї дати. Це питання верховенства права, діяльності прокуратури, змін виборчого законодавства в країні", - заявив представник "народників", голова Комітету з питань закордонних справ Ельмар Брок (Німеччина).

"Має бути політична воля з українського боку, щоб ми могли підписати угоду", - підтримав його колега по фракції Міхаель Галер.

Представник лібералів з Нідерландів Йоханнес Корнеліс Ван Баален зазначив, що Києву, передусім, потрібно навести лад у законодавстві, в тому числі, змінити виборчий закон, узгодити з Венеційською комісією закон про референдум, а також відмовитися від спроб схвалення так званого закону про заборону пропаганди гомосексуалізму.

"Багато що має бути зроблено, і Україна має сприймати ЄС серйозно", - сказав депутат.

А співголова групи "зелених", ще один представник Німеччини Ребекка Хармс нагадала про політичну несправедливість щодо Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, наголосивши на необхідності змінити ситуацію.

Європа теж втрачає час

Інша група депутатів – представники соціалістів, європейських консерваторів і реформістів та лівих – кажуть про те, що відкладати підписання угоди про асоціацію "у довгу шухляду" не варто.

Зокрема, про це сказав голова делегації Європарламенту у зв'язках з Україною Павел Коваль (Польща).

"Час спливає, і ми кажемо сьогодні українському урядові, що настав час вирішувати проблеми, пов'язані із Юлією Тимошенко та Юрієм Луценком. Однак, час спливає і на нашому боці. Це – наші сусіди, і в наших європейських інтересах - також не втрачати час", - сказав Павел Коваль, нагадавши, що Україна та ЄС цього року не мали жодного саміту, у той час як з Росією, яка не прагне до членства, Брюссель проведе два саміти.

"Ми не маємо права казати Україні "ні", чи казати, що вони мають чекати багато років. Тому я й закликаю вас відобразити те, що ми можемо запропонувати. Давайте підпишемо угоду про асоціацію як тільки буде можливо, це допоможе несправедливо ув'язненим, це допоможе нашій політиці", - додав пан Коваль.

Схожу позицію висловив і голова Парламентської асамблеї ЄвроНЕСТ (Європарламент – країни "Східного партнерства") Крістіан Вігенін (група Прогресивного Альянсу соціалістів та демократів, Болгарія).

"Ми не можемо не визнати, що чинна українська влада зробила багато, щоб привести країну ближче до ЄС. Однак, чого не вистачає, це розуміння, що рух до ЄС – це не лише технічний законодавчий процес, це також цінності. Попри це, я би порекомендував негайно вдатися до підписання угоди про асоціацію, тому що це – найефективніший шлях зобов'язати Україну зробити реальний та, сподіваюсь, незворотній чіткий європейський вибір, стати найпотужнішим засобом трансформування суспільства", - сказав депутат.

Представник "народників", поляк Павел Залевські, який вже тривалий час налагоджує контакти з громадськими організаціями в Україні, також долучився до прихильників якомога швидшого підписання угоди про асоціацію з Україною.

Він нагадав, що лідери українських громадських організацій направили політикам ЄС заяву, в якій закликали до цього, тому що розглядають угоду не як подарунок чинній владі, але як засіб для реформування країни.

"Ще раз, це – не подарунок, це – засіб, і ми не повинні чекати до листопада. Давайте дамо можливість українцям реалізувати їхню мрію про європейську інтеграцію", - закликав Павел Залевські.

Між Європейським і Євразійським союзами

Колишній міністр закордонних справ Румунії, а нині - позафракційний депутат Європарламенту Адріан Северін, звернув увагу на геополітичну складову питання.

"Українська дилема – це не вибір між цінностями та інтересами. Це - вибір між просуванням євроатлантичних цінностей та євразійських інтересів. Україна – найбільш важливий геостратегічний актив на кордоні між Європейським Союзом та вигаданим Євразійським Союзом", - сказав депутат. За його словами, здатність інтегрувати Україну, означатиме здатність забезпечити безпеку на кордонах ЄС.

"Україна чітко висловила свій вибір інтеграції до Європейського Союзу. Відкинути Україну, незалежно від причин, означає зрадити нашим цінностям та нашим інтересам", - висловив переконання Адріан Северін.

Про вплив геополітики на відносини між Брюсселем та Києвом заявив ВВС Україна і представник об'єднаних лівих, чех Яромір Колічек.

Коментуючи висновки, схвалені Радою закордонних справ ЄС щодо України, депутат назвав їх "типовим проявом постколоніальної поведінки".

"Лише кілька питань можуть сприйматися позитивно, зокрема, спрощення візового режиму та деякі заходи щодо покращення торгівлі, а також з підтримки студентських обмінів. І навпаки, теми прав людини та демократії є типовими більшою чи меншою мірою у багатьох країнах Європейського Союзу, а також у США. Незначна зміна в риториці ЄС є наслідком того факту, що Росія пропонує тісніші та вигідніші варіанти, і деякі реалістичні державні мужі знають про це", - висловив переконання депутат.

Колишній президент Литви Вітаутас Ландсбергіс у своєму виступі намагався порівняти Україну з Росією. Він нагадав, що в Україні останні вибори не відповідали окремим міжнародним стандартам, у той час як в Росії вибори взагалі були замінені "селекцією". Пан Ландсбергіс підкреслив, що в Україні нові політичні сили змогли взяти участь у виборах, і дві з них – пройти до парламенту, у той час як в сучасній Росії цього просто не могло статися; що в Україні є потреба в покращенні демократичних інституцій, а в Росії такі інститути – відсутні.

"Україна має бути підбадьорена, щоб не втратити свого прагнення до Європи", - вважає колишній литовський президент.

У четвер, 13 грудня, Європарламент планує схвалити резолюцію щодо ситуації в Україні.

Узгоджений проект документа свідчить про те, що прихильники прискореного підписання угоди з Україною поки що залишаються в меншості.

Хоча можливо, насправді у більшості ті, хто хоче, аби час, необхідний для бюрократичного схвалення рішення в самому ЄС щодо угоди про асоціацію, не був змарнований Україною.

BBC Україна

17.12.2012. Янукович домовився з Баррозу про точну дату саміту Україна-ЄС

Президент України Віктор Янукович і президент Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу затвердили дату проведення саміту Україна - ЄС. Захід відбудеться 25 лютого 2013 року в Брюсселі.

Прес-служба українського президента повідомляє, що домовленості було досягнуто в телефонній розмові між В.Януковичем та Ж.Баррозу, яка відбулася за ініціативи президента Єврокомісії.

Крім того, сторони обговорили питання двосторонньої співпраці України та ЄС.

Проведення саміту пов'язують зі згодою ЄС на підписання угоди про асоціацію, текст якої вже парафовано. Тим часом дату саміту не було узгоджено через політичну ситуацію в Україні.

Інтерфакс-Україна

ЕКОНОМІКА

07.12.2012. ЄС визнає право України підвищувати митні ставки

ЄС визнає право України підвищувати митні ставки на певні товари. Про це сьогодні на прес-конференції заявив керівник управління програм допомоги Україні в представництві ЄС в Україні Ендрю Распаш, передає кореспондент РБК-Україна.

"Ми в ЄС не дуже схильні до якихось змін правил і процесів ведення міжнародної торгівлі. Водночас ми повністю визнаємо право України вводити свої умови про ведення таких операцій і таких переговорів в європейському контексті", - заявив Распаш.

РБК-Україна

ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

07.12.2012. МЗС Польщі: Євросоюз повинен скасувати візи для громадян України

У польському МЗС вважають, що ЄС має дозволити громадянам України в'їжджати на його територію відразу після виконання плану запровадження безвізового режиму.

Європейський Союз повинен скасувати візи для українців без додаткових умов. Таку думку висловила заступник міністра закордонних справ Польщі Катажина Пелчинська-Наленч у Варшаві на організованій Польсько-українським фондом співпраці PAUCI конференції, присвяченій Україні.

Вона зазначила, що ЄС повинен дозволити громадянам України в'їжджати на його територію відразу після виконання підписаного два роки тому плану запровадження безвізового режиму - без виставлення будь-яких додаткових умов пов'язаних із ситуацією в державі.

«Незважаючи на ситуацію в інших справах, безвізовий в'їзд для громадян України має бути введений. Це політика щодо людей, а не до влади, і за помилки влади не повинні страждати люди», — сказала вона.

Польський дипломат також назвала відкриття східного кордону Євросоюзу найкращим способом зближення українців з європейським об'єднанням.

Як відомо, 45-мільйонна Україна, котра є найбільшим безпосереднім східним сусідом 27 держав ЄС, розпочала переговори про запровадження безвізового режиму для своїх громадян у 2008 році.

У жовтні 2010 року Україна та ЄС підписали «План введення безвізового режиму», який поділено на 2 етапи: підготовка необхідного законодавства і впровадження необхідних реформ, а його положення стосуються 4 сфер: безпеки документів, нелегальної міграції, безпеки громадського порядку і громадянських прав та свобод.

Підписаний документ на відміну від традиційних «дорожніх карт», підписання яких домагалися спочатку українська влада, не передбачатиме автоматичного скасування віз у випадку його виконання.

Дзеркало тижня

10.12.2012. ЄС підтвердив прихильність безвізовому режиму з Україною

Євросоюз вже визначив умови, на яких готовий встановити безвізовий режим. Україна повинна виконувати узгоджений План дій.

Європейський Союз підтверджує намір встановити з Україною безвізовий режим. Про це йдеться у висновках Ради ЄС з Україною, схвалених у понеділок, 10 грудня, в Брюсселі на засіданні Ради ЄС на рівні міністрів закордонних справ.

«Рада і далі підтверджує прихильність загальній меті досягнення безвізового режиму за умови впровадження добре керованої і безпечної мобільності, умови якого викладені в Плані дій щодо лібералізації візового режиму, а також заохочує Україну збільшити зусилля щодо виконання критеріїв першої фази (Плану дій)», — йдеться у висновках.

Крім того, Рада ЄС очікує «швидких висновків щодо доповнень до Угоди про спрощення візового режиму».

Дзеркало тижня

ІНШІ ПОДІЇ В ЄС

13.12.2012. ЄС отримав бюджет на наступний рік

Європарламент схвалив зміни до бюджету ЄС на 2012 рік, а також бюджет на 2013 рік.

Відповідне рішення було схвалено вчора на сесії Європарламенту в Страсбурзі.

За внесення змін до бюджету на 2012 рік проголосували 514 депутатів, проти – 68, утримались – 82.

Схвалення змін до бюджету на 2012 рік було передумовою, яку висунули депутати Європарламенту країнам-членам ЄС для схвалення бюджету на 2013 рік з тим, щоб ЄС міг виконати взяті на себе зобов'язання, в тому числі в рамках програми студентських обмінів "Erasmus" та програми допомоги робітникам, що постраждали внаслідок закриття підприємств через глобалізацію.

Єврокомісія пропонувала збільшити бюджет 2012 року на 9 млрд. євро, однак у підсумку, Європарламент та країни-члени погодились на компромісне рішення про збільшення виплат за рахунок бюджету 2012 року на 6 млрд. євро.

Бюджет на 2013 рік вважається схваленим, оскільки до нього не було подано жодних поправок.

Він встановлює видатки в 132,8 млрд. євро у виплатах, та в 150,9 млрд. євро – в зобов'язаннях до виплат. Таким чином, бюджет становитиме 0,99% загального валового доходу у виплатах, та 1,13% - у зобов'язаннях до виплат.

Тим не менше комісар ЄС з питань фінансового програмування та бюджету Януш Левандовський хоч і привітав схвалення бюджету, однак висловив стурбованість, тим, що не всі пропозиції Євро комісії були враховані. В тому числі, за його словами, бюджет на 2013 рік був схвалений у розмірі на 5 млрд. євро меншому, ніж Комісія вважала за необхідне.

"Я стурбований, що систематичним скороченням очікувань Комісії, Рада трансформує річний бюджет ЄС в бюджет 9-10 місяців; минулого року у нас завершилися кошти на виплати у листопаді, цього року – у жовтні, і наступного року, я очікую, це трапиться швидше", - сказав комісар.

Рада з питань економіки та фінансів ЄС схвалила зміни до бюджету-2012 та бюджет-2013 на засіданні 6 грудня.

УНІАН "Новини ЄС"

23.12.2012. 2012-й - поворотний для Євросоюзу рік

Нинішній рік пройшов у ЄС цілковито під знаком кризи. Та які б апокаліптичні сценарії не обговорювалися, розмови про можливий розпад єврозони врешті-решт вщухли.

Ще н початку грудня у Євросоюзі панували далеко не святкові настрої. Однак після останнього саміту ЄС приводи для обережного оптимізму все ж з'явилися. І хоча Європейський Союз і надалі має чимало причин для занепокоєння, глибока нестабільність валютного ринку, з якою ЄС увійшов у 2012-й рік, зникла.

Боргова криза навіть відтіснила на другий план усі інші турботи Євросоюзу, як то події на Близькому Сході, зокрема, в Сирії та Єгипті. Перспективами євроінтеграції Сербії та інших республік колишньої Югославії лідери Євросоюзу теж займалися дуже побіжно. Влітку 2013-го року до ЄС хоча вже й приєднається Хорватія, однак із Сербією, як заявила на останньому саміті Євросоюзу канцлер Німеччини Ангела Меркель, розпочинати переговори про вступ до ЄС ще "час не настав".

Похмурі настрої

Замість питань розширення Європейському Союзу доводилося вирішувати свої внутрішні проблеми. Навесні голова Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу попереджав, що ніхто не має жити мареннями про "непохитність досягнень проекту об'єднаної Європи".

ЄС пережив нелегкий рік: унаслідок боргової кризи рівень безробіття стрімко зріс

У свою чергу президент Європарламенту Мартін Шульц застерігав від соціальних протестів у зв'язку з високим рівнем безробіття серед молоді, називаючи це "ганьбою" і говорячи про загрозу демократії. У Європі панували невеселі настрої, а хтось навіть передрікав крах монетарного союзу.

Грецький "вихід"

Країною на яку і надалі спрямовані усі погляди залишається Греція. Там вже триває реалізація другої програми кредитної допомоги, але наскільки Афіни прогресують у впровадженні реформ стане очевидним лише ближче до осені наступного року.

Стан справ у Греції свого часу лаконічно описав єврокомісар з питань монетарної політики Оллі Рен. "Греція впродовж цілого десятиліття жила не по кишені".

Проблемне дитя - Греція: громадяни неодноразово протестували проти радикальних заходів економії

Сумніви щодо доцільності подальшого перебування Греції у валютному союзі лунали навесні не лише з Німеччини. Так, міністр фінансів Австрії Марія Фектер у травні порадила Афінам повністю вийти з Євросоюзу, а згодом попроситися туди знову. "І тоді ми розглянемо, наскільки Греція відповідатиме критеріям вступу", - говорила міністр, нагадуючи про неправдиву статистику, яку греки подавали ще при приєднанні до валютного союзу.

Стабілізація від ЄЦБ

Але вже влітку "ціна" порятунку євро значно підвищилася. Тоді голова Європейського центробанку Маріо Драгі несподівано оголосив про необмежене скуповування державних облігацій проблемних країн зони євро. Голова німецького Бундесбанку Єнс Вайдманн хапався за голову, тоді як інші, навпаки, вітали цей крок, бачачи у ньому справжнє "рятівне коло".

Через кризу мало не посварилися канцлерка ФРН Меркель та президент Франції Олланд, який виступив за послаблення заходів економії

Неоднотайність позицій стала ще більш очевидною на червневому саміті ЄС. Тоді новий президент Франції Франсуа Олланд та італійський прем'єр Маріо Монті заявили про необхідність послаблення жорсткого курсу заощаджень. Оглядачі навіть говорили про поразку німецького канцлера Ангели Меркель.

Атмосфера ж у Європі була дуже прохолодною. Співголову фракції "Зелених" у Європарламенті Ребекку Гармс ці розмови помітно розчарували. "Поки ми дебатуємо, чи виграли Монті й Олланд, чи прогнала Меркель, чи Північ виступила проти Півдня або ж навпаки... Все це зовсім не сприяє пошуку виходу з кризи", - заявила вона.

Відчуття спільної долі

Атмосферу ж зрештою не поліпшило навіть вручення Європейському Союзу Нобелівської премії миру. Воно відбулося на тлі жорстких дебатів про бюджет, новий кредитний транш Греції та подальший курс заощаджень й порятунку євро.

Нині, судячи з усього, в ЄС зрозуміли, що всі "сидять в одному човні".

Але щобиблише до кінця року, тим сильнішим ставало відчуття, що усі сидять "в одному човні". А це вже зовсім не нагадує настрої, що панували на початку 2012-го. Єврозоні тепер не передрікають крах, припинилися розмови про вихід з ЄС котроїсь з країн, навіть якщо для цього знадобиться фінансова підтримка сильними слабших.

Але задля отримання цієї допомоги слабші країни муситимуть втілювати реформи. За відсутності спільних дій не лише майбутнє євро буде під питанням, але й глобальні позиції об'єднаної Європи. Про це в листопаді в Брюсселі говорила Ангела Меркель. Далеко не всім ці взаємозалежності до душі. Подекуди протести навіть переростають у насильство. І все ж відчуття взаємної відповідальності в європейській спільноті упродовж року, що минає, значно зросло.

DW.DE

УКРАЇНА – НАТО**АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ**

Засідання міністрів закордонних справ країн НАТО показало, що Україна на відміну від Росії і Грузії, залишилась за межами стратегічних пріоритетів Альянсу.

Вирішення критично важливих питань міжнародної безпеки, котрі інколи не входять до географічного ареалу діяльності організації, в останні десятиріччя стали прямими завданнями НАТО, яка наразі виступає одним із найважливіших гарантів стабільності у багатьох «гарячих точках» Земної кулі. Тож вкотре, завершуючи дводенні засідання, **5 грудня 2012 року міністри закордонних справ країн НАТО** домовилися посилити потенціал протиповітряної оборони Туреччини, створити механізм фінансування Афганських сил безпеки, активізувати співпрацю із західно-балканськими країнами та глобальними партнерами. Проте, у центрі уваги, все ж таки, опинилася кооперація з Росією та майбутні стосунки альянсу з Грузією.

Не дивно, що **4 грудня міністерська нарада почалася саме із засідання Ради Росія – НАТО (РРН)**, на якому було досягнуто згоди про зміцнення співпраці у 2013 році у питаннях, що представляють спільний стратегічний інтерес. Так, було домовлено про розширення проекту із боротьби з наркотиками, зокрема, з наркотрафіком з території ІРА, задля чого буде організовано навчальну підготовку співробітниць афганської поліції, а також навчання роботі зі службовими собаками в цілях боротьби з наркотиками. Крім того, сторони торкнулися ситуації в районі південно-східного кордону НАТО, обговорили сфери практичного співробітництва у боротьбі з тероризмом та співпрацю з утилізації надлишків боєприпасів. У рамках забезпечення вертолітного парку Афганських ВПС сторони також висловили готовність проводити навчальну підготовку фахівців із їхнього технічного обслуговування.

Однак, *домовляючись про стійку кооперацію та терені Афганістану, сторони, де-факто, «закрили очі» на існуючі суперечності у питаннях взаємодії РФ із НАТО та безпосередньо із її основним лідером – США.* Адже виконання Угоди про купівлю десяти вертольотів Мі-17, укладеної ще в травні 2011 року, було поставлено під сумнів голосуванням Сенату Конгресу США, який 29 листопада 2012 року схвалив поправку до оборонного бюджету країни, що забороняє Пентагону здійснювати операції з «Рособоронекспортом», у тому числі і з постачання вертольотів до ІРА. По суті, заборона може набрати чинності вже з 1 січня 2013 року, наклавши вето на поставку 21 вертольота Мі-17В-5, запасних частин і устаткування на суму в 900 млн. дол. США.

Звичайно, Вашингтон, намагаючись посилити свої позиції на території країни після 2014 року – кінцевої дати виведення союзницьких військ із Афганістану, – намагається подолати опір міжнародної спільноти щодо юридичної обґрунтованості перебування американських військових на території

ІРА. Відтак, Росія досить активно цікавиться стратегією організації в країні після 2014 року, наполягаючи на продовженні реалізації спрощеного порядку транзиту через російську територію нелітальних вантажів в інтересах Міжнародних сил сприяння безпеці (МССБ) комбінованим способом та розширенні Трестового фонду для обслуговування вертолітної техніки російського виробництва, наявної в розпорядженні афганської армії.

Адже наразі Москві вже достеменно зрозуміло, що програш на даному етапі тягне за собою поразку в усьому двобої, і заборона на співпрацю Пентагону з «Рособоронекспортом» – перший крок до такого фіналу. Тим більше, що аргументація американських політиків більш ніж переконлива: негайне втручання в політику РФ, котра, нібито, надає активну підтримку сирійській владі. Зважаючи на досвід 2008 року, коли «Рособоронекспорт» було звинувачено у порушенні режиму нерозповсюдження через поставки зброї до Ірану, можна прогнозувати втілення санкцій Сенату в життя. Тим більше, що позиції двох країн щодо Сирії є абсолютно антагоністичними, а НАТО заявляє, що наразі військова операція на території Сирії альянсом не обговорюється.

Однак, така можливість не виключається ООН, котра доволі активно обговорює можливість направити миротворців до Сирії. Та, хоча мова йде про контингент від 4 до 10 тис. осіб, Альянс не має можливостей направити повноцінний оснащений підрозділ до країни, не передислокувавши його склад із котроїсь із інших «гарячих точок». Відповідно, людство знову стоїть перед дилемою розв'язання масштабного конфлікту, проте, дуже схоже, що США вирішать його швидше за всіх. Так, 11 грудня президент США Барак Обама оголосив про визнання Національної коаліції сирійських революційних і опозиційних сил як легітимного представника сирійського народу, котрому потрібно надавати всебічну підтримку.

Солідаризуючись зі США, таку ж позицію зайняв і ЄС. Проте в російському МЗС продовжують наполягати, що громадянська війна в Сирії може бути припинена тільки шляхом переговорів в рамках Женевських угод від 30 червня 2012 року, згідно з якими п'ять постійних членів Ради Безпеки ООН і деякі сусідні з Сирією держави домовилися сформувати тимчасовий сирійський уряд за участю всіх сторін конфлікту, на чому й продовжує наголошувати Москва, блокуючи антисирійські резолюції в РБ. Проте в даному разі вона єдина у своїх переконаннях.

Крім того, **Росія з пересторогою поставилася й до розгортання на території Туреччини американських ракетних комплексів Patriot для посилення потенціалу протиповітряної оборони цієї країни, згоди відносно чого НАТО також дійшла 4 грудня.** Згідно з офіційною версією, дана кампанія носитиме суто оборонний характер і не спрямовуватиметься на забезпечення зони, забороненої для польотів, або яких-небудь наступальних операцій. Адже, користуючись правом на колективну оборону, викладеним у статті 5 Вашингтонського договору, 21 листопада 2012 року Туреччина (як член організації) направила НАТО офіційний запит на розміщення ракет типу *Patriot* на 900-кілометровому кордоні з Сирією у зв'язку із численними обстрілами прикордонних територій сирійськими бойовиками.

По суті, головна проблема – безперервний потік біженців із Сирії, котрих у Туреччині накопичилося вже понад 100 тис. чоловік, але вони не користуються офіційним статусом біженців, уважаючись «гостями». Щоб зменшити їхній потік, Анкара домагається від міжнародного співтовариства побудови захисної зони для цивільного населення з сирійського боку кордону.

НАТО також продемонструвало відданість принципам нової стратегічної концепції Альянсу та рішенням Бухарестського (2008) саміту. На підтвердження цього **5 грудня відбулося засідання Комісії Грузія – НАТО (КГН)**, під час

якого глави зовнішньополітичних відомств країн НАТО відзначили досягнутий Грузією прогрес і закликали всі сторони зберігати динаміку демократичних реформ. Міністри також дали високу оцінку зразковій прихильності місії в Афганістані, проявленій Грузією, яка, до речі, продовжуватиме брати участь у міжнародних операціях по забезпеченню безпеки в Афганістані після 2014 року, коли звідти буде виведено більшість іноземного військового контингенту.

Зараз в Афганістані проходять службу близько 1 570 грузинських військових. За чисельністю свого контингенту в Афганістані ця невелика країна з населенням у 4,5 млн. осіб випереджає всі інші країни, які не є членами НАТО. Відтак, ані конфлікти з РФ, ані територіальні суперечності (викликані визнанням незалежності Абхазії та Південної Осетії низкою країн світу), котрі наразі існують у державі, не завадять Тбілісі інтегруватися до євроатлантичного простору. Тому, наголошуючи на пріоритетності налагодження відносин Грузії з Росією, НАТО наполягає на повній повазі до суверенітету і територіальної цілісності Грузії в її міжнародно-визнаних кордонах, не даючи Росії можливості використання фактичного права вето на розширення НАТО.

Нажаль Україна зі своїм позаблоковим статусом, як і очікувалось, залишилась на поза пріоритетами стратегічного курсу НАТО. Відсутність у порядку денному міністерських зустрічей 4-5 грудня українського питання зводить нанівець усі намагання вітчизняної влади налагодити з Альянсом суто «прагматичне» партнерство, котре не має в підґрунті жодної кінцевої мети. Певно, саме тому Захід просто втомився боротися ні за що. Та й навіщо? Адже, по суті, відносини мають вибудовуватися двома сторонами на паритетній основі. У випадку ж з Україною позицію другої сторони зайняла РФ.

ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ

30.11.2012. Україна взяла участь у щорічному благодійному ярмарку НАТО

Уже п'ятий рік поспіль Україна активно долучається до благодійної діяльності НАТО, яка з 1968 року проводиться у штаб-квартирі Альянсу в рамках добродійного розпродажу національної продукції та делікатесів, що проходить під патронатом дружин Генерального секретаря і Голови Військового комітету НАТО.

Свою п'яту ювілейну участь у згаданому благодійному ярмарку Місія України при НАТО провела у дусі традиційного Сорочинського ярмарку, що вдалося передати завдяки спеціально привезеним з України експозиційним матеріалам, наданим національним Музеєм архітектури та побуту України (с.м.т. Пирогово).

Незвична і приваблива українська експозиція у поєднанні із автентичною національною продукцією та смачною кухнею стала одним з найбільш відвідуваних місць цього річного ярмарку.

Український стенд-виставка, сформований за підтримки таких відомих торгових марок як Коньячний дім „Таврія”, Золотоношський лікєро-горілочний завод „Златогор”, концерн “Нестле-Україна” (кондфабрика “Світоч”), Будинок народної творчості „Петрівка” отримав найвищі оцінки гостей та учасників ярмарку отримав найвищі оцінки гостей та учасників ярмарку.

Вже традиційно завдяки спонсорській допомозі авіакомпанії Міжнародні авіалінії України, яка виділила два безкоштовні авіаквитки за маршрутом „Брюссель-Київ-Брюссель”, та готельному комплексу „Прем'єр-палац”, який надав подарунковий пакет на безкоштовне проживання двох осіб у готелі протягом 3-х діб, наша держава була на високому рівні представлена серед учасників святкової лотереї, на якій розігрувалися коштовні призи.

Усі кошти, зібрані в рамках „NATO Charity Bazaar”, підуть на благодійні цілі у різних країнах світу. Так, у 2011 р. коштами зібраними під час ярмарку, а це 188 тис. євро, було профінансовано майже 30 міжнародних проектів в різних країнах світу, в тому числі і в Україні.

Цього року участь Місії України при НАТО у благодійному ярмарку Альянсу знову відкриває можливість фінансування українських проектів з допомоги дітям інвалідам хворим на церебральний параліч, що реалізуються Національною Асамблеєю інвалідів України (НАІУ) в Одесі та Харкові.

Мій вибір — НАТО

12.12.2012. Українські «Руслани» спільно з партнерами здійснили 181 рейс з Афганістану

Українські літаки Ан-124 «Руслан» спільно з партнерами здійснили з травня 2012 року 181 рейс для перевезення озброєння та військової техніки французького контингенту з Афганістану.

Про це кореспондентові УКРІНФОРМУ повідомив військовий експерт Філіп Шабло з посиланням на свої джерела в міністерстві оборони Франції.

«Літаки «Антонов» разом із «Боїнг 747», які були зафрахтовані міністерством оборони Франції для стратегічних перевезень, здійснили 181 рейс з Афганістану до Франції та перевезли 560 військових автомобілів, 490 контейнерів з боєприпасами і майном та кілька бойових вертольотів», - зазначив він.

За його словами, упродовж останніх тижнів грудня та на початку січня літаки продовжать здійснювати рейси для перевезення залишків майна та військової техніки з Афганістану, оскільки цей період має найбільш сприятливі погодні умови. Фактично перевезено майже 30% запланованих вантажів, додав військовий експерт.

Загалом згідно з планом виведення контингенту з травня 2012 року Франція вивела 2 тис. військовослужбовців та вивезла 39% обладнання і транспортних засобів. До кінця року ця цифра збільшиться до 48%, зазначив Ф.Шабло.

На другому етапі, який, як очікується, триватиме шість місяців, планується вивезти решту майна (1150 військової техніки та 1530 контейнерів майна) та ще тисячу військовослужбовців. Операція з виведення національного контингенту Франції з Афганістану носить умовну назву «Памір». Вона передбачає репатріацію французьких підрозділів трьома шляхами: повітрям, наземним та морським шляхом.

www.ea-ua.info

17.12.2012. НАТО підтримає Україну на шляху демократизації і реформування

НАТО планує надалі допомагати проведенню реформ в Україні, незважаючи на її позаблоковий статус. Про це заявив директор Офісу зв'язку НАТО в Україні Марчін Кожиел.

"Ми поважаємо позаблоковий вибір України як суверенний вибір суверенної держави. Але ми б хотіли і далі підтримувати Україну в процесі реформування та демократизації", - зазначив він під час дискусії "Національна безпека України в контексті останніх змін у зовнішній і внутрішній політиці" у понеділок в Києві.

Також Альянс, за словами представника НАТО, буде підтримувати громадянське суспільство в Україні, а також допомагати уряду на шляху реалізації реформ.

www.day.kiev.ua

17.12.2012. Ніхто б не говорив про Митний союз, якби Україна отримала план дій щодо членства в НАТО, – Огризко

Якби Україна у 2008 році отримала план дій щодо членства в НАТО (ПДЧ), то сьогодні питання Митного союзу взагалі б не стояло у порядку денному. Таку думку під час стратегічного дискусійного клубу висловив колишній міністр закордонних справ Володимир Огризко.

"Я не хочу спекулювати на тему, що сталося б, якби отримали тоді ПДЧ, бо як ви знаєте, в історії немає умовного способу, але я думаю, що сьогодні питання про Митний союз взагалі б навіть теоретично не стояло", - розповів він.

Також, В.Огризко повідомив, чому, на його думку, НАТО у 2008 році не надало Україні такий план.

"Ні тоді, ні зараз НАТО не має чіткої стратегії відносно України", - зазначив экс-міністр. Він додав, що у взаємовідносинах України та Альянсу значну роль відіграє російський фактор.

Як зазначає інформагенція, посилаючись на власні джерела, Україна та Росія мають намір завтра, 18 грудня, у Москві підписати протокол про приєднання до певних положень Митного Союзу. Зокрема, за словами співрозмовника агентства, сторони досягли певних домовленостей під час візиту президента України в Ашхабад. "Нині українська сторона працює над відповідним документом", - зазначив співрозмовник агентства.

www.day.kiev.ua

19.12.2012. НАТО позитивно оцінило виконання Україною програми співробітництва з Альянсом у 2012 році

Країни-члени НАТО позитивно оцінили виконання Україною програми співробітництва з Альянсом у 2012 році.

Як повідомили власному кореспонденту УНІАН в Брюсселі у місці України при НАТО, про це йшлося на засіданні Комісії Україна-НАТО на рівні послів, присвяченому обговоренню

результатів виконання Україною Річної національної програми співробітництва Україна-НАТО на 2012 рік.

У місії зазначили, що в своєму виступі її голова, Посол Ігор Долгов окреслив основні підсумки виконання Україною програми в 2012 році.

Він, зокрема, наголосив на тому, що керівництво держави розглядає Річну національну програму як дієвий механізм у продовженні внутрішньодержавних реформ у безпековій, оборонній, економічній, правовій та інших сферах.

“Програма відповідає визначеним Президентом України завданням щодо проведення широкомасштабних внутрішніх реформ, а також програмним засадам діяльності Уряду України”, - написано у повідомленні Місії України при ЄС.

У повідомленні також зазначається, що представники країн Альянсу дали в цілому позитивну оцінку взаємовигідному практичному співробітництву та політичному діалогу Україна-НАТО.

“Окремо відзначався внесок України в операції з підтримання миру та безпеки під проводом Альянсу. Наголошувалося на готовності й надалі надавати сприяння та підтримку у реформуванні та розбудові української держави, яка є запорукою стабільності та безпеки на євроатлантичному просторі”, - зазначили в Місії.

Крім того, в ході обговорення було приділено увагу майбутньому головуванню України в ОБСЄ та взаємодії ОБСЄ з НАТО.

Учасники засідання під час обговорення значну увагу приділили наступному головуванню України в ОБСЄ, наголошуючи на важливості взаємодії НАТО з цим форумом.

УНІАН

НАТО У ФОКУСІ ТИЖНЯ

04.12.2012. Дипломати країн НАТО аналізуватимуть сирійську кризу, відносини з Кремлем та Грузією

Міністри закордонних справ країн-союзниць НАТО у вівторок та середу зберуться у брюссельській штаб-квартирі організації. Передбачається, що дипломати висловлять свою солідарність із Туреччиною, даючи згоду встановити на її кордоні з Сирією комплекси протиповітряної оборони «Патріот». Заплановані також обговорення російсько-натовських відносин та засідання комісії Грузія-НАТО.

Голови дипломатичних відомств 28 держав Північноатлантичного союзу обговорять ситуацію у гарячих точках планети та визначаться із подальшими діями щодо актуальних проблем безпеки по обидва боки Атлантики.

Нещодавнє прохання турецького керівництва встановити на кордоні із Сирією зенітно-ракетні комплекси «Патріот», вочевидь, отримає позитивну відповідь міністрів закордонних справ НАТО.

Голова НАТО Андерс Фог Расмуссен щодо цієї ініціативи Анкари зазначив, що «їх встановлення мало б підвищити рівень турецької повітряної оборони для захисту населення і території. Це посприє послабленню кризи на натовському південно-східному кордоні».

«До того ж, це було б конкретною демонстрацією солідарності та рішучості країн-союзниць. У своєму запиті турецький уряд наголосив, що встановлення цих систем служитиме тільки оборонним цілям та ні в якому разі не підтримуватиме безполітної зони над Сирією чи будь-яких наступальних операцій», – зауважує керівник НАТО.

На думку пана Расмуссена, «Патріоти», ці зенітно-ракетні комплекси американського виробництва, могли б надати Німеччина, Нідерланди або Сполучені Штати, які мають у своєму арсеналі незадіяні одиниці такого озброєння.

Міністр Лавров захищатиме позицію Росії щодо сирійської кризи

Листа із проханням надати системи «Патріот» уряд Туреччини надіслав до НАТО два тижні тому. І як зазначають представники альянсу, значного прогресу вже досягли: посли при НАТО, військове керівництво та група оцінки ситуації на турецько-сирійському кордоні, працюють дуже наполегливо. Тож, вочевидь, «зелене світло» для Туреччини дадуть вже у вівторок.

Водночас, представники НАТО торкнуться питання сирійського конфлікту й у розмові з головою зовнішньополітичного відомства Росії Сергієм Лавровим, який раніше вже висловлював занепокоєння нагромадженням озброєнь, що можуть бути спрямовані проти режиму Сирії. На засіданні Ради Росія-НАТО міністри проаналізують двосторонні військово-політичні відносини із Російською Федерацією.

Упродовж нинішніх міністерських зустрічей у штаб-квартирі НАТО мають також провести засідання щодо перехідної фази місії в Афганістані, ситуації у Грузії та на Балканах, де на фактичному сербсько-косовському кордоні поживалося миротворчих сил НАТО.

Українська служба "Радіо Свобода"

04.12.2012. Генсек НАТО пояснив, для чого посилювати протиповітряну оборону Туреччини

Можливість застосування Сирією хімічної зброї є однією із причин необхідності посилення протиповітряної оборони Туреччини з боку НАТО.

Про це заявив Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен напередодні засідання міністрів закордонних справ країн-членів Альянсу, що проходить у вівторок у Брюсселі.

«Запаси хімічної зброї у Сирії є предметом великого занепокоєння. Ми також знаємо, що у Сирії є ракети... І це повинно бути враховано у наших розрахунках і є також причиною того, чому необхідно негайно посилити оборону і захист нашого союзника - Туреччини», - сказав глава Альянсу.

А.Расмуссен висловив сподівання, що під час засідання у вівторок глави МЗС країн-членів ухвалить політичне рішення про передислокацію комплексів ППО Patriot на територію Туреччини. Генсек НАТО уточнив, що це спроможні зробити Німеччина, Нідерланди та США.

УКРІНФОРМ**04.12.2012. НАТО і Росія домовилися активізувати співпрацю**

НАТО і Росія погодилися розширити програму двосторонньої співпраці на 2013 рік.

Про це заявив генеральний секретар Організації Північноатлантичного договору Андерс Фог Расмуссен за результатами проведення засідання Ради НАТО - Росія на рівні міністрів закордонних справ країн-членів, що відбулося у вівторок у Брюсселі.

«Ми домовилися про посилення програми нашої діяльності на наступний рік. Вона ґрунтуватиметься на нашому поточному співробітництві та залученні нових сфер, де ми можемо спільно працювати», - зазначив глава Альянсу.

Расмуссен відзначив успішну реалізацію ініціатив НАТО і Росії щодо Афганістану, зокрема у підготовці техніків військової авіації афганських національних збройних сил, протидії тероризму та нелегальному поширенню наркотиків в Афганістані та Центральній Азії.

Серед нових сфер співробітництва з РФ генсек НАТО відзначив розширення вертолітної програми для афганської армії та надання їй допомоги у створенні системи медичної евакуації повітряним шляхом, залучення до боротьби із поширенням наркотиків афганських жінок-поліцейських, а також утилізацію надлишкових боєприпасів.

Він також поінформував, що під час засідання обговорив з главою МЗС Росії Сергієм Лавровим питання щодо запиту Туреччини про розміщення на її території комплексів Patriot з метою посилення протиповітряної оборони та зменшення рівня ескалації конфлікту на кордоні із Сирією.

УКРІНФОРМ**05.12.2012. НАТО схвалила розміщення ракет Patriot у Туреччині**

4 грудня, на засіданні у Брюсселі Рада НАТО на рівні глав МЗС 28 країн-членів Альянсу схвалила розміщення на кордоні Туреччини з Сирією зенітно-ракетних комплексів Patriot.

Про це повідомив Генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен.

Раніше делегація НАТО спільно з представниками збройних сил Туреччини завершила розгляд можливих місць розміщення систем Patriot.

Йдеться про шість комплексів, які нададуть США, Голландія і Німеччина. Також на південь Туреччини буде направлено до 400 військовослужбовців.

Туреччина, що володіє другою за величиною армією у НАТО, в листопаді звернулася до альянсу з проханням надати їй ЗРК Patriot для захисту від можливого повітряного нападу з боку Сирії.

Занепокоєння з приводу планів Альянсу висловили Москва і Тегеран, а у Дамаску плани Туреччини назвали "черговою провокацією".

Расмуссен раніше вчора заявив, що обговорював цю тему з главою російського МЗС Сергієм Лавровим. Глава НАТО наполягає на тому, що дії альянсу носять виключно оборонний характер. За його словами, переносні комплекси будуть модифіковані виключно для перехоплення сирійських балістичних ракет. Їх дальність дії не перевищуватиме 16-ти кілометрів.

Korespondent**10.12.2012. Посол США: Система ПРО у Польщі буде розгорнута у 2018 році**

Стівен Малл також висловив сподівання, що вже незабаром поляки не потребуватимуть віз до Сполучених Штатів.

Проект, що передбачає розміщення в Польщі у 2018 році елементів американської системи ПРО, розвивається без перешкод. Про це заявив у спеціальному інтерв'ю Польському радіо новопризначений посол США у Варшаві Стівен Малл.

Дипломат запевнив, що справа будівництва так званого «протиракетного щита» просувається згідно з планом. Стівен Малл нагадав, що адміністрація Барака Обами планує збудувати систему в декількох місцях, в тому числі в а місцевості Редзікова (Redzikowo) на півночі Польщі.

– Два тижні тому до Редзікова прибула група інспекторів американської армії. Я думаю, що все йде за планом. Я повністю переконаний, що в 2018 році система ПРО у Польщі вже буде встановлена, – сказав посол.

Стівен Малл також висловив сподівання, що вже незабаром поляки не потребуватимуть віз до Сполучених Штатів. Дипломат нагадав, що в американському Конгресі тривають роботи, аби Польща могла увійти до групи країн, охоплених безвізовим рухом. За словами посла, нині близько 90% поляків, які звертаються за візами до США, отримують позитивну відповідь.

Мій вибір – НАТО

10.12.2012. Останнє попередження для Сирії?

Туреччина є членом НАТО і ми її не залишимо у небезпеці – запевняє Генсек НАТО. Расмуссен повторив застереження президента США до уряду Сирії не застосовувати хімічну зброю.

Туреччина є членом НАТО і ми не залишимо її у небезпеці – запевняє Генеральний секретар НАТО. Андерс Фог Расмуссен (Anders Fogh Rasmussen) відкрив у Брюсселі дводенний саміт міністрів закордонних справ ЄС. Темою зустрічі є ситуація на турецько-сирійському кордоні. Після обстрілів з сирійського боку влада Туреччини звернулася до Північноатлантичного союзу з проханням розмістити на території країни ракети Патріот. Як каже Андерс Фог Расмуссен, НАТО не забуває про свою місію.

- Ми глибоко занепокоєні ситуацією на південно-східному кордоні НАТО. Туреччина попросила про союзницьку підтримку. Я переконаний, що ми покажемо свою рішучість у захисті членської країни НАТО. Адже такою є місія нашого союзу, – каже Генсек НАТО.

Генсек НАТО повторив застереження президента США до уряду Сирії не застосовувати хімічну зброю. Як сказав, використання хімічної зброї викличе негайну реакцію міжнародної спільноти.

Мій вибір – НАТО

11.12.2012. Грузія не откажется от НАТО взамен улучшения отношений с РФ

Новые власти Грузии не намерены отказываться от интеграции в НАТО взамен на нормализацию отношений с Россией, заявил вице-спикер парламента Грузии от большинства Звиад Дзидзигури.

"У грузинской дипломатической команды достаточно разума, чтобы не произошло урегулирования отношений с Россией взамен интеграции в НАТО", заявил Дзидзигури.

Глава российского МИД Сергей Лавров на встрече с доверенными лицами президента РФ в воскресенье заявил, что встреча представителей РФ и Грузии состоится в ближайшее время.

Спецпредставитель премьер-министра Грузии по урегулированию отношений с Россией Зураб Абашидзе заявил в понедельник, что он предположительно встретится с замглавы МИД РФ Григорием Карасиным на текущей неделе в рамках Женевских дискуссий по урегулированию ситуации в Закавказье.

По итогам парламентских выборов в Грузии победила коалиция "Грузинская мечта" во главе с Бидзиной Иванишвили, который затем стал премьер-министром страны. Иванишвили не раз заявлял, что приоритетом новых властей являются нормализация отношений с Россией и интеграция в НАТО.

www.apsny.ge

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

Візит до Москви не відбувся, проте перспектива втрати Україною державного суверенітету через приєднання до Митного Союзу залишається

Інтенсифікація відносин президентів В.Януковича та В.Путіна в умовах надзвичайної вразливості позицій офіційного Києва посилювала відчуття загрозової перспективи для незалежності України. В умовах посилення тиску, як з боку Заходу, так і з протилежного російського боку, стала очевидною вичерпаність політики балансування між двома інтеграційними полюсами. Простір для геополітичного маневру зник і Президент В.Янукович постав перед необхідністю дихотомічного рішення, коли згода на вступ в Митний Союз означає втрату європейського вектора інтеграції, і навпаки.

Втрата євроінтеграційної перспективи, що проявилась у відкладенні на невизначений термін підписання Угоди про асоціацію, загроза запровадження санкцій проти владної верхівки, знекровлена українська економіка, стискання Росією газового зашморгу напередодні зими - все більше схиляли політичне керівництво України до вступу в Митний союз. Така «інтеграція поневолі» не дає жодних преференцій для України, натомість ставить її перед втратою державного суверенітету. З іншого боку, відмова від членства вступу в Митний союзі означає подальше посилення тиску з боку Москви, відкрито протистояти якому В.Янукович не в змозі.

Від так, тактика української сторони була побудована на тому, щоб запевнити Кремль у бажанні вступити в Митний Союз, але при цьому уникати формально юридичного членства в ньому щоб не зв'язувати себе відповідними зобов'язаннями. Концепція такої участі в російських інтеграційних об'єднаннях вже була випробувана Україною на прикладі її участі в СНД, коли будучи засновницею Співдружності, формально вона не є членом цієї організації, оскільки не підписала її Статут.

Першим варіантом втілення такої концепції в практику відносин з Митним союзом була формула «3+1», запропонована Києвом у 2011 році. Проте така формула участі в Митному союзі, на відміну від СНД, апріорі була не можлива, оскільки МС має бути складовою Євразійського союзу, в якому національні суверенітети передаються в наднаціональні органи, опосередковано чи прямо

підпорядковані Росії. Тому Росія одразу відкинула можливість відносин з Україною за формулою «3+1». Під час переговорів російська сторона дала пояснення, що стосуються можливого формату співробітництва між Україною та МС: «Таке співробітництво може здійснюватися на принципах повноцінного вступу України в МС».

Цьогорічним варіантом такої формули став намір офіційного Києва приєднатися до окремих угод, підписаних в рамках Митного союзу. Тож після кулуарної розмови віч-на-віч з В.Путіним під час саміту СНД в Ашхабаді, В.Янукович заявив про необхідність «приєднатися до деяких положень Митного союзу, до тих правил, які є в МС». Цю ж тезу Президент В.Янукович повторив під час свого візиту в Індію.

Як виявилось, план реалізації такої версії, за даними газети «Дзеркало тижня», полягав у тому, що 18 грудня під час свого візиту до Москви президент України мав подати заяву про вступ не в Митний Союз, а в Євразійське економічне співтовариство (ЄврАзЕс), яке являє собою першу сходинку до вступу в Митний Союз, і одночасно заявити про намір почати процедуру приєднання до Митного союзу². Відповідно, вже 19 грудня на саміті ЄврАзЕс в Москві мав стартувати процес формального приєднання України до цих організацій. Це власне, за задумом авторів такої версії часткового приєднання до Митного союзу, дало б можливість Україні приєднатися до декількох договорів в рамках Митного союзу, які давали б їй необхідні преференції в торгівлі з його членами: Росією, Білорусією та Казахстаном. Проте такий хід категорично не влаштовував Москву, а відтак В.Путін не бачив сенсу в черговій зустрічі з В.Януковичем, про що і заявив у своєму інтерв'ю Посол РФ в Україні пан Зурабов. Адже Москву влаштовує тільки повне членство України в Митному Союзі, тому що ця організація є нічим іншим як політико-економічним механізмом перебирання українського державного суверенітету в руки Москви і повернення України під владу Росії.

У такий спосіб Росія прагне *по-перше*, зробити Євразійський союз центром інтеграційних процесів для всієї Росії та **перетворити Російську Федерацію на ширшу форму російської держави**, яка, крім РФ, охоплюватиме і членів запланованого об'єднання. Це дасть змогу стабілізувати процеси в російському суспільстві й забезпечити виживання імперської моделі російської державності шляхом експансії та залучення ресурсів своїх сусідів. Особлива ставка робиться на підтримку реінтеграційних процесів у рамках Євразійського союзу з боку етнічних росіян і російськомовного населення за межами РФ, яке розглядається як потужний мобілізаційний ресурс у реалізації цього амбітного проекту.

По-друге, Росія намагається посилити свою геополітичну вагу та конкурентоспроможність за рахунок об'єднання природних ресурсів, капіталів і людського потенціалу країн Євразійського союзу й завдяки цьому стати ключовим гравцем у глобальних процесах поряд з ЄС, США та Китаєм. Не випадково, що Євразійський союз має формуватися на основі чотирьох потенційно найбільш спроможних країн: РФ, Білорусі, Казахстану та України.

По-третє, Росія хоче відвернути пострадянські країни від європейської інтеграції, запропонувавши їм не менш «привабливу» альтернативу, ніж Європейський Союз, позбавити їх права суб'єктності у відносинах із ЄС. При реалізації цієї мети беруться до уваги насамперед ті пострадянські країни, які прагнуть інтегруватися не в Росію, а в ЄС, або ті, які намагаються дотримуватися принципу «стратегічної рівноваги» між ЄС та Росією.

По-четверте, Росія прагне змінити геополітичну й гео економічну конфігурацію Європейського континенту на свою користь шляхом утворення **двополюсної збалансованої системи відносин з ЄС** і таким чином

² Олександр Сушко. Чи надовго перепочинок після «історичного візиту, що не відбувся»?//Дзеркало тижня. Україна.— №47, 21 грудня 2012. [Електронний ресурс: http://dt.ua/POLITICS/chi_nadovgo_perepochinok_pislya_istorichnogo_vizitu_scho_ne_vidbuvsya-114196.html]

впливати на глобальні процеси у світі. В. Путін передбачає, що «економічно логічна і збалансована система партнерства Євразійського союзу і ЄС здатна створити реальні умови для зміни геополітичної та гео економічної конфігурації всього континенту і мала б безсумнівний позитивний глобальний ефект».

По-н'яте, ставши у такий спосіб одним зі світових центрів сили, Росія намагається відновити своє повне домінування над великим регіоном Євразії, щоб, з одного боку, відтіснити ЄС від Східної Європи, а з другого - позбавити Китай можливості впливу на Центральну Азію. Контролюючи цей простір, Росія в особі Євразійського союзу в одному випадку може бути мостом як в Азійсько-Тихоокеанський регіон, так і в Європу, а в другому - буфером між Китаєм і Заходом. *По-шосте*, заспокоїти Європу і США щодо геополітичних амбіцій цього проекту, подавши його як план будівництва «Великої Європи».

Головною ланкою позбавлення державного суверенітету країн-учасниць Митного Союзу є розподіл ввізних мит між його членами: на частку Білорусії припадає 4,7%, Казахстану — 7,33%, тоді як Росії дістається 87,97%. Україна ж при вступі в Митний союз отримає не більше 10% при тому, що саме українська митниця дає близько 40% надходжень до державного бюджету. То про який економічний зиск від вступу в Митний союз можна говорити, на якому так наполягають російські адепти в Україні.

ВИКОНАВЧА ВЛАДА

30.12.2012. Азаров: Київ розчарований позицією ЄС щодо української ГТС

Україна розчарована відсутністю інтересу до модернізації українських газопроводів з боку Європейського Союзу - заявив під час візиту до Осло прем'єр-міністр України Микола Азаров.

"Україна розчарована, що ЄС не виявляє активності у проекті із модернізації української ГТС", - переказав слова українського прем'єра його речник Віталій Лук'яненко.

За його словами, під час зустрічі із прем'єр-міністром Норвегії, Микола Азаров наголосив, що Україна досить давно приєдналася до Європейської енергетичної хартії, і виконує всі її умови. Проте не відчуває позитивів від членства у цьому об'єднанні.

"Навіщо Україні утримувати дуже дорогу і потужну газотранспортну систему, якщо споживачі у Європейському Союзі не виявляють бажання у її модернізації, а постачальники із Російської Федерації будують обхідні маршрути?" - заявив український прем'єр.

Крім того, за словами пана Азарова, Україна не відчуває підтримки з боку Європи у справі перегляду газових контрактів, укладених у січні 2009 року із Росією.

BBC Україна

30.12.2012. Пошук дешевого газу: Україна розраховує на Норвегію

Україна може співпрацювати із Норвегією у питанні поставок скрапленого газу, заявив прем'єр-міністр Микола Азаров під час візиту до цієї країни.

"Ми розпочали будівництво LNG терміналу, який дозволить імпортувати скраплений газ. Ми розраховуємо, що по завершенні будівництва у нас буде можливість купувати близько 10 мільярдів кубів скрапленого газу за спотовими цінами, які зараз є приблизно у 2,5 разу нижчими, ніж ціни на російський газ, який ми купуємо. І тут ми могли б співпрацювати із Норвегією", - сказав пан Азаров під час бізнес-форуму в Осло.

Будівництво LNG терміналу поблизу порту Південний на Одещині розпочалося 26 листопада. За день після цього стало відомо, що одну із угод, пов'язаних з проектом, підписала людина, яку в українському уряді сприймали як представника іспанської компанії-потенційного головного інвестора, але яка насправді не була пов'язана з цією компанією.

У свою чергу прем'єр-міністр Норвегії Йенс Столтенберг заявив, що співпраця із Україною у галузі енергетики можлива за трьома напрямками: експорт норвезького газу до України, можливість участі норвезьких компаній у розробці родовищ в Україні, а також участь норвезьких компаній у розвитку енергетичної транспортної інфраструктури. При цьому пан Столтенберг підкреслив, що норвезькі енергетичні компанії самостійно ухвалюють рішення щодо співпраці, і що норвезький уряд не має впливу на рішення приватних компаній.

Норвегія, яка після Росії є другим найбільшим у світі експортером газу і сьомим експортером нафти, також є одним із ініціаторів створення Міжнародної ініціативи з прозорості (ЕІПІ) у видобувних галузях промисловості. У 2009 році український уряд, який тоді очолювала Юлія Тимошенко, висловив бажання приєднатися до ЕІПІ, проте від того часу Київ нічого не зробив для набуття членства у цій організації.

Членство в ЕІПІ, серед іншого, передбачає оприлюднення у відкритих джерелах інформації щодо доходів, які держава отримує від видобувних компаній. У самій Норвегії вважають, що прозорість у енергетичному бізнесі дозволило країні уникнути "прокляття великих грошей" від видобутку вуглеводнів. В кожному разі, будь-які контракти на постачання норвезьких енергоносіїв нині проходять через так звану Раду з етики, яка перевіряє діяльність державного фонду, де акумулюються доходи від експорту енергоносіїв.

Так, але не зовсім так

Український прем'єр також розповів у Норвегії і про українські запаси газу - сланцевого, заявивши, що вони складають близько 7 трильйонів кубометрів і що зацікавленість до його видобутку виявили провідні енергетичні компанії світу. Утім, навіть за найоптимістичнішими оцінками міжнародних експертів ці запаси є дещо меншими - близько 5 трильйонів кубів, хоча й можуть виявитися одними з найбільших на європейському континенті.

Передбачалося, що до кінця листопада компанії, які перемогли у конкурсі на розробку двох найбільших родовищ сланцевого газу в Україні, мають укласти угоди про розподіл продукції із українським урядом. Цими компаніями стала американська Chevron, яка отримала право на розвідку Олеського родовища на заході України, та британсько-голландська Shell, що вестиме розробку Юзівського родовища на сході. Проте після останнього візиту до Москви Миколи Азарова, що відбувся 21 листопада, стало відомо, що підписання угод відкладено.

Під час візиту до Норвегії український прем'єр також заявив, що від наступного року Україна не збирається купувати у Росії більше, ніж 20 мільярдів кубометрів газу.

"Ми поставили завдання найближчими роками купувати максимум 18-20 мільярдів кубів (російського - Ред.) газу", - заявив пан Азаров.

Раніше міністр енергетики Юрій Бойко заявив, що Київ вже попередив російський Газпром про наміри скоротити імпорту газу до 18 мільярдів кубометрів наступного року. Проте офіційної заявки про це український Нафтогаз ще не зробив.

Водночас українсько-російські газові контракти, підписані у січні 2009 року, не тільки містять умову "бери або плати", яка передбачає викуп зафіксованих у контракті обсягів газу, але й передбачають, що про бажання скоротити ці обсяги українська сторона має повідомляти не пізніше, ніж за півроку до фактичного скорочення закупок. Відтак, аби у 2013 році купувати менше російського газу, аніж у поточному році, Україна мала заявити про це ще на початку липня.

BBC Україна

03.12.2012. Уряд України відправлено у відставку

Президент України Віктор Янукович своїм указом прийняв відставку Миколи Азарова і очолюваного ним уряду.

Указ, який набирає чинності з моменту опублікування, розміщено на офіційному веб-сайті президента.

Минулого тижня Микола Азаров, який був першим номером виборчого списку Партії регіонів на парламентських виборах 28 жовтня, написав заяву про звільнення з посади голови уряду у зв'язку з обранням до Верховної Ради.

Уряд з приставкою в.о.

Водночас президент доручив Кабміну продовжувати виконувати свої повноваження до початку роботи нового уряду.

Як зазначено на сайті президента, у понеділок прем'єр-міністр звернувся до президента з заявою про відставку у зв'язку з обранням депутатом Верховної Ради.

Згідно з Конституцією України, відставка прем'єра автоматично означає відставку цілого уряду.

Тож відтепер і до затвердження кандидатури нового прем'єр-міністра всі урядовці на чолі з паном Азаровим будуть виконувачами обов'язків.

Перше засідання новообраного парламенту відбудеться 12 грудня.

За словами голови Верховної Ради Володимира Литвина, призначення нового прем'єр-міністра та уряду відбудеться вже 13-14 грудня.

"Я прогноую, що це відбудеться на тижні після 12 грудня. Це буде 13 або 14 грудня, якщо у нас буде спокійний та зважений діалог в українському парламенті", - цитує пана Литвина агенція УНІАН.

Минулого тижня Партія регіонів заявила, що всі представники партії, обрані до Верховної Ради, складуть свої повноваження в уряді.

Серед перших про відставку з посади віце-прем'єра заявив Сергій Тігіпко.

Кандидатури ПР

На посаду прем'єр-міністра України розглядаються кандидатури нинішнього голови уряду Миколи Азарова і голови Національного банку Сергія Арбузова.

Про це лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявив на прес-конференції в Києві.

"Є кандидатури, крім Миколи Азарова. Але хто буде запропонований - не виключаю, що нині діючий прем'єр", - сказав пан Єфремов.

На запитання журналістів про шанси Сергія Арбузова обійняти посаду прем'єр-міністра України, Олександр Єфремов сказав, що голова НБУ розглядається "в числі інших кандидатур".

Лідер фракції ПР підкреслив, що сьогоднішня відставка членів уряду обумовлена лише юридичними нюансами.

BBC Україна

06.12.2012. Хорошковський вихваляється успішною торгівлею з Білоруссю

За результатами дев'яти місяців зовнішньоторговельний оборот України з Білоруссю склав більше 5,5 мільярдів доларів. Про це заявив в.о. першого віце-прем'єр Валерій Хорошковський, передає прес-служба Кабміну.

"За результатами дев'яти місяці 2012 року наш зовнішньоторговельний оборот склав більше п'яти з половиною мільярдів доларів США, що вказує на високу динаміку двосторонньої торгівлі та наявний потенціал у цій сфері", - сказав Хорошковський.

"Крім того, сторони обговорили завершення договірно-правового оформлення українсько-білоруського кордону, результати роботи міжурядової україно-білоруської змішаної комісії з питань торговельно-економічного співробітництва, а також підготовку до укладання угоди про реадмісію", - повідомляє прес-служба.

Економічна правда

09.12.2012. Гриценко: Опозиція не голосуватиме за кандидатуру Азарова

Президент Янукович пропонує Миколі Азарову повторно очолити уряд. Його кандидатуру на першому засіданні має затвердити новий склад Верховної Ради.

За шість тижнів після завершення парламентських виборів в Україні, президент Янукович вніс кандидатуру Миколи Азарова на посаду глави уряду. Новина про внесення кандидатури Азарова з'явилася на офіційній інтернет-сторінці президента України. Очікується, що новий склад Верховної Ради розгляне кандидатуру під час першого засідання, яке відбудеться у середу, 12 грудня.

Український парламент, схоже, підтримає пропозицію Януковича, повідомляє Reuters, зазначаючи, що депутати від Партії регіонів легко наберуть достатню кількість голосів для поновлення Азарова на посаді.

Водночас один з лідерів Об'єднаної опозиції Анатолій Гриценко у коментарі Deutsche Welle сказав, що рішення Януковича не стало для нього несподіванкою. «Опозиція за кандидатуру прем'єра не голосуватиме», - зазначив він.

«Вірний соратник Януковича»

Тим часом, заступник голови Партії регіонів Олександр Єфремов вже заявив, що підтримує пропозицію глави держави. «Призначення Миколи Азарова дозволить продовжити процес системних реформ, ініційованих президентом Віктором Януковичем і тих, що реалізовує кабмін», - наводить його слова прес-служба Партії Регіонів.

Нагадаємо, що Микола Азаров, якого німецька інформагенція dra називає «вірним соратником» чинного президента, очолює уряд з 2010 року - тобто від часу обрання Януковича президентом. 3 грудня Янукович підписав указ про відставку складу кабміну на чолі з Азаровим. Відтоді 64-річний політик виконує обов'язки глави уряду до моменту затвердження нового складу кабінету міністрів.

Одним з перших серйозних викликів для майбутнього прем'єра стануть переговори з Міжнародним Валютним Фондом з предмету нової програми допомоги, яка мала б зарадити Україні погасити або рефінансувати зовнішній борг обсягом у 9,1 мільярди доларів. Очікується, що офіційна делегація МВФ прибуде до Києва у другій половині січня.

DW.DE

ПРЕЗИДЕНТ**03.12.2012. Янукович відправив у відставку Кабмін Азарова**

Президент Віктор Янукович відправив у відставку Кабінет Міністрів Миколи Азарова. Про це йдеться в указі № 673/2012 від 3 грудня "Про відставку Прем'єр-міністра України та Кабінету Міністрів України".

"Керуючись статтею 115 Конституції України та відповідно до пункту 9 частини першої статті 106 Конституції України постановляю: 1. Прийняти відставку Прем'єр-міністра України Азарова Миколи Яновича, що має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України. 2. Прийняти відставку Кабінету Міністрів України", - наголошується в документі.

При цьому Янукович доручив Кабміну продовжувати виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого уряду.

Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Нагадаємо, Азаров 19 листопада повідомив, що подав Януковичу подання про звільнення міністрів, обраних народними депутатами на парламентських виборах 28 жовтня.

Обозреватель

10.12.2012. Янукович хоче дружити з Індією економіками

За словами глави української держави, Україна розглядає Індію як одного з найважливіших партнерів у Південній Азії і хотіла б почути пропозиції про співпрацю в тих сферах, які для неї найбільш цікаві.

Президент України Віктор Янукович зустрівся у понеділок, 10 грудня, у Нью-Делі (Індія) з міністром закордонних справ республіки Салманом Куршидом. Під час зустрічі глава української держави заявив, що Україна розглядає Індію як одного з найважливіших партнерів у Південній Азії.

«Ми готові разом з вами працювати над тим, щоб знайти спільні інтереси у тих галузях економіки, які для нас традиційно сильні», — сказав Янукович, повідомляє прес-служба.

Янукович додав, що хотів би почути від індійської сторони пропозиції про співпрацю в тих сферах, які для неї найбільш цікаві.

Він окремо наголосив, що Україна дуже цінує співпрацю з Індією у рамках міжнародних організацій, особливо ООН.

Янукович висловив сподівання, що обоєлітнє бажання України та Індії поглиблювати ефективне співробітництво буде і надалі забезпечувати розвиток відносин двох країн. У цьому контексті він відзначив важливість активного політичного діалогу на вищому рівні і звернув увагу на ефективний робочий діалог між зовнішньополітичними відомствами України та Індії. «Це дуже правильно, і я це вітаю», — зазначив Янукович.

У свою чергу, Куршид підкреслив важливість державного візиту президента України до Індії. Він зазначив, що сьогодні в Україні та Індії є багато питань для обговорення.

«Хотів би почути Ваші пропозиції про ті напрямки, де ми можемо і надалі будувати наші відносини, як ми можемо зміцнити нашу дружбу і розширювати економічне співробітництво з тим, аби підняти її на більш високий рівень», — сказав Куршид.

Він також відзначив необхідність ведення інтенсивного політичного діалогу між країнами на високому рівні.

Як повідомляло ZN.UA, офіційний візит Януковича до Індії проходить з 9 по 12 грудня. Далі він має намір відвідати Литву — візит президента запланований на 17-18 грудня.

Дзеркало тижня

10.12.2012. Янукович їде до Москви знову говорити про Митний союз

Потепління українсько-російських відносин триває. За деякими даними, вже 17-18 грудня у рамках ще не анонсованого візиту президента Януковича до Москви може початися розворот вектора інтеграції України.

Президент України Віктор Янукович 17-18 грудня 2012 року збирається відвідати Москву. Як повідомляє видання «Коммерсант-Украина» з посиланням на власні джерела, під час цього візиту одним із головних питань порядку денного українсько-російських переговорів стане можливість участі України у східному інтеграційному процесі.

Москва оптимістично оцінює перспективи зближення з Києвом. «Ми ведемо велику роботу з Україною, намагаючись переконати українське керівництво увійти у Митний союз. Будемо сподіватися, що до 2015 року це завдання буде вирішено», — заявив радник президента РФ Сергій Глазєв, який у 2009-2012 роках обіймав посаду відповідального секретаря МС.

Експерти також вважають, що шанси на зближення України з Митним союзом Росії, Білорусі і Казахстану в умовах величезного дефіциту бюджету та невизначеності європейських перспектив стають все більш реальними.

У той же час, інші експерти дотримуються думки, що заяви про можливий вступ у МС ніколи не переростуть у конкретні дії. Вони пояснюють це тим, що проти зближення з Росією виступають найбільші українські фінансово-промислові групи, що підтримують контакт з президентом і його адміністрацією та побоюються за свій бізнес.

Втім, джерела видання не бачать такої небезпеки. «Міф про те, що великий бізнес боїться економічної інтеграції з Росією, не базується на логіці. Вступ до МС не означає, що, припустимо, мої активи стають підконтрольні Кремлю. Вони залишаються на українській території, і на них як і раніше поширюються українське, а не російське законодавство», — заявив виданню раніше один із членів уряду Миколи Азарова.

Як відомо, в Ашгабаті Янукович заявив про необхідність «приєднуватися до деяких положень Митного союзу, до тих правил, які є в МС».

Раніше перший віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський підкреслив, що питання про вступ України до Митного союзу Росії, Білорусі і Казахстану перебуває поза законом. Він нагадав, що в національному законодавстві чітко визначена європейська перспектива України.

У відповідь на це прем'єр-міністру Азарову довелося виправдовуватися в Москві перед російським прем'єром Дмитром Медведевим, що таке твердження є всього лише «думкою окремого міністра, яке не відображає точку зору українського уряду».

Дзеркало тижня

10.12.2012. Янукович в Індії знову говорив про вимушену інтеграцію України у Митний союз

За словами Януковича, якщо Україна не «підлаштується» під Митний союз, то національні виробники «зіткнуться з дискримінацією і втратять ринок». «Час покаже, наскільки далеко ми просунемося в інтеграції з Митним союзом», — заявив президент.

Розмірковуючи про геополітичний курс країни, президент Віктор Янукович у черговий раз відзначив, що Україна завжди буде «мостом між Європою і Росією», і заявив, що Україна змушена рахуватися з Митним союзом, аби «не зіткнутися з дискримінацією і не втратити ринок».

Про це глава української держави заявив в інтерв'ю індійському виданню The Hindu.

«Неправильно схилити нас до одного з варіантів. Саме у національних інтересах України придивлятися і до Сходу, і до Заходу», — сказав Янукович.

Янукович зазначив, що оборот з ЄС сягнув \$45 млрд, і в Європі Україна бачить можливості для реформування законодавчої і судової системи, а також для досягнення високих стандартів демократії і прав людини. Разом з тим, каже Янукович, обсяг торгівлі з Росією та іншими колишніми радянськими республіками перевищує \$60 млрд, і Україна «не може ігнорувати інтереси наших виробників».

«Геополітично, ми приречені бути мостом між Європою і Росією», — резюмував президент.

На питання, чи має намір Україна вступати у Митний союз Росії, Білорусі та Казахстану, Янукович повідомив, що в даний час «ми гармонізуємо» наші закони, норми і правила з законодавством МС.

«Це довга дорога, але якщо ми цього не зробимо, наші виробники зіткнуться з дискримінацією і втратять ринок. Час покаже, наскільки далеко ми просунемося в інтеграції з Митним союзом», — підсумував Янукович.

Відзначимо, що на сьогодні в органах Митного союзу Росії належить 47% голосів, Казахстану і Білорусі — по 21. У разі входження України їй «перепаде» відсотків 10.

Як писало ZN.UA, існують дві думки щодо того, наскільки серйозна загроза втягування України у Митний союз.

Прихильники першої переконані, що сьогодні загроза не більша, ніж усі останні два з половиною роки і вже стала перманентним тлом. У групі тих, хто розділяє другу точку зору, панує песимізм. Вони переконані: нинішня катастрофічна ситуація в українській економіці може змусити Януковича прийняти нелегке рішення про вступ до Митного союзу.

Дзеркало тижня

10.12.2012. Янукович: Високі ціни на газ ведуть до втрати Росією українського ринку

Янукович заявив, що ціна російського газу для України — майже на 200 доларів вища, ніж для Європи. Вкотре висловив упевненість, що Україна і Росія домовляться щодо газового питання.

Президент Віктор Янукович вважає, що високі ціни на газ призведуть до того, що Росія втратить український ринок.

«Зберігаючи високі ціни на газ для України, Росія втрачає найбільший європейський ринок газу в 70 млрд куб. м на рік», — сказав Янукович в інтерв'ю індійському виданню The Hindu.

За його словами, в Україні немає грошей для того, щоб купувати газ за цінами, які вищі майже на 200 доларів за куб. м, ніж у європейців.

«Ми шукаємо альтернативні джерела, замінюючи газ вугіллям, і плануємо виробляти синтетичний газ з вугілля», — додав він.

При цьому Янукович висловив упевненість, що Україна і Росія домовляться в газовому питанні.

Дзеркало тижня

11.12.2012. Янукович попередив РФ: Росія може втратити український ринок через ціни на газ

Президент Віктор Янукович вважає, що високі ціни на газ призведуть до того, що Росія втратить український ринок. Про це він сказав в інтерв'ю індійському виданню The Hindu.

"Зберігаючи високі ціни на газ для України, Росія втрачає найбільший європейський ринок газу в 70 млрд куб м на рік", - сказав Янукович.

За його словами, в Україні немає грошей для того, щоб купувати газ за цінами, які вищі майже на 200 доларів за куб м, ніж у європейців.

"Ми шукаємо альтернативних джерел, замінюючи газ вугіллям, і плануємо виробляти синтетичний газ з вугілля", - додав він.

При цьому Янукович висловив упевненість, що Україна і Росія домовляться в газовому питанні.

Як відомо, ціна на російський газ для НАК "Нафтогаз України" у четвертому кварталі 2012 року збільшилася порівняно з третім кварталом на 1% - до 430 доларів за тис куб м з 426 доларів за тис куб м.

Зазначимо, що в проекті державного бюджету на 2013 рік передбачена середньорічна ціна російського газу в розмірі 421 дол/тис куб м.

Відповідно до умов додаткової угоди до базового контракту, укладеного між "Нафтогазом" і "Газпромом" 21 квітня 2010 року, ціна природного газу визначається з урахуванням знижки у розмірі 100 дол/тис куб м.

НАК "Нафтогаз України" 7 грудня перерахувала ВАТ "Газпром" понад 850 млн доларів за імпортований у листопаді природний газ. У жовтні "Нафтогаз" розрахувався з "Газпромом" за газ, імпортований у вересні. За даними компанії, "Нафтогаз" перерахував "Газпрому" за газ 1,06 млрд доларів. За серпневий газ Україна заплатила "Газпрому" 890 мільйонів доларів, а за липневий 930 мільйонів доларів.

За словами прем'єр-міністра України Миколи Азарова, Україна переплачує за російський газ близько 5 млрд доларів щороку.

NEWSru

13.12.2012. У Європі вважають, що в Януковича все погано

У президента Віктора Януковича після парламентських виборів не залишилося приводу для радості, вважають у Європі.

"Кінець року явно не задався для президента України Віктора Януковича. Якщо перед виборами до Верховної Ради в українського лідера ще був привід для радості, то тепер немає й того", - пише оглядач Frankfurter Allgemeine Конрад Шуллер.

Незважаючи на високі рейтинги, що обіцяли впевнену перемогу на виборах "Партії регіонів", Януковичу так і не вдалося зміцнити свою владу в країні, говориться в статті.

А розрахунки на подолання зовнішньополітичної ізоляції та підписання угоди про асоціацію з ЄС, головна ставка в яких робилася на позитивну оцінку іноземних спостерігачів, провалилися з тріском - вибори стали справжнім "кроком назад", пише Шуллер.

"Усі пішло за зовсім іншим сценарієм", - продовжує журналіст.

Він додає до цього помітно меншу кількість місць у президентській партії у Верховній Раді, відставку у важкий для країни час прем'єр-міністра Миколи Азарова, відсутність будь-якого економічного зростання "внаслідок кланового характеру економіки й повсюдної корупції".

Шуллер додає, що оскільки корупція, за оцінкою провідних світових рейтингових агентств, досягла воістину катастрофічних масштабів - Україні доведеться розпрощатися з іноземними кредитами, "і це в той момент, коли країні необхідно майже 7 млрд євро для рефінансування боргу".

Німецький оглядач зазначає, що в країні є декілька виходів із ситуації.

Перший варіант - приєднання України до Митного союзу з Росією, Білорусією та Казахстаном. Але це, незважаючи на оздоровлення української економіки завдяки зниженню ціни на газ із 430 доларів до "стандартних для союзу" 166, буде фактично означати кінець мрій про Європу й втрату незалежності, вважає Шуллер.

Крім того, українці могли б скористатися допомогою МВФ для рефінансування боргів, однак організація, незадоволена ставленням Януковича до реформ, уже згорнула всі свої програми допомоги.

"Та й навряд чи МВФ буде щось робити без згоди США. А американці, які лише нещодавно визнали Україну, яка порушує демократичні принципи й переслідує опозиціонерів, "своїм найбільшим розчаруванням", не будуть закривати ока на її дурну політичну репутацію", - зазначає Шуллер.

Української правди

17.12.2012. Саміт Україна-ЄС відбудеться 25 лютого – прес-служба Януковича

Президент України Віктор Янукович і президент Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу погодили дату проведення наступного саміту Україна – ЄС. Він відбудеться 25 лютого 2013 року в Брюсселі.

Про це Янукович і Баррозу домовилися під час телефонної розмови, повідомляє прес-служба українського глави держави.

За повідомленням, сторони обговорили широке коло питань двосторонньої співпраці України і Європейського Союзу. Розмова відбулася за ініціативи президента Єврокомісії, уточнили в прес-службі.

Україна та ЄС традиційно проводять саміт один раз на рік. Останній саміт відбувся в середині грудня 2011 року в Києві. Цього року початок роботи над підготовкою до саміту з європейського боку затримали з метою дочекатися результатів парламентських виборів.

Радіо Свобода

ОПОЗИЦІЯ

04.12.2012. Висновок ПАРЄ щодо фальсифікації результатів виборів збігається з оцінками Об'єднаної опозиції, — заява «Батьківщини»

Заява Парламентської асамблеї Ради Європи про те, що парламентські вибори в Україні були сфальсифіковані на етапі підрахунку голосів, а також через цинічну крадіжку мандатів, застосування адміністративного ресурсу, підкупу, залякування та погроз, повністю збігається з позицією щодо виборів, висловленою раніше Об'єднаною опозицією.

Про це йдеться в заяві «Батьківщини».

«Ми і раніше наполягали на тому, що нова Верховна Рада обрана з численними порушеннями, які спотворили реальне волевиявлення громадян. Як бачимо, Європа повністю розділяє цю думку, покладаючись на висновки своїх власних спостерігачів», — заявили в Об'єднаній опозиції.

Там підкреслили, що заява ПАРЄ є чітким сигналом про те, що президент Янукович не пройшов іспит на чесні і прозорі вибори.

«Більше того, команда Януковича продовжує використовувати фальсифікації та махінації зараз, під час утворення керівних органів нової Верховної Ради. Зокрема, повністю ігнорується вимога опозиції щодо персонального голосування», — наголосили в «Батьківщині».

«Мало того, що через Януковича Україна отримала «двійку» за проведення виборів: Президент продовжує тягнути Україну в прірву ізоляції, планомірно знищуючи засади парламентаризму», — йдеться в заяві.

«Ми вимагаємо повернення вкрадених мандатів, виконання конституційної норми про персональне голосування та дотримання демократичних норм та процедур при формуванні нової Верховної Ради», — наголосили в Об'єднаній опозиції.

ІнфоПростір

УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

МИТНИЙ СОЮЗ

07.12.2012. Розмитнена загроза

Одного разу кілька років тому у відповідь на мої скарги, як же набридло рік у рік писати, що в Брюсселі краще, ніж у Тамбові, не бачачи кардинальних змін у країні, знайомий експерт віджартувався: «А уявляєш, як було б тобі нудно писати про директиви та регламенти ЄС, про допустиму форму огірків і вимоги до склотари, якби ми вступали в Євросоюз?»

Чесне слово, краще вже писати про огірки, ніж усоте — про Митний союз! Його привид ось уже десять років невідлучно переслідує Україну, набираючись сили й стаючи майже відчутним щоразу, коли Україна надзвичайно слабка або готується прийняти доленосне рішення.

Навіщо Росії Україна в МС, ми пояснювали багато разів. Стисло повторимо основні тези. Росія мріє повернути колишню велич. Вона претендує на суперництво з Заходом, і їй потрібні значимі трофеї. Усі попередні її проекти не були успішними — від СНД і ЄП-2003 до «Русского мира» й теперішнього Єдиного економічного простору, а замахнулася ж на весь Євразійський союз, за задумом, здатний «наздогнати й перегнати» ЄС. Без України успіх неможливий. «Без України Російська імперія неможлива». А відтворення імперії — це основне завдання В.Путіна, який повернувся у Кремль. Підписання Києвом Угоди про асоціацію з ЄС і початок її імплементації (хай спочатку й часткової) стане точкою неповернення нашої країни в російську сферу впливу, і в Москві це розуміють, на жаль, значно краще, ніж багато хто в Києві. Угода про асоціацію Україна—ЄС — геополітичний програш Росії, навіть серйозніший, ніж колись можливе членство нашої країни в НАТО. Порівняння нинішніх зусиль Москви з її поведінкою перед Бухарестським самітом альянсу 2008 р., де Україні і Грузії так і не дали ПДЧ, спадає наразі на думку багатьом.

Економічно проект Євразійського союзу без нашої країни також малоперспективний. Чомусь у новий проект не поспішають прийняти Киргизію, яка туди прагне, але всілякими шляхами й засобами, обіцянками та погрозами намагаються затягнути Україну. У ній бачать ту відсутню шестерню, яка, ставши на приготоване їй місце, допоможе запустити весь механізм. Україна потрібна Росії якщо не для виживання, то для розвитку. Їй потрібні наша земля й надра, ГТС і ОПК, порти, зерно, енергетика, судно- й авіабудування, православні приходи і слов'янське населення, одне слово — все, що в нас ще залишилося.

Україна потрібна особисто Володимиру Путіну. Не все гладенько складається в його володіннях. То бюджет під загрозою, то народець нарікає, то Медведєв щось про можливе президентство лепече, то чутки про негаразди зі здоров'ям недоброзичливці розпускають. Одне слово, фраза «Путін молодий і сильний» має бути не назвою рубрики одного з російських сайтів, а внутрішнім переконанням як усіх російських підданих, так і основних світових гравців.

Але з Росією й Путіним давно все зрозуміло. Ми ж останні тижні намагалися розібратися в іншому: наскільки серйозна загроза втягування України в Митний союз тепер? Що означає раптова інформаційна хвиля, на гребені якої президент Янукович цього тижня в Ашгабаті заявив, що «Україні необхідно приєднатися до деяких положень МС»?

У результаті обміну думками як з експертами, так і з людьми, котрі мають доступ у головний кабінет країни, викристалізувалися дві точки зору.

Перша. Її прибічники переконані, що сьогодні загроза вступу України в МС не більша, ніж усі останні два з половиною роки. Тиск Росії перманентний і вже став тлом нашого буття. Інформаційна хвиля — результат збігу різних подій і явищ: активізації Медведчука з його ідеєю референдуму; поспішного прийняття закону про референдум; «освоєння бюджетів» наприкінці року (у вигляді низки проплачених статей-агіток за МС, круглих столів та інших публічних заходів); журналістської мультиплікації (побачив в іншого новину — треба й собі написати); бажання росіян ознаменувати новий етап діяльності МС (з 1 січня 2013 р. набуває чинності оновлений митний кодекс) якоюсь гучною подією або хоча б її видимістю; нарешті, поїздки Януковича на саміт СНД в Ашгабат, де необхідно було задобрити Путіна й після розмови, котра побила всі регламенти, публічно заявити про бажання приєднатися до чогось там у МС (до чого, так ніхто й не зрозумів).

Прибічники цієї версії запевняли DT.UA, що на сьогодні ні вище керівництво країни, ні українська «еліта» «лягати під Москву не хочуть і не будуть».

Друга. У групі наших співрозмовників, котрі поділяють цю точку зору, панує песимізм. Вони переконані: нинішня катастрофічна ситуація в українській економіці може примусити В.Януковича прийняти нелегке рішення про вступ до Митного союзу. Світова криза й булімічні апетити олігархату та Сім'ї привели нереформовану країну на край прірви, дно якої навіть не проглядається.

Голі казначейські рахунки, жалюгідний бюджет на наступний рік, велетенський зовнішній борг, близько 10 млрд. дол. негативного зовнішньоторговельного сальдо, з яких 7 млрд. припадає на газ. Знову ж таки — ціни на газ, які повільно, але впевнено зростають і душать. Пропозиції їх знизити Росія щоразу обриває жорстко: «Спочатку йдіть у Митний союз». До цього додамо незговірливість МВФ, який давно заморозив програму stand-by (примарні надії на пошук взаєморозуміння, пов'язані з планованим приїздом цього тижня місії фонду в Україну, знову розвіялися після повідомлення про перенесення візиту на другу половину січня). Завершимо депресивну картину принциповістю Євросоюзу, який підвісив на невизначений термін підписання Угоди про асоціацію і заморозив не тільки відносини з Януковичем, а й надання Україні макрофінансової допомоги, хоч вона виконала всі необхідні для цього умови.

Катастрофічність ситуації все ще намагаються приховувати від народу, але її дуже добре усвідомлюють і уряд, і Янукович. Поки що безрезультатні спроби хоч якось вирятувати становище

продиктовані не так турботою про долю Вітчизни, як страхом втратити владу й багатство. Олігархи втрачають прибуток через кризу, а РФ закриває ринки. Проблема 2015 року вже всерйоз турбує Сім'ю й особисто президента. Втрата влади загрожує не тільки втратою нажитого «непосильною працею», а й особистої безпеки Януковича. Розправившись із Тимошенко, він створив небезпечний для себе прецедент.

Для збереження влади замало не допустити голодних бунтів — необхідно заспокоїти й задобрити «біомасу», забезпечивши її на найближчих два роки достатньою пайкою хліба та видовищ. Тому найнасушніше питання сьогодні — де взяти гроші?

Шляхів для вирішення гарячої проблеми небагато. Насамперед — розблокування співпраці з МВФ. Але для цього необхідно виконати його умови, й передусім підвищити тарифи на енергоносії для населення. Але якщо основне завдання — заспокоїти «піпл», то цим шляхом влада навряд чи піде. Хоча деякі експерти і впевнені: оскільки до виборів усе-таки ще доволі багато часу, на деяке підвищення, попередньо домовившись із МВФ про зниження початкових вимог, можна було б піти, а негативний ефект для населення компенсувати, стабілізувавши ситуацію завдяки отриманим від фонду коштам.

Ще один варіант — значна девальвація гривні, проведена швидко й грамотно. Оскільки «грамотно» — це не про наші державні «уми», плюс ті ж таки негативні наслідки у вигляді вибуху народного обурення, — то й цей шлях не серед пріоритетів влади.

Можна, звісно, потрясти вітчизняних олігархів і повернути в країну гроші з офшорів. Адже поки що ці гроші рятують від кризи економіку європейських країн, а не України. До речі, 2008 року, під час першої хвилі кризи, Берлусконі, оголосивши амністію капіталів, повернув в Італію за три місяці 86 млрд. євро. Проте серед українських олігархів немає ні Берлусконі, ні, тим більше, Білла Гейтса, який створив тоді фонд для порятунку американської економіки і закликав колег-мільярдерів зробити й свої внески. Сорочку на грудях олігархат не рвоне: вони не вірять один одному, вони не довіряють владі. Невдалі спроби провести через парламент підвищення рентних платежів та прийняття вихолощеного закону проти вибраних «податкових ям» — ще одне того підтвердження. Отож на олігархів сподіватися не випадає. Хіба що їхній інстинкт самозбереження все-таки візьме гору над жадібністю та недовірою.

Наші джерела розповідають і про деякі інші, назовемо їх «нетрадиційними», пропозиції. У високих кабінетах нібито розглядалася можливість як звернення по фінансову допомогу до Китаю, так і продажу землі китайцям і арабам, у чому ті дуже зацікавлені. Чи готовий Китай виділити своєму стратегічному партнерові — Україні суму в понад 20 млрд. дол., як про це шепочуться в кулуарах Нацбанку? Але від ідеї поки що відмовилися, оскільки її автори логічно припустили, що народне обурення в разі продажу двох-трьох українських областей китайцям або арабам буде набагато сильнішим, ніж при вступі в Митний союз із Росією. Ну а про те, що Миколі Азарову ще торік у Санкт-Петербурзі було озвучено запит РФ — 15 млн. га ріллі, — мало хто знає...

Отже, вважають песимісти, у влади залишається один вихід — Митний союз.

І рішення — вступати в нього чи ні — ухвалюється однією людиною — президентом Януковичем. Минули ті часи, коли Кабмін під керівництвом прем'єра Януковича міг дозволити собі тричі відхилити рішення про приєднання до ЄП, а три міністри (які, до речі, і зараз є членами уряду — В.Хорошковський, К.Грищенко, О.Лавринович) готували альтернативні проекти, що вихолощують угоди стосовно ЄП, і, як могли, саботували сповзання України в російські обійми. Розкіш мати власну думку, яка була дозволена навіть при президенті Кучмі, нині залишилася тільки в президента Януковича, а «демократичним вольностям» він кладе край у зародку.

Безперечно, і сьогодні знаходяться люди, які намагаються донести до Віктора Януковича всю згубність можливого рішення про приєднання до Митного союзу. Згубність не стільки для країни, скільки для нього особисто. І лише персональні страхи й жадібність Януковича, хоч як сумно це визнавати, можуть слугувати сьогодні деякими запобіжниками від поглинання України новим російським проектом. Тому насамперед варто оцінити всі плюси і мінуси вступу до МС для Віктора Януковича особисто.

Отже, про плюси.

По-перше і передусім, вирішується питання ціни на газ. У результаті істотно зменшуються витрати, збільшується наповнення бюджету і, як наслідок, вивільнюються кошти на хліб і видовища для «піплу», що є необхідною (але недостатньою) умовою подолання бар'єра 2015 року.

По-друге, підсобити у вирішенні проблеми-2015 обіцяє в разі входження до Митного союзу і Путін. Злі язики стверджують, що останнім часом Володимир Володимирович у спілкуванні з українським колегою надає перевагу методам і навичкам роботи, освоєним ним завдяки своїй першій професії. ВВП вправно експлуатує страхи ВФЯ, і кабінетами АП гуляє оповідка, що нібито в Сочі на прощання Путін сказав щось на кшталт: «Подумай добре. Інакше будеш там, де вона»... Янукович боїться. Дуже боїться. І не тільки за президентство, а й за власне життя. Звернули увагу, як підсилюється охорона першого тіла країни? Нагорі прораховують різні сценарії. Зокрема й народних заворушень, втрати управління ситуацією в країні. І каталізатором може послужити аж

ніяк не «вибіркове правосуддя», а елементарне прилипання живота до хребта. Здається, президента просвітили, хто такий був Чаушеску і чим він закінчив. А ВВП, у разі чого, напевно, обіцяє дати прихистити — чи то в Москві, чи то в горах Алтаю...

По-третє, вступ до МС розв'яже Януковичу руки. Тоді можна наплювати на ЄС та його «пургу» на кшталт європейських цінностей. Нікого буде соромитися, ні перед ким не треба виправдовуватися. На радість ВВП ліквідувати джерело «демократичної зарази» під боком, а собі на благо одним залпом — ліквідувати опозицію, знищити паростки громадянського суспільства та вільні медіа і, що особливо приємно, помножити на нуль олігархів.

По-четверте, як наслідок, утвердити й зміцнити сімейне місництво, домогтися незалежності від олігархів, знищити політичну та економічну конкуренцію, позбавити фінансових джерел опозицію.

По-п'яте, приєднання до МС можна подати народу як дієвий антикризовий крок, який дозволяє розширити доступ на ринки Росії, Білорусі та Казахстану, реанімувати роботу підприємств, збільшити кількість робочих місць. В очах багатьох вступити до МС краще, ніж платити 15% від продажу валюти...

По-шосте, як додатковий бонус вступ до МС дасть змогу заробити очки в очах базового електорату, який позитивно розцінює зближення з Росією. Тим паче що соціологія демонструє позитивне ставлення більшості населення до таких кроків.

Але мінусів для Януковича теж чимало.

По-перше і насамперед, це втрата контролю над територією під назвою Україна. З повноправного хазяїна країни він одразу перетвориться на керівника дочірнього підприємства: з усього організму реальної влади він збереже тільки юрособу. Не треба буде виправдовуватися перед Заходом, але доведеться присідати й кланятися перед Кремлем.

По-друге, вступ до МС — це гарантована втрата економічного домінування в країні (а за що ж тоді боролися?). Янукович добре знає звички росіян, він розуміє, що навіть маленька жертва стимулює акулячі апетити. Свого часу він не пустив російський бізнес у Донбас. Сьогодні ж ставки значно вищі.

По-третє, хто сказав, що Путін виконає свої обіцянки — починаючи від економічних преференцій і закінчуючи гарантіями переобрання в 2015 році та особистої безпеки? Янукович не вірить росіянам. Він не вірить Путіну, в нього немає з ВВП психологічної сумісності, і, як стверджують злі язики, він просто його боїться. А той його зневажає.

Оплачена послуга вже нічого не варта. Це життєва аксіома. Навіщо Янукович Росії після того, як він приведе Україну в російське стійло? Чим він для неї цінний? Розумом? Згідливістю? Красою? Як Москва може гарантувати Януковичу переобрання на другий строк? У 2004-му в неї вже один раз не вийшло. Адже знову може трапитися, як у тому анекдоті: «Ну не змогла я!». Та й є в Кремля на прикметі інший кандидат, до речі, теж Віктором звати. Розумний, талановитий, Росію любить — з руки їсть, дружина — розумниця-красуня, сам красу знову ж таки навів, та й психологічна сумісність із ВВП очевидна, що дуже яскраво було продемонстровано нещодавно в Криму...

По-четверте, вступ до МС — це конфлікт у країні, якщо не її розкол. Реакція суспільства на закон про мову ніщо порівняно з тим, що може викликати рішення про зміну геополітичного вибору країни, відмова від європейської мрії та делегування частини державного суверенітету Москві. Західна Україна і Київ так просто цього не проковтнуть. Хтось у це не вірить? Та чи варто ризикувати? Напевно ж, Віктору Януковичу все-таки не хочеться ввійти в історію людиною, яка розколола Україну або, що ще страшніше, спровокувала громадянську війну. А якщо на історію начхати, тоді слід подбати хоча б про особисту безпеку на випадок некерованої ситуації.

По-п'яте, масний хрест на європейському майбутньому країни може поставити такий самий хрест і на європейських банківських рахунках Сім'ї та можливості їздити кудись на захід від Білорусі. І не через те, що Янукович може надати перевагу Митному союзу, а не Європейському, а внаслідок того свавілля, про яке сказано вище, — придушення опозиції, громадянського суспільства, ЗМІ, що неминуче станеться при зміні ціннісної шкали.

Але чого ми все про Януковича, згадаймо про країну. З публікацій про те, чому Україна повинна прагнути до Європейського, а не Митному союзу, «Дзеркало тижня. Україна» може видати власну книжку. Тому — коротко й основне.

Напевно, якісь плюси у приєднанні до МС знайти можна. Відродяться деякі підприємства, якась частина населення знайде роботу, на якийсь період ширше відкриють російські ринки, знову ж на якийсь час не дорожчатиме комуналка. Але ще раз наведемо слова одного з противників «меєсів» і «єєпів», сказані ще в кучминські часи: «Абсурдно підраховувати економічні вигоди або втрати для держави від її власного зникнення як держави».

Головний мінус для країни — зникнення проекту «Україна» як такого. Взагалі-то, на цьому можна було б поставити крапку.

Зі «злитим» днями в медіа текстом Угоди про асоціацію ознайомитися, звісно, цікаво, але у разі вступу до МС він уже не знадобиться. Хоч би як запевняли окремі апологети євразійської

інтеграції, що одне іншому не суперечить, але ЄС сам неодноразово заявляв: участь України в Митному союзі несумісна зі створенням зони вільної торгівлі Україна—ЄС. І це не «забаганка» «примхливого» Євросоюзу, це така економічна аксіома. МС — це хрест на Угоді про асоціацію, на зближенні з Європою, це інший цивілізаційний вибір. Це безвихідь.

Про можливий розкол країни ми вже говорили. Звісно, югославського сценарію спробують не допустити, але зміна геополітичного вибору — один із найбільш конфліктогенних чинників. Частина країни категорично проти євразійського шляху розвитку. Євроінтеграція, навпаки, більшість населення України сприймається позитивно і майже ні в кого не викликає різкого негативу.

Наступний, багатогранний і великий мінус для країни — короткостроковість економічних вигод від вступу до МС. Від зниженої ціни на газ — до доступу до ринків. Комусь хочеться білоруської ціни 160 доларів? Але Білорусь отримала її не за членство в МС і ЄЕП, це плата за куплену росіянами білоруську ГТС. Коли виплатять усю суму, ціну на газ піднімуть, побачите. І навряд чи Україна отримає свою знижку лише за політичне рішення увійти в МС. Без труби і доступу до внутрішньоукраїнського ринку газу та поставок блакитного палива українським підприємствам (з можливістю їх шантажу й виламування рук) росіяни навряд чи дуже розщедяться. У «Газпрому» маса своїх проблем, включно зі зменшенням газового ринку та власною економічною неефективністю. Якщо росіяни планують до 2014 р. урівняти внутрішні й експортні ціни на газ, чого це вони раптом даром спонсоруватимуть Україну? Все! Вона вже буде в Митному союзі, а шлях у Європу — закритий у досяжному для нинішніх поколінь майбутньому! Україна отримала щось за відмову від НАТО? А Харківські угоди виконуються повністю? Хтось вірить, що з МС буде інакше?

Янукович сподівається втримати економіку, одержавши «газове» підживлення з Росії і поповнивши бюджет? Але, як свідчать розрахунки солідних державних установ, суми штрафів, що їх Україні «викотять» країни СОТ у разі вступу до МС і, як наслідок, приєднання до його митних тарифів, котрі значно перевищують теперішні українські, — дорівнюватимуть розмірам отриманої вигоди від зниження ціни на газ. Чи хтось сподівається, що Україні вдасться, увійшовши до МС, вмовити партнерів підірвати тарифи під її гребінець? У МС гребінець, точніше — машинка для стрижки овець і баранів, одна — російська. Росія сама недавно стала членом СОТ, і тепер інші члени МС підлаштовуються під її умови приєднання. В органах Митного союзу Росії належать 47% голосів, Казахстану й Білорусі — по 21. Якщо ввійде Україна, їй перепаде відсотків десять. Руляйте, панове, руляйте...

Допуск на ринок теж може виявитися ілюзією. Навіщо російським підприємствам конкуренти? Почитайте, наприклад, казахську пресу, зайдіть на тамтешні сайти: окрім Назарбаєва, Митним союзом не захоплюється ніхто. Форуми рясніють закликами провести референдум про вихід із МС. Російський імпорт витісняє казахстанські товари, якісніша продукція з третіх країн, зокрема європейська, внаслідок підвищення імпорتنих мит до російського рівня значно подорожчала і стала недоступною для багатьох громадян Казахстану. Багато людей залишилися без роботи, оскільки переважна частина населення займалася торгівлею, у тому числі й човниковою, тепер же цей бізнес став збитковим. Пально-мастильні матеріали подорожчали на 30%. Ціни зросли практично на все, включно з продуктами харчування. Казахстанські експерти прямо пов'язують це із членством їхньої країни в МС.

З лукашенківським «раєм» кожен охочий може ознайомитися особисто, благо він зовсім поруч. Якщо сподобається, можна навіть емігрувати. Але, заради бога, не тягніть туди всю Україну!

Як поставиться до «втрати» України Євросоюз? Трагедії не буде, це точно. Ніхто не закричить: «Повернися, я все вибачу!» і не відчинить навстіж двері, чекаючи на повернення блудної дочки. Хіба що поляки з литовцями дуже засмуться.

До речі, за деякою інформацією, президент Польщі Коморовський, бажаючи підключити «важку артилерію» — американську, планує відвідати Вашингтон, щоб особисто спробувати вмовити Обаму вплинути на Євросоюз, аби той не зволікав із підписанням Угоди про асоціацію з Україною. Чи треба це Обамі? Велике питання. В американців вистачає іншого головного болю — Іран, Афганістан, Близький Схід, власні внутрішні проблеми, долар, зрештою. Україна — на периферії їхніх нинішніх інтересів. Чи варто заради неї тиснути на ЄС (а той ой як не любить цього, згадаймо хоча б історію з ПДЧ та НАТО, коли нестримний тиск Буша призвів до результату, протилежного бажаному) і ускладнювати відносини з Росією? Не факт.

У Євросоюзу інтересу до України більше. Все-таки це сусід і «східний партнер». Так, можливо, хтось зітхне з полегшенням, особливо в деяких столицях: одним головним болем на певний час стане менше. Але загалом втрата України буде програшем для ЄС. Причому не так економічним (як думає багато хто у Києві, впевнений, що зона вільної торгівлі більше вигідна ЄС, ніж нам), як політичним. Торгівля з Україною — мізер у їхньому обороті, тим більше що торгувати ми все одно продовжимо, хоча, звісно, прикро, коли ламаються плани. Але політичний бік питання буде для ЄС болючим. Ще ніхто після тривалого стуку в двері Євросоюзу не розвертався і не йшов у протилежному напрямку. Європі буде неприємно усвідомити, що вона втрачає свою

привабливість. Європа хоче залишатися глобальним світовим гравцем. Після досі невіршених проблем, викликаних фінансово-економічною кризою, втрата України стане ще однією серйозною іміджевою невдачею. Чи будуть, як і раніше, серйозно прислухатимуться до голосу Європи у глобальних проблемах, якщо вона не здатна «вирішити питання» біля своїх кордонів, якщо її східна політика зазнає краху й Україна Януковича стане такою самою, як Білорусь Лукашенка? Та й посилення Росії Україною ЄС теж не потрібне: Митний союз, який не є, а все ж таки конкурент Євросоюзу. Після поглинання України з Росією, що випростає плечі, вести діалог стане ще складніше.

Досі в ЄС розмов про вступ України до МС всерйоз не сприймали, вважаючи їх банальним і обридлим шантажем із боку Києва. Не сприймали тому, що не бачили й не бачать економічних переваг Митного союзу для нашої країни, порівняно з Європейським, тому, що вважали і вважають МС гальмом для модернізації і розвитку України. Але «чинник Януковича», схоже, у європейських розкладах та прогнозах не враховували.

Сьогодні ж точного прогнозу подальшого перебігу подій не дасть ніхто. Майбутнє рішення — в одній голові, і ми не знаємо, що в ній коїться. Чи вестиме Янукович хитру гру на межі фолу, створивши, наприклад, «потьомкінську» переговорну групу для імітації підготовки до вступу в МС, щоб виграти час для пошуку фінансових джерел? Чи спробує відкупитися такими «малими дарами», як труба, ПСГ і ряд підприємств ОПК? Чи вдасться йому пройти не спіткнувшись по жалі бритви? Чи він, як загнаний звір, обкладений з усіх боків червоними прапорцями, побіжить туди, куди його заганяє хитріший, розумніший і спритніший мисливець? Чи відвернеться від своїх внутрішніх проблем Євросоюз, чи вистачить йому часу, мудрості і бажання прийняти рішення, яке б зняло бодай частину цих прапорців і дозволило перетягнути Україну на європейську орбіту? Чи опам'ятається, чи напоумиться українська опозиція, яка кричить на всю Європу, що не допустить підписання Угоди про асоціацію, доки Тимошенко у в'язниці? (Добре, хоч голос Кличка на захист Угоди було почуто фрау Меркель на тлі хору тарасюків та немир.) Чи скаже своє слово громадянське суспільство, чи в нас його вже немає? Чи прокинеться суспільство, чи відірветься від зомбоящика і включить власні мізки — чи піде покійною чередою за заарканеним альфа-самцем? Чи здатні ми дати чесну відповідь на двоє головних запитань: «Нація ми чи населення?» і «Чи потрібна нам держава Україна?». Наше майбутнє — у цих відповідях.

Дзеркало тижня

10.12.2012. Україна не зможе увійти до Митного союзу в 2013 році, навіть якщо захоче

Україна не зможе увійти до Митного союзу в 2013 році, навіть якщо захоче. Про це на «5 каналі» в програмі «Республіка» сказав Всеволод Степанюк, науковий працівник Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України.

За його словами, Україна не зможе стати повноправним членом МС навіть технічно.

«Митний союз - це вже працююча організація. Там є свої правила вступу. Тому швидко вступити в наступному році ми не зможемо», - сказав учений.

Нагадаємо, що в майбутньому році Україні треба повернути понад 10 млрд доларів США іноземним кредиторам.

Новый Регион

10.12.2012. Янукович їде до Москви знову говорити про Митний союз

Потепління українсько-російських відносин триває. За деякими даними, вже 17-18 грудня у рамках ще не анонсованого візиту президента Януковича до Москви може початися розворот вектора інтеграції України.

Президент України Віктор Янукович 17-18 грудня 2012 року збирається відвідати Москву. Як повідомляє видання «Коммерсант-Украина» з посиланням на власні джерела, під час цього візиту одним із головних питань порядку денного українсько-російських переговорів стане можливість участі України у східному інтеграційному процесі.

Москва оптимістично оцінює перспективи зближення з Києвом. «Ми ведемо велику роботу з Україною, намагаючись переконати українське керівництво увійти у Митний союз. Будемо сподіватися, що до 2015 року це завдання буде вирішено», — заявив радник президента РФ Сергій Глазьев, який у 2009-2012 роках обіймав посаду відповідального секретаря МС.

Експерти також вважають, що шанси на зближення України з Митним союзом Росії, Білорусі і Казахстану в умовах величезного дефіциту бюджету та невизначеності європейських перспектив стають все більш реальними.

У той же час, інші експерти дотримуються думки, що заяви про можливий вступ у МС ніколи не переростуть у конкретні дії. Вони пояснюють це тим, що проти зближення з Росією виступають найбільші українські фінансово-промислові групи, що підтримують контакт з президентом і його адміністрацією та побоюються за свій бізнес.

Втім, джерела видання не бачать такої небезпеки. «Міф про те, що великий бізнес боїться економічної інтеграції з Росією, не базується на логіці. Вступ до МС не означає, що, припустимо, мої активи стають підконтрольні Кремлю. Вони залишаються на українській території, і на них як і раніше поширюються українське, а не російське законодавство», — заявив виданню раніше один із членів уряду Миколи Азарова.

Як відомо, в Ашгабаті Янукович заявив про необхідність «приєднуватися до деяких положень Митного союзу, до тих правил, які є в МС».

Раніше перший віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський підкреслив, що питання про вступ України до Митного союзу Росії, Білорусі і Казахстану перебуває поза законом. Він нагадав, що в національному законодавстві чітко визначена європейська перспектива України.

У відповідь на це прем'єр-міністру Азарову довелося виправдовуватися в Москві перед російським прем'єром Дмитром Медведевим, що таке твердження є всього лише «думкою окремого міністра, яке не відображає точку зору українського уряду».

Дзеркало тижня

19.12.2012. ЄС проти МС: тактичний зиск проти стратегічних переваг

Експерти закликають українську владу обережно ставитися до перспективи отримання дешевого російського газу у Митному союзі

Експерти закликають українську владу ухвалювати рішення про подальшу інтеграцію до європейського чи пострадянського простору на основі ретельних розрахунків. Водночас вони припускають, що Україні і надалі доведеться балансувати між двома центрами впливу.

Найбільшою небезпекою дискусій щодо можливостей приєднання України до Митного союзу із Росією, Білоруссю та Казахстаном чи подальшого просування до підписання угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі із ЄС, є те, що ці дискусії є безпредметними, і ніхто не надає чітких розрахунків переваг та ризиків одного чи іншого шляху - каже виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко.

Він також називаю помилкою і те, що аргументи на користь приєднання України до Митного союзу у тій чи іншій формі точаться виключно довкола питання ціни на російський газ. З іншого боку, як каже експерт, економічні проблеми наступного року для України є настільки серйозними, що він може зрозуміти спокус, із якою доводиться мати справу українському урядові - погодитися на приєднання до Митного союзу заради знижки у ціні на газ, навіть у разі, як ця знижка не протримається і кількох років.

Митний союз: завтра - зиск, післязавтра - збитки?

Загалом, як вважає Олег Устенко, приєднання до Митного союзу може дати Україні відчутний, але короткотерміновий зиск, тоді як подальше просування у європейському напрямку матиме менше короткотермінових переваг, але принесе багато докорінних інституціональних змін.

"Що стосується угоди із Європейським Союзом, то крім звичайних змін у торговельному режимі, там є колосальна інституційна частина, яка є вкрай важливою - це і боротьба з корупцією, і реформа судової системи, і дерегуляція бізнесу, розвиток антимонопольного законодавства. Відсутність цих реформ є головною перешкодою для поліпшення бізнес чи інвестиційного клімату в Україні, і це вже всі визнають. Хоча, підписання угоди про асоціацію з ЄС матиме і короткотерміновий ефект, але не такий, як у випадку із Митним союзом", - каже Олег Устенко.

Що ж до Митного союзу, то, згідно із розрахунками експерта, якщо у разі приєднання України до Митного союзу ціна на газ знизиться із нинішніх 430 до 350 доларів за тисячу кубів, економіка України може отримати до 5 мільярдів доларів додаткових коштів від зменшення витрат та збільшення виробництва у головних експортних галузях - хімії та металургії. До того ж, покращиться платіжний і торговельний баланс, а відтак, знизиться девальваційний тиск на курс гривні. Водночас треба враховувати, що всі програми із енергозбереження та пошуків альтернативних енергоносіїв будуть, швидше за все, зупинені, підписання угоди про вільну торгівлю із ЄС та третіми країнами стане неможливим, а у відносинах України із СОТ з'являться нові серйозні ризики.

Про короткотерміновий зиск від членства у Митному союзі говорить і старший аналітик Міжнародного центру перспективних досліджень Ільдар Газізуллін:

"У довготерміновій перспективі приєднання України до Митного союзу може погіршити перспективи української економіки, адже Україна і члени Митного союзу перебувають практично на одному рівні технологічного розвитку, і тому синергійний ефект від взаємних інвестицій і торгівлі буде дуже обмеженим", - вважає експерт.

Директор Інституту економічних досліджень та політичних консультацій Ігор Бураковський також говорить про обмеженість остаточного результату від членства України у Митному союзі:

"Членство у Митному союзі може принести певний зиск обмеженому колу експортерів, які сьогодні стикаються із винятками із режиму вільної торгівлі. Теоретично також можна уявити скасування експортного мита на енергоносії, що їх Росія постачає Україні. Але кінцевий результат від такого заходу залежатиме від того, яку політику ціноутворення на ринках енергоресурсів провадитиме Росія. Тому виграш може бути дуже обмежений у часі", - вважає Ігор Бураковський.

Із тим, що термін дії знижки у ціні на газ може бути дуже обмеженим, погоджується і голова Київського міжнародного енергетичного клубу Q-клуб Олександр Тодійчук. Він твердить, що непевний фінансовий стан Газпрому, що погіршується, а також політика російського уряду, спрямована на приведення внутрішніх цін на газ до ринкового рівня, свідчить про те, що ціна на російський газ неодмінно зростатиме. Експерт також вважає, що невизначеність завдає більшої шкоди Україні, аніж рішення рухатися у зворотній від Росії бік:

"У своїх розмовах із росіянами я неодноразово чув: балтійські республіки колись дуже роздратували Росію, але вони чітко визначилися зі своїм шляхом, і тепер Росія змушена поступово відновлювати свою співпрацю із ними. А у випадку з Україною ця невизначеність вже дратує і Схід, і Захід, хоча Києву здається, що він провадить дуже "мудру" політику маятника", - каже Олександр Тодійчук.

Порахуємо не тільки газ

Дещо інші розрахунки провів экс-міністр фінансів і депутат Віктор Пинзеник. Він вважає, що треба рахувати не тільки ефект від можливого зниження ціни на російський газ для України, але й втрати України від того, що до бюджету не надходитимуть митні платежі із товарів, що надходять із Росії, Білорусі чи Казахстану.

"40% доходів державного бюджету оплачує українська митниця. Це ПДВ, це акциз, це імпортне мито. В абсолютній сумі це 110 мільярдів гривень на рік. У разі створення Митного союзу митний контроль стає загальним, немає митних кордонів. Це означає, що 110 мільярдів гривень потрапляє не в український бюджет, а, вибачте, в "общак", - каже Віктор Пинзеник, і додає, що із цієї загальної суми найбільше отримуватиме Росія, адже у нинішньому складі Митного союзу на неї припадає 88% митних платежів союзу.

Тим часом директор Міжнародного інституту демократії Сергій Таран взагалі вважає, що ЄС та Митний союз є настільки різними утвореннями, що підрахувати і порівняти переваги та недоліки просування до кожного з них є досить складно, адже йдеться про такі неспівставні речі, як ефект від подолання корупції та ефект від нижчої ціни на газ, тим більше, що до нижчої ціни на газ Росія виставляє умову більших обсягів імпорту цього газу Україною.

"Економічний вибір між Європейським та Митним союзом є досить складним в плані обрахувань, крім, може, якогось короткотермінового ефекту. Але Європейський і Митний союзи ставлять надто різні вимоги до України. Якщо у Митному союзі це ціна на газ і входження до певних наднаціональних інституцій, то Європейський Союз виставляє набагато більш серйозні вимоги - це є цілий пакет реформ, прорахувати "плюси" яких неможливо, бо вони безцінні", - вважає Сергій Таран.

Утім, намагаючись підрахувати "плюси" і "мінуси" подальших інтеграційних кроків, експерти звертають увагу і на ще один аргумент - обсяги торгівлі України із ЄС та країнами Митного союзу. Вони є настільки співставними, що і тривалість, і гострота дискусії щодо остаточного напрямку інтеграції України стають цілком зрозумілими.

"Україна приречена на те, аби грати і з тими, і з тими. Країна, яка 25% свого експорту продає у Європейський Союз і 30-35% - до Росії, просто не може визначитися однозначно на користь якогось одного партнера, вона мусить грати з обома", - каже Олег Устенко.

BBC Україна

РАДА ЄВРОПИ

30.11.2012. Україна врахує рекомендації ПАРЄ з приводу виборчого процесу - посол Точицький

Постійний представник України при Раді Європи Микола Точицький заявляє, що для Києва корисні висновки постійного комітету ПАРЄ з приводу минулих парламентських виборів.

"Це технічний документ, який є результатом роботи спеціального комітету зі спостереження за виборами, і він корисний тим, що включає конкретні рекомендації, спрямовані на подальшу співпрацю між Україною та Радою Європи", - розповів дипломат.

Він зазначив, що зі звіту можна виділити основний висновок, згідно з яким ПАРЄ повинна продовжити співпрацю з Україною, як в рамках моніторингового комітету ПАРЄ, так і в рамках Венеціанської комісії.

М.Точицький зазначив, що у висновках йдеться про важливість збалансованого підходу у відношенні всіх учасників виборчого процесу.

"Спеціальний комітет звертає увагу і на важливість тренінгів для членів дільничних комісій, особливо в сільських районах", - підкреслив він.

Основним позитивним моментом в ПАРЕ, за словами дипломата, бачать підготовку спільної виборчої системи, тобто бази даних в Україні.

"Звичайно ж є проблеми, пов'язані з законом про вибори. Це непростий закон і потрібен час для того, щоб навчитися належним чином його виконувати", - зазначив М.Точицький.

В цілому, за його словами, робота, яку провів постійний комітет ПАРЕ, є дуже важливою з точки зору визначення пріоритетів співпраці України з Радою Європи.

"Цей документ важливий для нас, і я думаю, що всі висновки і пропозиції комітету будуть братися до уваги", - резюмував дипломат.

Интерфакс-Украина

ОБСЕ

07.12.2012. Голозування України в ОБСЕ припало на складний для організації час - експерт

Україна сьогодні перейняла головування в Організації з безпеки та співробітництва в Європі. Лідерство в ОБСЕ є символічним для України, адже засновники української незалежності, борці з радянським режимом беруть свої початки саме з Гельсінського процесу.

Василь Стус, Олекса Тихий, Валерій Марченко – це лише три відомі активісти Українського гельсінського комітету, які жили і померли у боротьбі за права людини і свободу для України.

Сьогодні ОБСЕ, яка була сформована на основі Гельсінської угоди у 1975 році, переживає великі виклики.

Засідання ОБСЕ в ірландському Дубліні продемонструвало деякі виклики, які сьогодні стоять перед ОБСЕ. Західні країни, зокрема США, наголошують на важливості місії організації захищати права людини, верховенство права, людські свободи - базові принципи, на яких була збудована ОБСЕ.

"Ми вітаємо всі зусилля з покращення діяльності організації. І це означає підсилення тих інституцій, які ми вже маємо, щоб вони функціонували вільно і без тиску ззовні. Це означає дотримання зобов'язань, які ми дали один одному і громадянам наших країн. Тому на шляху до 40 річчя Гельсінської угоди настав час для ОБСЕ стати лідером у боротьбі за права людини і захист людської гідності", - заявила в ході засідання державний секретар США Гілларі Клінтон.

Важливим аспектом при головуванні України багаторічний радник Гельсінської комісії називає необхідність дотримання визначених принципів і зобов'язань ОБСЕ

Але Росія, яка завойовує все більше впливу в середині ОБСЕ, намагається переключити увагу організації на питання безпеки і перенести питання захисту людських прав на другий план. Не виключено, що саме тому президент Росії Володимир Путін під час засідання СНД в Ашхабаді піддав критиці ОБСЕ. За його словами, ОБСЕ захищає лише інтереси окремих країн.

"ОБСЕ давно пора припинити обслуговувати інтереси окремих країн і зосередити свою увагу на порядку денному, який об'єднує. Ми розраховуємо, що Україна як головуюча країна в ОБСЕ в 2013 році займе саме таку позицію", - сказав президент Росії Володимир Путін.

Україна у цьому негласному протистоянні між двома потугами намагається знайти третій шлях. Міністерство закордонних справ України вже задекларувало, що фокусом уваги головування України буде боротьба з торгівлею людьми.

Старший радник Гельсінської комісії при Конгресі США Орест Дейчаківський каже, що ОБСЕ вітає бажання України при головуванні в ОБСЕ зосередитись саме на цій проблемі. Водночас представник ОБСЕ вважає, що існує багато інших ключових проблем, у вирішенні яких Україна повинна показати приклад іншим країнам - членам організації.

"Україна не може сказати, ми будемо боротись з торгівлею людьми, але ігнорувати проблему дотримання прав людини чи порушення принципів демократії і верховенства права. Я мушу відмітити, що в цьому аспекті існують деякі застереження. Останні декілька років деякі країни ОБСЕ, зокрема Росія та Білорусь, намагаються послабити увагу організації до проблем, пов'язаних з правами людини. Ми сподіваємось і очікуємо, що Україна буде захищати людські аспекти порядку денного ОБСЕ і навіть зробить їх пріоритетними", - коментує Орейст Дейчаківський.

Ще одним важливим аспектом при головуванні України багаторічний радник Гельсінської комісії називає необхідність дотримання визначених принципів і зобов'язань ОБСЕ.

"Країна - член ОБСЕ повинна відповідати певним стандартам і зобов'язанням, під якими підписались усі учасники цієї організації. На жаль, Україна не відповідає усім стандартам. Два найбільш яскраві приклади цього - невмотивовані політичні переслідування і ув'язнення двох колишніх урядовців, Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, як також якість останніх парламентських виборів, які були визнані найгіршими за останні чотири раунди загальнонаціональних виборів", - каже Дейчаківський.

На засіданні ж у Дубліні не оминула цю тему і Гілларі Клінтон, згадавши також сусіда України.

"У Білорусі уряд продовжує систематично порушувати права людини, затримувати політичних в'язнів та здійснювати тиск на журналістів. В Україні вибори у жовтні були відходом від демократії і ми продовжуємо бути глибоко занепокоєні вибірковим переслідуванням опозиційних лідерів", - відзначила Клінтон.

Отже, Україна вступає у головування в ОБСЄ з великими викликами та з дещо затьмареною репутацією. Влада України має цілий рік, щоб продемонструвати, на що вона здатна як лідер великої міждержавної інституції.

Українська правда

08.12.2012. На порозі головування в ОБСЄ

Київ готується до наймасштабнішого проекту у своїй багатосторонній дипломатії. 6—7 грудня в Дубліні під час 19-го засідання Ради міністрів ОБСЄ Ірландія передасть головування в цій організації Україні. За усталеною традицією, новоспечений головує в ОБСЄ виголошує бачення і пріоритети свого головування під час першого в новому році засідання Постійної ради у Відні і таким чином дає фактичний старт головуванню, яке формально розпочинає відлік із першого січня. Так само зробить міністр закордонних справ України, виступ якого заплановано на 17 січня.

У січні 1992 р. ОБСЄ, тоді ще НБСЄ, стала першою європейською організацією, котра відчинила двері незалежній Україні. Через 21 рік Україна стає до керма цієї, напевно, не найвпливовішої, та найбільш представницької безпекової організації у Євроатлантичному регіоні («від Ванкувера до Владивостока») — організації, що налічує 57 держав-учасниць (57-ю стала Монголія, яка приєдналася щойно минулого тижня, розширивши географічні кордони ОБСЄ), і покликана виконувати низку важливих функцій: від вирішення кількох тліючих конфліктів і запобігання виникненню нових до допомоги державам-учасницям в імплементації широкого кола політичних зобов'язань, включно з дотриманням прав людини та утвердженням і зміцненням демократичних свобод.

Багатом, зокрема і в Україні, ОБСЄ добре відома насамперед завдяки тій ролі, яку ця організація відіграє у спостереженні за виборами. Критерії та методологія у проведенні виборів, що їх розробило Бюро ОБСЄ з демократичних інституцій і прав людини (ОБСЄ/БДПІЛ), визнані міжнародними стандартами, а оцінка БДПІЛ виборів формує відповідні позиції національних урядів.

Країна, яка головує в ОБСЄ, виконує досить важливу роль: вона пропонує порядок денний та очолює процес політичного діалогу між державами-учасницями, а також здійснює загальне політичне керівництво організацією. Впродовж усього календарного року (порівняймо, наприклад, із Радою Європи чи ЄС, де головування триває лише шість місяців, а в НАТО чи ООН цього інституту взагалі немає) пріоритети головування значною мірою стають пріоритетами всієї організації.

Тому для більшості тих, хто береться за цю справу, головування в ОБСЄ — це нові зовнішньополітичні можливості, а в ширшому контексті — питання престижу і доведення свого лідерського потенціалу, адже головує в ОБСЄ має демонструвати здатність генерувати нові ідеї та вміння здобувати широку підтримку для їх реалізації.

Тим часом очолювати організацію, кожне рішення котрої потребує консенсусу 57 держав-учасниць, — коштує величезних зусиль, тоді як сухий залишок часто-густо доволі скромний, з огляду на здебільшого протилежні інтереси ключових гравців. Недарма кожна головуєча країна прагне у своїх пріоритетах врахувати і збалансувати інтереси всіх.

Українське головування 2013 р. обіцяє бути непростим. Не в найкращій формі перебуває ОБСЄ. Ще в гіршому стані підійшла до свого головування Україна.

ОБСЄ: у пошуках себе

Протягом останнього десятиліття ОБСЄ переживає своєрідну кризу ідентичності.

Під час холодної війни все було досить зрозуміло: НБСЄ слугувала головним майданчиком для діалогу між Сходом і Заходом з метою пом'якшення блокового протистояння та розбудови заходів довіри і військового контролю. Законним предметом цього діалогу було визнано питання прав людини. НБСЄ заснована насамперед як інституція, що базувалася на певному кодексі норм міжнародної поведінки держав. Гельсінкський Заключний акт містив 10 основоположних принципів відносин між державами (т. зв. Гельсінкський декалог).

У десятиріччя після закінчення холодної війни НБСЄ було реорганізовано в ОБСЄ, чією головною функцією стала підтримка демократичних перетворень у посткомуністичних країнах, включно з розв'язанням існуючих і запобіганням новим збройним конфліктам. Короткому відтинку часу на початку 1990-х рр. був притаманний дух партнерства, співпраці та спільних цінностей. Саме тоді стало можливим ухвалення Паризької хартії 1990 р., якою держави-учасниці заявили, що демократія є «єдиною системою урядування для наших країн». А зобов'язання, взяті в людському вимірі, було визнано такими, що не належать виключно до внутрішніх справ тієї або

іншої держави, а є предметом прямої і законної турботи всіх держав-учасниць. Так інституція, яка встановлювала правила відносин між державами, що належали до взаємопоборюючих суспільно-політичних систем, перетворилася на організацію, яка спиралася на спільні цінності.

Увійшовши у XXI ст., ОБСЄ залишилася найширшим форумом у регіоні для постійного діалогу. Проте, на відміну від часів холодної війни, це вже далеко не єдиний і для багатьох країн — не головний діалоговий майданчик. Крім того, попри наявність проблем (у глухому куті перебуває режим контролю за звичайними збройними силами в Європі; нерозв'язаними залишаються тривалі конфлікти тощо), в цілому військово-політичний клімат на континенті не є кліматом конфронтації, а тому потреба в ОБСЄ як в запобіжнику конфронтації по лінії Схід—Захід відпала.

Залишилась ОБСЄ й інструментом допомоги державам-учасникам в імплементації взятих політичних зобов'язань. Проте задекларований на початку 1990-х рр. консенсус стосовно спільних демократичних цінностей і виконання зобов'язань у рамках ОБСЄ, особливо в людському вимірі, змінився на істотні розбіжності. У підсумку, роль ОБСЄ як інструмента для підтримки демократичних трансформацій значно послабилася. В окремих країнах колишнього СРСР відбулося згортання демократичних процесів, а в деяких демократичні перетворення так ніколи серйозно й не розпочиналися, попри очікування на початку 1990-х рр.

Що ж тоді є — чи має бути — головною функцією ОБСЄ сьогодні? Погляди держав-учасниць різняться. Одні вбачають в ОБСЄ насамперед організацію, котра має будуватися на чітких і, бажано, юридично-зобов'язуючих правилах поведінки держав, включно з ухваленням Статуту ОБСЄ (або навіть ширшого юридичного договору з європейської безпеки). Інші воліють, аби ОБСЄ відновила себе повною мірою як організація, чиїм фундаментом є спільні демократичні цінності.

Доки не буде досягнуто порозуміння, навряд чи є підстави сподіватися на вироблення нової якості ОБСЄ і на те, аби нарешті визначитися щодо першочергової ролі організації у XXI ст.

Останніми роками було зроблено кілька спроб дійти такого порозуміння, зокрема на саміті ОБСЄ в Астані в грудні 2010 р., що його після одинадцятилітньої перерви вдалося скликати завдяки наполегливості та надзусиллям казахського головування. Результатом стала ухвалена з величезними труднощами стисла підсумкова декларація, в якій глави держав і урядів у загальних рисах окреслили бачення спільного майбутнього — розбудови «вільної, демократичної, єдиної та неподільної євроатлантичної і євразійської безпекової спільноти... заснованої на узгоджених принципах, взаємних зобов'язаннях і спільних цілях».

Однак практичне втілення цієї задекларованої мети залишається серйозним викликом. Відповідний діалог триватиме, зокрема, і під час українського головування, — очікується, що Рада міністрів на своєму засіданні в Дубліні 6—7 грудня 2012 р. ухвалить рішення про продовження роботи щодо «безпекової спільноти» в рамках процесу «Гельсінки +40», ініційованого ірландським головуванням у контексті підготовки до 40-ї річниці організації у 2015 р. Але поки що «безпекова спільнота» — це радше політичне гасло, ніж практичний рушій поведінки країн на просторі ОБСЄ. Серйозні відмінності між державами-учасниками в поглядах на європейську безпеку нікуди не поділися; близької перспективи вирішення тривалих конфліктів наразі не проглядається; «спільні» цінності та цілі насправді не стали поділяти більше країн від того, що про них говорять як про «спільні».

Такий стан справ в ОБСЄ, а також загальна міжнародна ситуація (занурення ЄС у власні проблеми через кризу Єврозони, зависле «перезавантаження» у відносинах США і Росії тощо), не вселяють надії на якісь проривні рішення із європейської безпеки в наступному році. Водночас це не виключає можливості поступу у вирішенні окремих конкретних питань.

Україна: невчасне головування

На відміну від багатьох інших міжнародних організацій, у яких країни-члени головують за алфавітом або в іншій визначеній послідовності, головування в ОБСЄ — справа суто добровільна. Держава-учасниця має запропонувати свою кандидатуру і дістати згоду решти.

Не можна сказати, що останніми роками охочих було багато. По-справжньому ж поборотися за право очолити ОБСЄ довелося тільки Казахстану і певною мірою Сербії, чие головування заплановане на 2015 р. Зокрема, Астані проблему створювала невтішна ситуація з дотриманням зобов'язань у царині демократичних прав та свобод, адже небезпідставно вважається, що країна, котра головує, має власним прикладом демонструвати відданість нормам і принципам організації. Аби переконати скептиків, Казахстану довелося провести неабияку підготовчу роботу, погодитися на перенесення головування на пізніший термін (з 2009-го на 2010 р.) і офіційно запевнити інші держави-учасниці у своїх намірах поліпшити ситуацію з демократичними нормами всередині країни та дотриманням зобов'язань ОБСЄ.

Україна вперше офіційно заявила про намір головувати в ОБСЄ у 2013 р. на засіданні Ради міністрів ОБСЄ в Любляні у грудні 2005 р. Тоді такий крок здавався логічним. У 2005 р. «країну помаранчевої революції» ще поважали на міжнародному рівні, на неї покладалися надії як на

взірець демократичних перетворень на пострадянських теренах, до її голосу дослухалися. Україна мала всі підстави претендувати на лідерство в регіоні та на вагомому роль в ОБСЄ.

Важче зрозуміти, чим керувався офіційний Київ, коли влітку 2010 р. перепідтвердив свою налаштованість на головування в ОБСЄ. Можливо, було незручно відмовитися від раніше даного слова. Можливо, для внутрішньополітичного вжитку і найвищого керівництва хотілося продемонструвати «авторитет» України на міжнародній арені та її зовнішньополітичні «успіхи». А можливо, влада ще сама не здогадувалася про всі свої майбутні «успіхи».

Хай там як, у листопаді 2010 р. відповідне рішення було ухвалено «за умовчанням» міністрами закордонних справ держав—учасниць ОБСЄ. Кандидатура України не викликала заперечень, бо наприкінці 2010 р. нова українська влада ще мала кредит міжнародної довіри.

Втім, уже наступного року міжнародне становище України кардинально змінилося. Погіршення стану справ зі свободою слова, і особливо політично вмотивоване ув'язнення лідерів опозиції, викликало хвилю критики на Заході та широке занепокоєння з приводу регресу демократії в країні. Як наслідок, підписання вже парафованої Угоди про асоціацію з ЄС було відтерміновано; контакти з Україною на найвищому політичному рівні — обмежено до мінімуму; міжнародний імідж України різко погіршився.

Як і загальне тло напередодні українського головування. ОБСЄ — організація насамперед політична, тоді як Україна допустила великий відкат саме у плані політичному. З початку нинішнього року країни ЄС і США майже щомісяця порушували питання, пов'язані з політичними свободами в Україні, на засіданнях Постійної ради ОБСЄ, що відбуваються щочетверга.

Проведення жовтневих парламентських виборів завдало ще одного серйозного удару по іміджу України як майбутньої головної країни. Місія спостереження за виборами ОБСЄ/БДПЛ попередньо оцінила ці вибори як такі, що «характеризувалися браком рівних умов для учасників», а деякі аспекти «стали кроком назад, порівняно з останніми виборами». Сьогодні можна стверджувати, що кінцеві висновки Місії будуть ще жорсткішими, адже її Проміжний звіт за післявиборний період констатував: «ця складова процесу отримала негативну оцінку щодо роботи 77 зі 161 окружної виборчої комісії» (тобто майже половини!), на яких проводилося спостереження Місією. Очікується, що кінцевий звіт побачить світ наприкінці грудня-на початку січня, саме коли Україна розпочинатиме своє головування.

Такі міжнародний імідж і зовнішньополітичне становище України істотно послаблюватимуть її позиції як головної країни. На відміну від традиційних очікувань та сподівань від нового головування, сьогодні в коридорах ОБСЄ переважає, швидше, атмосфера певної настороженості щодо того, що ще може статися в головної країні і як воно позначиться на репутації всієї організації.

Виступаючи на засіданні Постійної ради в червні нинішнього року, міністр закордонних справ України і майбутній головуючий в ОБСЄ К.Грищенко попередньо окреслив головні пріоритети свого головування. Серед них — надання нового поштовху вирішенню тривалих конфліктів, підвищення ефективності ОБСЄ у ранньому запобіганні конфліктам, питання, пов'язані з енергетичною безпекою, свобода засобів масової інформації, боротьба з торгівлею людьми тощо.

Загалом, виголошені пріоритети Постійна рада сприйняла схвально. Конкретні ж здобутки та кінцеві результати залежатимуть однаковою мірою як від власних зусиль і амбіцій, міжнародної ваги й здатності впливати на прийняття рішень, так і від підтримки інших держав-учасниць упродовж 2013 р.

Попри всю публічну критику та кулуарні перестороги, партнери по ОБСЄ надаватимуть підтримку українському головуванню, адже, крім нюансів ставлення до конкретної головної країни, є ще й інституційний інтерес та зацікавленість у просуванні вперед з питань порядку денного організації. Інша річ, чи захочуть впливові гравці вдатися до екстра-зусиль, інколи необхідних для досягнення успіху з того або іншого питання, з огляду на теперішню якість їхніх відносин з Україною. Для справді успішного головування потрібні не рівновіддалені й зіпсовані, а рівнонаближені й довірчі відносини з ключовими країнами в організації. Потрібен активний діалог — у тому числі на найвищому політичному рівні — з основних питань європейської безпеки.

За інших умов Україна, з її багатим досвідом співпраці з ЄС та НАТО, з одного боку, і досить близькими відносинами з Росією та країнами СНД — з іншого, могла б не просто проголосити нову ініціативу, а реально спробувати поживити доволі мляві міжнародні формати врегулювання тривалих конфліктів, зокрема не тільки у Придністров'ї, де Україна традиційно є одним із ключових гравців, а й у Нагірному Карабасі та в Грузії. Україна могла б стати генератором нових ідей, щоб відновити вже давно затребувану динаміку на переговорах зі звичайних збройних сил у Європі. Могла б зробити ще багато чого, якби не специфіка її внутрішньополітичних процесів та не істотно послаблені зовнішньополітичні позиції.

Остаточні підсумки українського головування підбиватимуться після засідання Ради міністрів ОБСЄ у Києві в грудні 2013 р. Побачимо, чи, почавши з такого доволі низького рівня

загальних очікувань, українським дипломатам вдасться приємно вразити всіх на фініші своїм майстерним головуванням і певними конкретними результатами.

Поки що, зголосившись за власним бажанням до головування в ОБСЄ, офіційний Київ зробив усе для того, аби створити для себе найгірші стартові умови та значно обмежити, якщо — не перекреслити взагалі, потенційно можливі ширші здобутки від цього головування. Адже українське головування в ОБСЄ могло б вдало вписатися в загальний контекст європейської інтеграції України. Це була б добра нагода збільшити свою вагу в системі європейської безпеки, продемонструвати здатність стояти на чолі великої європейської організації, вибудовувати часто дуже складний консенсус і вирішувати конкретні проблеми на порядку денному.

Тепер же головування в ОБСЄ ризикує перетворитися на буденний дипломатично-бюрократичний захід, без ширшої перспективи; захід, націлений, швидше, на внутрішньополітичні дивіденди, ніж на стратегічні зовнішньополітичні здобутки.

Хіба своє вагомe слово скаже українське громадянське суспільство. Хоч ОБСЄ — організація міжкуртова, але вона широко відкрита до неурядових організацій. Колись підписання Гельсінкського Заключного акту дало поштовх створенню Гельсінкських груп з прав людини, включно з Українською Гельсінкською Спілкою. Сьогодні думка про тісніше залучення громадянського суспільства до роботи ОБСЄ стає дедалі більш поширеною і затребуваною.

Попри іміджевий провал влади, Євро-2012 таки відкрило Україну як європейську країну для мільйонів уболівальників. То, може, попри невисокі очікування від офіційного українського головування в ОБСЄ, воно стане нагодою відкрити справжній потенціал українського громадянського суспільства?

Дзеркало тижня

СНД

06.12.2012. Україна не захотіла інтегрувати валютні ринки з СНД

Учора, 5 грудня, на саміті в Ашхабаді глави шести держав-членів СНД підписали угоду про співпрацю в галузі організації інтегрованого валютного ринку. Згідно з документом, на території країн-учасниць угоди можна буде здійснювати обмінні валютні операції безпосередньо без проміжного перерахунку на долари або євро.

Як повідомляє "Комерсант-Україна" в матеріалі "Гривня не вступила в СНД", Україна поки вирішила не приєднуватися до договору - президент Віктор Янукович не підписав його, повідомили місцеві ЗМІ. Нову угоду підтримують Білорусія, Росія, Казахстан, Вірменія, Киргизія і Таджикистан.

Уповноважений Кабінету міністрів з питань співробітництва з Росією, країнами СНД і Євразійської Валерій Мунтіян сказав, що угода не була підписана через заперечення Нацбанку. Натомість джерело в НБУ розповіло, що Національний банк не брав участь у його підготовці: "Якщо нам передадуть документи, ми, звичайно, будемо їх технічно реалізовувати".

ЛІГАБізнесІнформ

СОТ

12.12.2012. СОТ та Євросоюз критикують митну ініціативу України

Більшість країн-членів СОТ критично ставляться до намірів України підвищити митні тарифи на понад 300 товарних позицій. До критики Києва долучилася і Рада ЄС.

Наміри України підвищити торгові бар'єри на задля підтримки власного автомобілебудування, виробництва м'яса та інших галузей економіки викликали різку критику з боку більшості країн, які входять до Світової організації торгівлі (СОТ). У вівторок, 11 грудня, минув термін, протягом якого країни-члени СОТ мали вивчати заявку України та реагувати на неї.

На плани Києва підвищити митні тарифи на 371 найменування товарів, скориставшись юридичною лазівкою у правилах СОТ, вже відреагували Європейський Союз, США та Китай. Дипломати цих країн вказували на те, що такий крок Києва може нести потенційну загрозу для світової торгівельної системи. Як повідомляє агентство Reuters, посилаючись на дипломатичні джерела, під час засідання Генеральної ради СОТ у вівторок, 11 грудня, до критики Києва долучилися африканські країни, а також країни Карибського басейну і Тихоокеанського регіону.

Майже одностайна критика

Reuters цитує представника США у СОТ Майкла Пунке (Michael Punke), який заявив, що присутні на зустрічі "були близькі до одностайності" у висловленні крайньої стурбованості щодо дій України. "Японський посол зазначив, що на підтримку позиції України ніхто не висловився. Він попросив тих, хто підтримує Україну, підняти свій прапор, проте цього ніхто не зробив", - сказав американський посол після завершення засідання.

До критики України долучився 31 учасник засідання, який представляв на цій зустрічі інтереси 127 країн. Серед тих членів організації, які не висловили своєї точки зору щодо планів України, були Індія і Росія. Засідання Генеральної Ради СОТ відбулося у день, коли сплив 90-денний термін надання відповіді на заявку України про підвищення митних тарифів. Проте спільного рішення стосовно України ухвалено не було.

Тим часом представники України на цьому засіданні зазначили, що Київ розпочне двосторонні перемовини з країнами, інтереси яких зачіпають українські пропозиції. Також українська сторона запевнила, що намагається дотримуватися правил СОТ, проте це не так легко з огляду на існуючий економічний клімат і на те, що багато розвинених країн запроваджують торгові обмеження, повідомляє Reuters.

Висновки Ради ЄС

Відмовитися від озвучених Києвом планів щодо змін правил зовнішньої торгівлі закликала Україну і Рада Європейського Союзу. 10 грудня міністри країн ЄС у Брюсселі прийняли документ, у якому закликали Україну переглянути свою зовнішньоекономічну політику. Зокрема, у цьому документі йдеться про те, що на шляху до створення глибокої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі з ЄС "Європейський Союз очікує, що Україна утримається від запровадження протекціоністських заходів, таких як утилізаційний збір на транспортні засоби". У висновках наголошується, що такі заходи потенційно суперечать зобов'язанням, прийнятим Києвом у межах СОТ.

Своєю чергою Рада ЄС також закликала Київ відмовитися від планів підвищення митних тарифів, назвавши такі дії "викликом для цілісності багатосторонньої торгівельної системи", йдеться у висновках щодо України, ухвалених у Брюсселі.

DW.DE

МВФ

30.11.2012. Переговори з МВФ можуть відновитися на початку грудня

Українська влада висловлювала бажання відновити переговори з МВФ, але поки що не запрошувала місію фонду до Києва, заявив речник організації Геррі Райс. Проте і український прем'єр, і постійний представник МВФ в Україні кажуть, що місія розпочне працювати у Києві наступного тижня.

"Ми не отримували запит української влади на відправлення переговорної місії", - заявив пан Райс під час традиційного брифінгу у штаб-квартирі МВФ у Вашингтоні.

Трохи пізніше український прем'єр-міністр Микола Азаров під час візиту до Норвегії сказав, що у Києві очікують на прибуття місії фонду вже 6 грудня.

"Завершується термін нашої програми співпраці з МВФ. 6 грудня в Україну приїде місія МВФ", - заявив пан Азаров.

Те, що від 7 грудня у Києві працюватиме місія МВФ на чолі із Крісом Джарвісом, підтвердив бізнесовій агенції Reuters постійний представник фонду в Україні Макс Альєр. За його словами, робота місії триватиме до 17 грудня і буде присвячена початку переговорів щодо нової програми фінансування.

У кожному разі, якщо впродовж багатьох місяців українські урядовці заявляли, що Київ може обійтися без кредитів фонду, і самотужки відновити економічне зростання, то від початку листопада український уряд із помітно більшою зацікавленістю ставиться до можливості поновлення співпраці із МВФ.

Що показав жовтень

Ключова умова фонду для відновлення кредитування - підвищити тарифи на газ для населення та підприємств комунального господарства.

Експерти фонду вважають, що субсидування різниці між ринковою вартістю газу та ціною його продажу населенню лягає багатомільярдным тягарем на бюджет Нафтогазу, а згодом і весь державний бюджет. Фонд пропонує підвищити тарифи на газ до ринкового рівня паралельно із виплатою адресної допомоги тим, хто не може оплачувати комунальні платежі повністю.

Якщо раніше в українському уряді категорично відмовлялися від виконання цієї умови, посилаючись на те, що доходи більшості громадян України не дозволяють оплачувати ринкові тарифи, то від кінця жовтня, коли стало відомо про скорочення ВВП та промислового виробництва, урядовці все частіше говорять про необхідність підвищення тарифів.

Іншою умовою, що від самого початку міститься у меморандумі про співпрацю між Україною та МВФ, є перехід до плаваючого курсу гривні. Проте у жовтні-листопаді ця вимога набула особливої актуальності - тоді як населення України скуповує валюту рекордними темпами, валютні резерви Нацбанку так само швидко вичерпуються.

Лише впродовж жовтня цього року населення України придбало валюти на суму 3,34 мільярда доларів. Це майже на 15% більше, ніж у вересні, проте і вересневий попит населення на валюту був рекордним від часів запровадження так званої "паспортизації" продажу готівкової валюти - 2,9 мільярда доларів. Водночас валютні резерви Нацбанку від початку року скоротилися із 32 до менш ніж 27 мільярдів доларів, лише за жовтень їх зменшення перевищило 8%.

Курс і резерви

У листопаді НБУ запровадив обов'язковий продаж половини валютної виручки для експортерів і удвічі скоротив термін, у який вони мають продати цю валюту на міжбанківському ринку. НБУ також виступає за запровадження 15% податку на продаж валюти. Проте наразі відмовляється від запровадження плаваючого курсу.

"Ми від 2006-2007 років рекомендуємо це (запровадження плаваючого курсу - Ред.). Ми вважаємо, що економіка, схожа на українську, яка настільки інтегрована у світову економіку і залежить від експорту сировинних товарів, залежить і від коливань на цьому ринку. Ми вважаємо, що для такої економіки набагато краще мати плаваючий курс", - заявив постійний представник МВФ в Україні Макс Альєр.

Тепер в оприлюдненому на сайті МВФ звіті про підсумки консультацій з українською владою йдеться про те, що валютні резерви України на кінець цього року можуть зменшитися до обсягів, які не дозволять покривати тримісячні обсяги імпорту (що у економічній практиці вважається небезпечним рівнем валютних резервів). На кінець 2011 року цей показник складав 3,6 місяці, а у 2010 - 4,2 місяця.

У липні 2010 року український уряд та МВФ домовилися про програму кредитування на загальну суму у понад 15 мільярдів доларів. Проте Києву вдалося отримати лише 3,4 мільярда доларів, а останній транш позики МВФ надійшов у грудні 2010 року.

ВВС Україна

30.11.2012. МВФ: Фонд не отримувал від України пропозицій для подальшої співпраці

Українська влада висловили зацікавленість у відновлення програми співпраці з Міжнародним валютним фондом, однак конкретні умови і способи можливого відновлення ще не обговорювалися. Про це заявив директор департаменту зовнішніх зв'язків МВФ Геррі Райс.

«Ми не отримали запит української влади на відправку переговорної місії», - сказав він на брифінгу, коментуючи інформацію про те, що місія МВФ може прибути до Києва 6 грудня.

У відповідь на прохання із залу оцінити поточну ситуацію в українській економіці і потреби країни в фінансуванні Фонду, Рейс рекомендував ознайомитися з опублікованими на цьому тижні на сайті МВФ повним звітом за підсумками проведених у червні цього року консультацій з українською владою в рамках за статтею IV статуту.

Згідно з ними, зокрема, міжнародні резерви України скоротяться на кінець поточного року до 2,6 місяців імпорту в порівнянні з 3,6 місяцями на кінець 2011 року і 4,2% місяцями імпорту на кінець 2010 року.

В той же час в Нацбанку України заявляють, що резерви на кінець поточного року будуть на рівні 3 місяців імпорту, який ще вважається допустимим.

Фокус

07.12.2012. Співпрацювати з МВФ відмовляються тільки комуністи - регіонал

Уряд не буде підвищувати тарифи на газ для населення, хоча це одна з вимог МВФ для виділення чергового валютного траншу кредиту. Таку думку висловив народний депутат від фракції Партії регіонів Дмитро Святash в ефірі радіо «Ера-FM».

За його словами, в українського уряду і МВФ (Міжнародний валютний фонд - ред.) різні позиції щодо тарифної політики на побутовий газ, електроенергію та тепло.

«Уряд не може підвищити тарифи, оскільки купівельна спроможність населення не висока», - сказав нардеп.

Д. Святash зазначив, що вартість газу, яка закладена в державний бюджет на 2013 рік - це 416 доларів. «І це найвища ціна», - сказав він.

Крім того політик підкреслив, що до співпраці з МВФ готові всі парламентські фракції, окрім Комуністичної партії України.

«У представників КПУ з цього питання ідеологічна позиція. Решта ж фракцій вважають, що потрібно співпрацювати з міжнародними організаціями, і в першу чергу з МВФ, оскільки це найдешевше фінансування», - підсумував Д. Святash.

ГолосUA

07.12.2012. МВФ буде очікувати призначення нового уряду, — експерт

Перенесення дати візиту місії Фонду з середини грудня на січень наступного року може означати, що МВФ має намір чекати формування нового Кабміну і призначення нового прем'єра.

МВФ зацікавлений у продовженні програми співпраці з Україною, однак віддасть перевагу тому, аби дочекатися формування нового уряду.

Таку думку у коментарях ZN.UA висловив голова аналітичного департаменту інвестиційної компанії Eavex Capital Дмитро Чурін.

«Фонд займає вичікувальну позицію до визначення остаточного більшості у новому парламенті і призначення прем'єр-міністра», — доповнив експерт.

У свою чергу керівник аналітичного департаменту ІГ «ТАСК» Андрій Шевчишин констатує, що завершення парламентської кампанії підвищує можливість виконання Україною старих вимог МВФ (підвищення цін на газ для населення, лібералізація валютного ринку, активізація роботи щодо пенсійної реформи).

«Для майбутньої президентської кампанії також важливо перейти важкий період раніше, в першому півріччі 2013 року», — зазначив аналітик.

Нагадаємо, що упродовж тижня МВФ встиг кілька разів змінити свою позицію з приводу перемовин з Україною. Спочатку у Фонді заявили, що ніяких офіційних запрошень від українського уряду не отримували, потім (після заяви Азарова) все ж підтвердили приїзд своєї місії з 7 по 17 грудня. Однак вже 6 грудня МВФ повідомив про перенесення візиту на другу половину січня 2013 року.

Дзеркало тижня

07.12.2012. МВФ може висунути нові претензії Україні, вважають експерти

Не можна виключати висунення додаткових умов, пов'язаних у т.ч. з деякими суперечними ініціативами уряду, наприклад, зверненням до СОТ щодо перегляду митних тарифів.

МВФ може не тільки зберегти існуючі вимоги до України (підвищення цін на газ для населення, лібералізацію валютного ринку та активізацію роботи щодо пенсійної реформи), але і висунути нові.

Таке припущення в коментарях для ZN.UA зробив керівник аналітичного департаменту ІГ «ТАСК» Андрій Шевчишин.

«Не можна виключати і додаткові умови, пов'язані у т.ч. з деякими суперечними ініціативами уряду, наприклад, зверненням до СОТ щодо перегляду митних тарифів», — зазначив експерт.

У той же час Шевчишин констатує, що завершення парламентської кампанії підвищує можливість виконання Україною старих вимог МВФ (підвищення цін на газ для населення, лібералізація валютного ринку і активізація роботи щодо пенсійної реформи).

Як повідомлялося, у той же час деякі експерти дотримуються протилежної думки. Зокрема, прогнозують, що основні вимоги МВФ до України залишаться тими самими, при цьому є реальні шанси на деякі послаблення.

Нагадаємо, що упродовж тижня МВФ встиг кілька разів змінити свою позицію з приводу перемовин з Україною. Спочатку у Фонді заявили, що ніяких офіційних запрошень від українського уряду не отримували, потім (після заяви Азарова) все ж підтвердили приїзд своєї місії з 7 по 17 грудня. Однак вже 6 грудня МВФ повідомив про перенесення візиту на другу половину січня 2013 року.

Дзеркало тижня

07.12.2012.Кредити МВФ: між останньою надією та кроком у пір'є?

Місія чи Месія? Приїзду делегації Міжнародного валютного фонду під завісу року чекали всі — на Банковій, Інститутській та Грушевського. Напевно, чекали б і прості люди, якби їм хтось зміг дохідливо пояснити, що кредити фонду — це можливість пережити зиму з нинішньою ціною на газ і гарантовано утримати від коливань курс гривні.

Однак за підсумком у Вашингтоні своїх посланників у Київ вирішили поки що не відправляти. Як офіційно запевнили у фонді — на прохання української влади для переговорів із уже новим складом уряду. Та якщо в тому, що старого чи нового прем'єра Україна рано чи пізно все одно отримає, ніхто не сумнівається, то щодо продовження програми співробітництва із МВФ у багатьох «є питання».

Наступного року український уряд має погасити суверенні зовнішні зобов'язання на суму понад 10 млрд. дол., з яких 5,6 млрд. дол. — кредити МВФ. Враховуючи охолодження світової та

української економік, скорочення золотовалютних резервів, офіційному Києву кров з носу потрібно домогтися рефінансування поточних боргів перед фондом. Але поки що не зрослося.

Версія перша — загальноприйнята

Усе, що Україні потрібно було зробити для одержання нових траншів кредитних коштів від МВФ, — це підвищити тарифи на газ і тепло для населення приблизно на 100% за рік. Таким чином, середні витрати української сім'ї на обігрівний-харчовий газ мали збільшитися майже до 4200 грн. на рік (або близько 350 грн. на місяць). Висуваючи такі умови, у МВФ погоджувалися, що в країні з прожитковим мінімумом у 1100 грн. таке зростання тарифів сильно вдарить по соціально незахищених верствах населення, і пропонували державі розробити механізм субсидій.

Проте ентузіазму в уряді ця пропозиція не викликала. Насамперед тому, що деякі групи при владі за останні роки надто щільно присіли на дельту, яка створюється при майже п'ятиразовій різниці в цінах на газ для населення (90 дол. за 1000 кубометрів при споживанні до 6 тис. кубометрів на місяць) і ринковій ціні в 420—430 дол.

Списуй газ на населення та перепродуй його промисловим споживачам чи просто спалюй у котельнях і отримуй компенсацію в різниці тарифів із держбюджету. Тільки різниця в тарифах утворює в бюджеті НАК «Нафтогаз України» щорічну діру в 1,5 млрд. дол., які, за законом збереження енергії, осідають у приватних кишенях наближених до труби бізнесменів.

Розуміння цієї схеми нібито й стало головною причиною небажання МВФ продовжувати кредитування України, навіть попри той факт, що практично всі інші умови — у кредитно-грошовій і бюджетній політиці, а також у реформуванні пенсійної системи — були виконані. Принаймні формально.

Версія друга — конспірологічна

Крім загальноприйнятої версії «про газ», в експертному середовищі існує думка, що МВФ не планував відновляти співробітництво з Україною, навіть попри досить серйозний прогрес української сторони у виконанні умов програми stand-by.

На рішення чиновників з Вашингтона впливала та впливає велика політика, в якій Україна останнім часом почувається (з відомих причин) не дуже комфортно. «У мене просте запитання: чому сьогодні в непростих умовах у світовій економіці та зниження темпів зростання ВВП Україна не може розраховувати хоча б на рефінансування отриманого кредиту? Мені як громадянину дуже складно повірити, що такі рішення є політично невмотивованими», — каже голова правління «Дочірнього банку „Сбербанку Росії“ Ігор Юшко.

Його не менш авторитетний колега з великого українського банку вважає, що Україна для МВФ виступає певним тестовим полігоном, у відносинах із яким можна проявляти твердість для демонстрації сили іншим партнерам фонду. «Треба ж якось показувати Греції та Кіпру, що неслухняність і невиконання рекомендацій призведе до зупинки фінансування. Має бути наочний приклад — країна, яку карають навіть не за найгрубіші прорахунки», — зазначає фінансист. Крім того, на його думку, погіршення ситуації в одній із країн ЦСЄ буде вигідно корелювати зі станом інших економік у регіоні.

«Сама концепція, нав'язана нам МВФ, шкідлива. Це ідеологія, нав'язана нам США, — інвестиції тільки з-за кордону, національної валюти немає. Усе це призводить до доларизації, високих відсоткових ставок, відсутності довгих грошей і, як результат, до заморожування розвитку економіки, — наголошує экс-заступник голови Нацбанку Сергій Яременко. — Але ніхто з політиків не набереться сміливості сказати про це вголос. Ніхто не наважиться сказати, що ми будували помилкову модель. Замість цього ми кажемо, що в нас не вистачає реформ. А які реформи треба здійснити у Франції, Італії, Іспанії, Греції, Німеччині? Це ж той зразок, до якого штовхає нас МВФ. А він валиться. Отже, справа не в реформах, а в чомусь іншому. У нав'язаній системі».

Ні грошей, ні договору

Теоретично Україна може впоратися й без допомоги МВФ. Наприклад, використовуючи можливості внутрішнього ринку. За прогнозами експертів, у 2013-му уряд здатний продати населенню казначейських зобов'язань, номінованих у валюті, на 500—600 млн. дол. (у 2012-му реалізовано цінних паперів на 100 млн. дол.). Що ж до валютних ОВДП, з допомогою яких у 2012-му залучено 3 млрд. дол., то уряд може розраховувати як мінімум на збереження наступного року таких самих обсягів залучення коштів. Передусім завдяки підтримці держбанків. По-друге, завдяки тому, що комерційні банки будуть змушені активно купувати ОВДП через обмеженість ринку валютного кредитування та зростання запасів валютної ліквідності. Утім, самі банкіри поки що не схильні надто драматизувати ці ризики. «Попри ситуаційні проблеми в низці дрібних і середніх фінустанов, традиційне для кінця фінансового року звуження ліквідності, зниження темпів зростання в реальному секторі національної економіки та інші негативні чинники на зовнішніх ринках, у цілому банківська система України демонструє стабільність і має ресурс для

фінансування економіки», — вважає перший заступник голови правління Укргазбанку Станіслав Шлапак.

Тут важливіше інше — чи зуміє Кабмін дотриматися балансу, щоб не залишити економіку на голодному кредитному пайку і в такий спосіб не поставити під загрозу зростання ВВП? У цьому є чималі сумніви, враховуючи затверджений у держбюджеті обсяг сукупних внутрішніх запозичень на рівні 92,86 млрд. грн., що вдвічі перевищує зовнішні (42,67 млрд. грн.).

Що стосується зовнішніх ринків запозичень у 2013 році, то певний оптимізм Україні можуть вселяти, з одного боку, досить успішні розміщення, здійснені цього року (близько 4 млрд. дол.), а з іншого — поточне ослаблення напруги в Європі після виділення чергових траншів кредитів для Греції. Але це зовсім не означає, що протягом усього наступного року все йтиме як по маслу.

«Можливо, що у 2013-му кон'юнктура світових ринків знову погіршиться, тоді як за відсутності позитивних новин про співробітництво з МВФ інвестори переглянуть у гірший бік ставлення до України, — попереджає начальник відділу аналізу і досліджень «Райффайзен Банку Аваль» Дмитро Сологуб. — У результаті дохідність за українськими паперами може зрости, знизивши можливість рефінансування зовнішніх зобов'язань».

Залишається в Україні, звичайно, і варіант залучення двосторонніх кредитів, наприклад у Росії або Китаї. Хоча експерти вказують на не надто приємні політичні наслідки цих сценаріїв. «Умови кредитування можуть бути жорсткими і неприйнятними для деяких бізнес-груп і політиків. Йдеться, наприклад, про вступ до Митного союзу», — конкретизує керівник аналітичного департаменту ІГ «ТАСК» Андрій Шевчишин.

Однак більшість експертів все ж таки схиляються до думки, що Україна в остаточному підсумку зможе досягти нової домовленості з фондом.

Договір і гроші

Якщо новий уряд сяде за стіл переговорів, щоб домовитися з представниками МВФ з чистого аркуша, то в цьому разі виконати умови щодо газу буде недостатньо. Програму співробітництва stand-by буде виписано зовсім по-новому.

Якими будуть її умови? Очевидно, що новий stand-by корелюватиме із завершеною програмою, значну частину умов якої Україна виконала або перебуває в процесі виконання. Завершення парламентської кампанії підвищує шанси на те, що ключовий камінь спотикання — підвищення тарифів на газ для населення і теплокомуненерго — залишиться серед обов'язкових умов фонду.

Чи висуне МВФ нові вимоги до офіційного Києва? Голова ради директорів групи «Інвестиційний Капітал Україна» (ICU) Валерія Гонтарєва звертає увагу на ймовірність побажання щодо приведення курсу гривні у відповідність зі станом платіжного балансу. «За курсом МВФ уже дав орієнтири у своєму нещодавньому звіті. Згідно macroeconomic balance method, для бездефіцитності поточного рахунку курс гривні має знизитися на 13%, а external sustainability method показує, що реальний курс гривні завищено на 8,3%. Тобто згідно з МВФ прийнятна девальвація гривні перебуватиме в межах 8,3—13%», — констатує В.Гонтарєва.

Хоча, як показує практика, МВФ дуже поступово, але підвищує гнучкість своєї політики. Досить згадати нещодавню доповідь ради директорів фонду, де зазначено, що повна лібералізація фінансових потоків не може вважатися безперечною постійною метою для всіх економік. «Тимчасові обмеження можуть бути обґрунтовані і корисні під час економічних шоків, а також коли інші засоби грошово-кредитної політики вичерпано», — зазначалося в документі. Враховуючи це, поточні заходи щодо посилення валютного регулювання в Україні можуть і не викликати надто жорсткого опору з боку «кредитора кредиторів».

Принаймні саме на українському прикладі МВФ уже міг переконатися в сумнівній корисності валютної лібералізації для ринків, що розвиваються. Не останню роль у нещодавній волатильності вітчизняного валютного ринку відіграло в тому числі саме виконання Нацбанком побажань МВФ щодо зниження контролю над капітальними і валютними операціями.

Втім, можливо, почуття провини навряд чи змусить фонд «проковтнути» хоч і секвестирований, та все одно досить оптимістичний держбюджет на 2013 рік. Коригування до нього будуть необхідні вже в січні, упевнений Олег Устенко. А от наскільки глибокими вони будуть, залежить від сили і переговорних здібностей нового чи нового-старого прем'єра. Якщо за стіл переговорів із фондом сідатиме нетерпимий до діалогу Азаров, який уже кілька років уникав виконання домовленостей із МВФ, переконати вашингтонських кредиторів буде складно. Особливо без готового пакета заходів, бажано, вже проголосованого у Верховній Раді. Якщо переговорником буде інший кандидат у прем'єри — Арбузов, домовитися з фондом як мінімум на першому етапі узгодження деталей програми stand-by має бути простіше. Хоча б тому, що Нацбанк до останнього часу був значно стараннішим у виконанні взятих на себе зобов'язань перед МВФ.

За прогнозами головного економіста Dragon Capital Олени Белан, обсяг нової угоди між Україною та МВФ приблизно дорівнюватиме невикористаній сумі за поточною програмою МВФ,

що становить 11 млрд. дол. «Ми очікуємо, що Україна одержить перший кредитний транш у рамках нової програми на початку 2013 року», — доповнює експерт. Керівник аналітичного відділу ІГ «Арт Капітал» Ігор Путилін також вважає, що МВФ відновить кредитування України. «Це дасть можливість державі наступного року зупинити скорочення золотовалютних резервів і навіть наростити їх. Наш прогноз на кінець періоду становить 28 млрд. дол.», — резюмує аналітик.

Ну що ж, хочеться повірити цим прогнозам. Дуже хочеться...

ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ

РОСІЯ

30.11.2012. Азаров: Україна планує купувати не більше 20 млрд. кубів російського газу

Україна найближчими роками має намір купувати у Росії не більше 20 млрд кубометрів газу на рік, заявив прем'єр-міністр України Микола Азаров.

"Ми поставили завдання найближчими роками купувати максимум 18-20 млрд куб. газу", — сказав пан Азаров, виступаючи на українсько-норвезькому бізнес-форумі, повідомляє Бі-Бі-Сі.

26 листопада Юрій Бойко сказав, що Україна вже поінформувала Росію про намір у 2013 році знизити імпорту російського газу до 18 млрд кубометрів з 27,5 млрд кубометрів у поточному році.

Проте офіційної заявки на закупівлю наступного року 18 млрд кубометрів газу "Нафтогаз" ще не подав.

Контрактна кількість газу на 2013 рік могла бути змінена в термін до 1 липня.

[BBC Україна](#)

30.11.2012 Україна вийшла з числа головних пріоритетів Росії, - експерт

У Росії вже немає ілюзій, що в Києві може бути влада, лояльна Москві, і "до числа першочергових пріоритетів України зараз не входить". Таку думку висловив головний редактор журналу "Росія в глобальній політиці" Федір Лук'янов у інтерв'ю виданню "Экономические Известия".

За його словами, "економічна криза, Близький Схід, проблеми ЄС, поляризація в Америці, зростання Китаю - все це на початку 2010-х років настільки сильно змінило ландшафт, що зараз український напрямок не є пріоритетним ні для кого з тих, хто раніше за нього бився".

"У ЄС надто великі внутрішні проблеми, США явно переорієнтовуються на Східну Азію, плюс намагаються щось зробити з Близьким Сходом. Навіть у Росії пройшов той колишній драйв разом з ілюзіями про те, що в Києві може бути влада, яка лояльна Москві", - заявив він.

Як зазначив експерт, прихід Віктора Януковича продемонстрував, що форма міняється, а зміст - ні. Будь-яка українська влада по-своєму інтерпретує свої інтереси, і вони не збігаються з російськими.

"Тактика дій РФ так само змінилася. У Кремлі зрозуміли, що лізти у внутрішню політику України в загальному безглуздо. Досвід 2004 року виявився абсолютно катастрофічним, стало зрозуміло, що так робити не можна, та й не потрібно. Бо все, що треба, українські політики своїми руками ламають набагато ефективніше, ніж це б робила будь-яка ворожа держава", сказав експерт.

Крім цього, за словами Лук'янова, "стало зрозуміло, що чим більше на Україну тиснути, тим більше опору у відповідь. А от якщо відвертий політичний та економічний тиск не демонструвати, а дати можливість Києву самому проводити ту політику, яку він хоче, можна домогтися поставлених цілей, або далі займати вичікувальну позицію. Мені здається, саме так зараз Росія діє, і до числа першочергових пріоритетів України зараз не входить", - підкреслив він.

[Подробности](#)

03.12.2012. Росія і Україна відкриють на кордоні спільні пропускні пункти

Відкриття спільних російсько-українських пунктів прикордонного, митного, ветеринарного та санітарного контролю дозволить значно спростити перетин кордону між Україною та Росією.

Створення, облаштування та порядок функціонування таких пунктів обговорили на спільній нараді представники Федеральної митної служби Росії та Державної митної служби України, передав власний кореспондент ГолосUA у Москві.

Як зазначають митники, найбільш проблемною ділянкою є межа між російською Белгородською та українською Харківською областями - саме через них проходить траса МЗ «Крим», що з'єднує Москву і Кримський півострів. Рух транспорту по ній завжди інтенсивний, а в літні місяці він збільшується в рази.

При перетині кордону найбільше навантаження припадає на багатосторонній автомобільний пункт пропуску (МАПП) «Нехотєєвка» (з української сторони - МАПП «Гоптівка»). Його пропускна здатність становить 11 тисяч осіб на добу. І якщо в звичайному робочому режимі тут за день переходять кордон близько 5-6 тисяч осіб на добу в обох напрямках, то в пікові дні, найчастіше в липні-серпні, через цей перехід пропускають до 32 тисяч чоловік.

Митники двох країн запропонували два варіанти вирішення проблеми. Так, найближчим часом планується відкрити два паралельних напрямки руху: через нещодавно побудований пункт пропуску «Шебекіно», а також через місцевий пункт пропуску «Безименка-Олександрівка», на якому, за словами представника Харківської митниці Володимира Шевцова, Україна вже відкрила міждержавний пункт пропуску за тимчасовою схемою і вже почала готувати майданчик для стаціонарної митниці.

Крім того, на МАПП «Шебекіно» передбачається реалізувати принцип «однієї зупинки на кордоні»: тут передбачається спільне розміщення російсько-українських контролюючих служб. Тому при проходженні кордону громадянин зможе лише один раз пройти всі необхідні процедури, а не двічі, як зараз.

Виртуальна таможня

06.12.2012. РФ може спровокувати дестабілізацію в Україні під час виборів 2015 року

Роз'єднаність у опозиційному таборі та пасивна позиція Заходу щодо процесів в Україні серйозно загрожує керованою ззовні дестабілізацією ситуації під час президентських виборів у 2015 році. Про це пише Олександр Крамар у своїй статті для журналу «Український тиждень».

Як засвідчив нещодавній досвід Грузії чи Литви, важливо не те, що пропонують політики-популісти, а те, наскільки переконливо вони це роблять. У випадку України щось подібне ми вже проходили у 2009–2010 роках, коли громадяни віддали себе на поталу за обіцяне «покращення» і «стабільність», навіть не замислюючись над реальністю обіцянок у виконанні тими, хто ці гасла активно тиражував.

У нашому випадку ризики успішної маніпуляції Кремлем суспільно-політичними процесами поглиблюються фрагментованою ідентичністю, браком усталених державницьких інституцій та розвиненого громадянського суспільства, низьким рівнем обізнаності та політичної культури значної частини виборців, а також надмірним впливом на суспільну думку деформованих медіа.

За таких обставин роз'єднаність у опозиційному таборі та пасивна позиція Заходу щодо процесів в Україні серйозно загрожує керованою ззовні дестабілізацією ситуації під час президентських виборів у 2015 році. А відтак і зривом очікуваного повернення країни на демократичний європейський шлях внаслідок «логіки історичного процесу», на що зараз так розраховують чимало політиків на Заході та в Україні.

«Споглядальний підхід» може завершитися тим, що уже майже гарантовано перемогу можуть банально вкрати.

Тиждень.ua

06.12.2012. Україна просить ЄС втрутитися в газові переговори з Росією

"На жаль, поки Європейський Союз не проявляє активності в справі модернізації української нафтогазової галузі, зокрема, нашої газотранспортної системи", - заявив прем'єр-міністр України Микола Азаров під час засідання уряду.

Азаров нагадав, що Україна вже другий рік є учасником Європейської енергетичної хартії і сумлінно виконує взяті на себе зобов'язання.

Як підкреслив прем'єр, всі фахівці майже одноставно визнають, що саме українська ГТС є найбільш надійним і дешевим маршрутом транспортування російського газу до Європи. На завершення Азаров зазначив, що Україна вправі розраховувати на велику підтримку європейських країн у цьому напрямку.

Відзначимо, що напередодні стало відомо - незважаючи на всі розмови про диверсифікацію поставок, в проєкті держбюджету України на 2013 рік закладена ціна в 417 доларів за тис. кубометрів тільки на російський газ.

Як заявив пресі глава парламентської фракції Партії регіонів Олександр Єфремов: "Що стосується ціни газу з Європи, то там дуже маленькі обсяги для того, щоб враховувати цю цифру в рамках держбюджету. Що стосується газу, який може надходити з півдня, то даний проєкт знаходиться тільки в початковій стадії реалізації".

Нагадаємо, що з 1 листопада 2012 року почалися поставки газу в Україну з Німеччини, причому німецька компанія RWE, ймовірно, поставляє в Україну газ, раніше куплений у "Газпрому". Як заявляють в Києві, газ, одержуваний Україною з Європи, "істотно дешевше, ніж російський".

06.12.2012. Україна опиниться на межі дефолту завдяки Кремлю

Якщо Москва в судовому порядку «виб'є» з Києва величезні штрафи за недобір газу, то Україна ризикує опинитися на порозі дефолту, вважає український політтехнолог Тарас Березовець.

«У договорі прописана астрономічна штрафна сума, а бюджет України вже сформований з великим дефіцитом - і штрафи можуть обернутися дефолтом для офіційного Києва», - сказав він, передає ТСН.ua.

За словами фахівця, якщо Київ буде судитися, то він програє суди, тому що на документах стоїть підпис прем'єр-міністра країни. Так що все це - лише питання доброї волі російської сторони, а точніше, Володимира Путіна, вважає Березовець.

Крім того політолог переконаний, що санкції можуть бути відкладеними - якщо виникнуть проблеми у двосторонніх відносинах, то санкції можуть «включити» через кілька років.

«Складно прогнозувати зараз - через складність двосторонніх відносин Києва і Москви, але можна здогадатися, що це в тому числі і механізм залучення Києва до Митного союзу», - резюмував експерт.

Нагадаємо, контракт «Газпрому» і «Нафтогазу» містить умову "бери або плати", яке поширюється на 80% обсягу закупівлі газу, передбаченого договором.

Тобто навіть якщо країна не викупить законтрактовані обсяги палива, їй доведеться за нього заплатити всю вартість плюс штрафи.

from-UA

07.12.2012. Будівництво "Південного потоку": чи вилетить Україна в трубу?

Невдовзі «Газпром» хоче мати альтернативні транспортні потужності, які дозволять відмовитись від послуг України як транзитера газу. Влада у Києві лише погіршує становище країни, констатують експерти.

Україна поступово втрачає позиції як головний транзитер російського газу до Західної Європи. За останній рік обсяги транзиту скоротилися на 20 відсотків. Експерти пояснюють цю тенденцію як скороченням енергоспоживання в країнах ЄС, так і запуском обхідного газопроводу «Північний потік» дном Балтійського моря. 7 грудня поблизу російського міста Анапа, що на узбережжі Чорного моря, розпочнеться будівництво морської ділянки газопроводу «Південний потік». Цей газогін має пролягти морським дном, територією Балканських країн до Півночі Італії. Крім того, керівництво «Газпрому» оголосило про плани, починаючи від 2013 року, вкласти два мільярди доларів у модернізацію газопроводу територією Білорусі, що має збільшити його пропускну спроможність на третину.

Арифметика «Газпрому»: «нуль» для України

Вже за три-чотири роки, якщо всі плани «Газпрому» здійсняться, газовий концерн суто арифметично матиме більш ніж достатні транспортні потужності, аби відмовитись від послуг України. Тим не менше, грудню металобрухту українська газотранспортна система не стане, переконані українські аналітики енергетичного ринку. «Скорочення транзиту територією України продовжиться і наступними роками. Але я не думаю що це буде радикальне скорочення, скажімо, в кілька разів», - припустив в інтерв'ю Deutsche Welle експерт Міжнародного центру перспективних досліджень Льдар Газізулін.

Із таким прогнозом погоджується і аналітик Центру Разумкова Володимир Омельченко. «Ані «Північний потік», ані «Південний потік», не зможуть стати повноцінною заміною українській газотранспортній системі. Адже ГТС України має унікальну систему газосховищ потужністю у понад тридцять мільярдів кубометрів палива. Ці сховища відіграють ключову роль у стабільності забезпечення Європи газом», - наголошує експерт.

Стратегічні сховища

На стратегічному значенні українських газосховищ для енергетичної безпеки Європи у розмові з Deutsche Welle наголосив і експерт Центру досліджень питань безпеки (Center for Security Studies) Йонас Гретц. «Ці газосховища становлять третину обсягів газових резервів Європейського Союзу. У минулому вони вже не раз використовувалися європейськими компаніями, аби взимку, коли значно зростають обсяги споживання, гарантувати стабільність постачань палива», - зауважив німецький експерт базованого у Цюріху аналітичного центру. За словами Гретца, адекватної заміни цим сховищам «обхідні» проекти «Газпрому» не передбачають. «Будуються сховища у Сербії, але це мізерні обсяги, порівняно з тим, що є в розпорядженні України», - каже аналітик.

За словами Йонаса Гретца, Україна недостатньою мірою використовує потенціал своїх газових сховищ. Адже досі, зауважує він, Київ одноосібно управляє цими резервними потужностями. Натомість, переконаний експерт, повна інтеграція сховищ у європейський енергоринок дозволила би гнучко і на повну потужність їх використовувати. А це, у свою чергу, гарантувало би завантаженість української ГТС. «Мешу, ніж сьогодні, але достатню для рентабельної роботи», - каже Грецц.

Допомога Європи під сумнівом

З правової точки зору ніщо не заважає Україні інтегруватися в енергоринок ЄС. Ще кілька років тому Київ приєднався до Європейського енергетичного співтовариства, до якого входять країни ЄС і та низка країн-сусідів спільноти на Західних Балканах. Метою цього утворення є підвищення спільними зусиллями енергетичної безпеки і гарантування спільних правил гри на енергоринку. Як повідомила днями інформаційна агенція «Інтерфакс-Україна» із посиленням на свої джерела у міністерстві палива та енергетики України, Київ вже звернувся до партнерів по Енергетичному співтовариству по допомогу, вбачаючи у будівництві «Південного потоку» загрозу національним інтересам.

Володимир Омельченко зазначає, що згідно з положеннями Енергетичного співтовариства, ця спільнота має не допускати посилення монополізації на європейському ринку, яку несе із собою будівництво нових газогонів «Газпрому». Однак експерт сумнівається, що партнери по співтовариству будуть йти на конфронтацію з російським газовим монополістом у нинішній ситуації. «Україна після вступу до Енергетичного співтовариства не виконує належним чином взятих на себе зобов'язань з лібералізації свого газового ринку, створення конкурентного середовища і прозорих правил гри», - критикує Омельченко. Лідар Газізуллін причиною надто повільного втілення реформ називає корупцію. «Головна передумова створення конкурентного середовища – приведення цін на газ для населення до ринкового рівня. Але є люди, які заробляють мільйони на пільгах – вони продають промисловим підприємствам газ, призначений «для населення», у кілька разів дорожче», - пояснює Газізуллін.

Шлях у Митний союз?

Експерти вказують на те, що зволікання з реформами лише погіршує становище країни в умовах тиску з боку «Газпрому». Зокрема, через багатомільярдний дефіцит «Нафтогазу», який тягарем лягає на державний бюджет, Україна не може отримати кредити МВФ. Годі чекати Києву і допомоги від ЄС, поки в країні є політичні в'язні і проблеми з проведенням чесних виборів, кажуть співрозмовники DW.

«Якщо продовжиться економічна деградація, згортання демократичних і правових інститутів, то шлях Україні один - у Митний союз з Росією. Це може виявитися єдиним варіантом самозбереження цієї влади», - переконаний Володимир Омельченко. За його словами, такий сценарій є для влади спокусливим - немає потреби в незручних багатьом групам впливу реформах, є шанс переглянути умови кабальних для України газових контрактів 2009 року. Лідар Газізуллін припускає, що лише вступ України в Митний союз може змусити Москву відмовитися від «надто дорогого», «економічно нераціонального» і «суто політичного» проекту «Південний потік».

DW.DE

10.12.2012. «Нафтогаз» значно скоротив закупівлі газу у «Газпрому» в листопаді

За минулий місяць «Нафтогаз» імпортував російського газу на понад \$850 млн, тоді як на місяць раніше, у жовтні, заплатив «Газпрому» понад \$1,043 млрд. Як пояснили це в самому «Газпромі», Україна, швидше за все, почала активно відбирати газ зі своїх підземних сховищ (ПСГ).

НАК «Нафтогаз України» розрахувалася з російським «Газпром» за імпортований у листопаді природний газ, перерахувавши 7 грудня понад \$850 млн.

Про це повідомила прес-служба українського держхолдингу у понеділок, 10 листопада.

За даними НАК, ціна природного газу в IV кварталі 2012 року становить близько \$430 за 1 тис. куб. м (з урахуванням «харківської» знижки в \$100).

«НАК „Нафтогаз України“ щомісяця своєчасно та в повному обсязі виконує свої зобов'язання перед ВАТ «Газпром» щодо оплати імпортованого природного газу», — нагадали в компанії.

Як повідомлялося, в Міненерговуглепромі України прогнозують споживання газу в обсязі 38,1 млрд куб. м в четвертому кварталі 2012 року — першому кварталі 2013 року. При цьому імпортувати за шість місяців передбачається 20,4 млрд куб. м природного газу.

У цілому з початку 2012 року (враховуючи останній платіж за листопад) НАК «Нафтогаз України» перерахував «Газпрому» вже \$10,068 млрд.

Нагадаємо, ціна газу для України в III кварталі 2012 року становила близько \$426 за 1 тис. куб. м у порівнянні з \$425 в II кварталі і близько \$416 за 1 тис. куб. м в I кварталі.

У січні 2012 року НАК імпортувала російський газ на \$808 млн, у лютому - \$1,3 млрд, у березні - \$865 млн, у квітні - \$628 млн, у травні - \$648 млн, у червні - \$1,05 млрд, у липні — на \$930 млн, у серпні - \$890, у жовтні - \$1,043, в листопаді — понад \$850 млн.

Дзеркало тижня

17.12.2012. Чого очікувати від "кремлівських консультацій" Януковича?

Раптового приєднання України до Митного союзу під час грудневого візиту Януковича в Москву експерти не очікують. Не виключено, однак, що цей візит дасть старт економічному поглинанню держави Росією.

Наполегливі чутки про візит Віктора Януковича в Москву 18 грудня досі не були підтверджені офіційно. Проте 14 грудня Громадська рада при Міністерстві закордонних справ України – схоже, на випередження такого візиту – ухвалила заяву щодо "неприпустимості поступового приєднання України до правил Митного союзу Росії, Білорусії та Казахстану". На думку членів ради, такий крок унеможливить підписання вже парафованої Угоди про асоціацію України з ЄС. Щораз більше українських експертів закликають главу держави відмовитися від приєднання України до Митного союзу пострадянських країн та від здачі Москві української газотранспортної системи.

Суперечливі заяви

Про намір приєднати Україну до деяких положень Митного союзу Віктор Янукович заявив ще п'ятого грудня в Ашгабаті. 13 грудня він знову заявив про це у своєму відеозверненні до Верховної Ради. Головним аргументом на користь такого вибору президент назвав "величезний ринок для українських товарів" в країнах Митного союзу. Категорично проти цього виступають українські олігархи. Зокрема, політик-бізнесмен Петро Порошенко заявив, що "не можна бути частково вагітним" і висловився лише за створення зони вільної торгівлі з Росією. Але прем'єр Азаров у виступі на державному телеканалі "Перший національний" 15 грудня підтвердив факт провадження перемовин про приєднання до Митного союзу з Росією, Білоруссю та Казахстаном.

Водночас Азаров вважає, що Україні слід "знайти можливості взаємодії" і з Митним союзом, і з Євросоюзом. А днем раніше, на зустрічі з послами країн Євросоюзу, президент Янукович також заявив, що до підписання Угоди про асоціацію з ЄС "лишився один крок". Чому ж президент та його ставленик на посаді глави уряду прилюдно роблять такі суперечливі заяви? І чи можна очікувати під час передноворічного візиту Януковича до Москви підписання документів зі зближення України з Митним союзом?

Економічне поглинання

Російський політолог Андрій Окара вважає, що Москва більше не наполягатиме на формальному вступі України в Митний союз, але вживе рішучих кроків зі встановлення контролю за українською економікою. "Кремль зацікавлений у тому, аби Україна відгородилася від вільного обігу товарів в межах Світової організації торгівлі (СОТ) більш високими митними бар'єрами, а також у встановленні контролю за українською газотранспортною системою", – сказав Окара DW. Наміри України підвищити митні тарифи на понад 300 товарних позицій задля підтримки власного автомобілебудування, виробництва м'яса та інших галузей економіки, як відомо, вже викликали різку критику з боку більшості країн, які входять до СОТ.

На думку Окари, в Москві також будуть узгоджуватися кандидатури на посади міністрів освіти, науки та культури, а також міністра енергетики та вугільної промисловості України. "Кремль дуже добре вивчив слабкі місця Януковича і буде тиснути на них, аби отримати вирішальний вплив на українську політику з диверсифікації джерел постачання енергоносіїв, розвитку альтернативної енергетики, а також на освіту, культуру та інформаційний простір України", – вважає експерт.

Білоруський варіант для Януковича

Найтяжчі наслідки в цій ситуації може мати втрата Україною газотранспортної системи (ГТС), впевнений президент Київського міжнародного енергоклубу (Q-Club) Олександр Тодійчук. "Йдеться не лише про магістральні газогони, а й про газорозподільчі мережі. Адже через постачання ними газу можна буде маніпулювати більшістю ключових підприємств держави", – нагадав експерт. У розмові з DW Тодійчук не виключив, що такий перебіг подій сприятиме реалізації в Україні білоруського сценарію, за яким президент Білорусії Лукашенко після здачі місцевої ГТС Москві "перетворився на весільного генерала, а білоруською економікою тепер керують росіяни".

Своєю чергою, київський політолог Олексій Гарань сказав DW, що вважає обґрунтованою тривогу українських експертів щодо загрози розвороту зовнішнього курсу України бік Кремля. Підготовкою до цього всередині держави експерт вважає ухвалення влітку 2012 року "мовного" закону, а восени – закону про референдум, яким, за словами політолога, хоче скористатися колишній голова адміністрації президента Кучми Віктор Медведчук для легалізації вступу України в Митний союз. "Це все проекти з розколу держави, які уможливають розворот зовнішньополітичної стратегії України на схід", – сказав Гарань.

DW.DE

17.12.2012. Чого очікувати від "кремлівських консультацій" Януковича?

Раптового приєднання України до Митного союзу під час грудневого візиту Януковича в Москву експерти не очікують. Не виключено, однак, що цей візит дасть старт економічному поглинанню держави Росією.

Наполегливі чутки про візит Віктора Януковича в Москву 18 грудня досі не були підтверджені офіційно. Проте 14 грудня Громадська рада при Міністерстві закордонних справ України – схоже, на випередження такого візиту – ухвалила заяву щодо "неприпустимості поступового приєднання України до правил Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану". На думку членів ради, такий крок унеможливить підписання вже парафованої Угоди про асоціацію України з ЄС. Щораз більше українських експертів закликають главу держави відмовитися від приєднання України до Митного союзу пострадянських країн та від здачі Москві української газотранспортної системи.

Суперечливі заяви

Про намір приєднати Україну до деяких положень Митного союзу Віктор Янукович заявив ще п'ятого грудня в Ашгабаті. 13 грудня він знову заявив про це у своєму відеозверненні до Верховної Ради. Головним аргументом на користь такого вибору президент назвав "величезний ринок для українських товарів" в країнах Митного союзу. Категорично проти цього виступають українські олігархи.

Зокрема, політик-бізнесмен Петро Порошенко заявив, що "не можна бути частково вагітним" і висловився лише за створення зони вільної торгівлі з Росією. Але прем'єр Азаров у виступі на державному телеканалі "Перший національний" 15 грудня підтвердив факт провадження перемовин про приєднання до Митного союзу з Росією, Білоруссю та Казахстаном.

Водночас Азаров вважає, що Україні слід "знайти можливості взаємодії" і з Митним союзом, і з Євросоюзом. А днем раніше, на зустрічі з послами країн Євросоюзу, президент Янукович також заявив, що до підписання Угоди про асоціацію з ЄС "лишився один крок". Чому ж президент та його ставленик на посаді глави уряду прилюдно роблять такі суперечливі заяви? І чи можна очікувати під час передноворічного візиту Януковича до Москви підписання документів зі зближення України з Митним союзом?

Економічне поглинання

Російський політолог Андрій Окара вважає, що Москва більше не наполягатиме на формальному вступі України в Митний союз, але вживе рішучих кроків зі встановлення контролю за українською економікою. "Кремль зацікавлений у тому, аби Україна відгородилася від вільного обігу товарів в межах Світової організації торгівлі (СОТ) більш високими митними бар'єрами, а також у встановленні контролю за українською газотранспортною системою", – сказав Окара DW. Наміри України підвищити митні тарифи на понад 300 товарних позицій задля підтримки власного автомобілебудування, виробництва м'яса та інших галузей економіки, як відомо, вже викликали різку критику з боку більшості країн, які входять до СОТ.

На думку Окари, в Москві також будуть узгоджуватися кандидатури на посади міністрів освіти, науки та культури, а також міністра енергетики та вугільної промисловості України. "Кремль дуже добре вивчив слабкі місця Януковича і буде тиснути на них, аби отримати вирішальний вплив на українську політику з диверсифікації джерел постачання енергоносіїв, розвитку альтернативної енергетики, а також на освіту, культуру та інформаційний простір України", – вважає експерт.

Білоруський варіант для Януковича

Найтяжчі наслідки в цій ситуації може мати втрата Україною газотранспортної системи (ГТС), впевнений президент Київського міжнародного енергоклубу (Q-Club) Олександр Тодійчук. "Йдеться не лише про магістральні газогони, а й про газорозподільчі мережі. Адже через постачання ними газу можна буде маніпулювати більшістю ключових підприємств держави", – нагадав експерт. У розмові з DW Тодійчук не виключив, що такий перебіг подій сприятиме реалізації в Україні білоруського сценарію, за яким президент Білорусі Лукашенко після здачі

місцевої ГТС Москві "перетворився на весільного генерала, а білоруською економікою тепер керують росіяни".

Свою чергою, київський політолог Олексій Гарань сказав DW, що вважає обґрунтованою тривогу українських експертів щодо загрози розвороту зовнішнього курсу України бік Кремля. Підготовкою до цього всередині держави експерт вважає ухвалення влітку 2012 року "мовного" закону, а восени – закону про референдум, яким, за словами політолога, хоче скористатися колишній голова адміністрації президента Кучми Віктор Медведчук для легалізації вступу України в Митний союз. "Це все проекти з розколу держави, які уможливають розворот зовнішньополітичної стратегії України на схід", – сказав Гарань.

Німецька хвиля

17.12.2012. У Москві Янукович має намір обговорити енергетичні питання, Путін – торгово-економічні

Президент України Віктор Янукович 18 грудня відвідає з робочим візитом Російську Федерацію і обговорить з президентом РФ Володимиром Путіним питання вироблення взаємоприйнятної механізми взаємодії України з Митним союзом.

Президент України Віктор Янукович відвідає з робочим візитом Російську Федерацію 18 грудня, повідомляє прес-служба глави держави.

Під час зустрічі з президентом Росії Володимиром Путіним український президент планує обговорити комплекс актуальних питань українсько-російського співробітництва, насамперед в енергетичній та торговельно-економічній сферах.

Увага також буде приділена виробленню взаємоприйнятної механізми взаємодії України з Митним союзом Росії, Білорусі і Казахстану.

Разом з тим, як повідомляє прес-служба Кремля, в ході переговорів на вищому рівні пріоритетну увагу планується приділити стану та перспективам розвитку двосторонньої торговельно-економічної взаємодії.

Як відомо, раніше Янукович заявив про необхідність «приєднуватися до деяких положень Митного союзу, до тих правил, які є в МС».

Відзначимо, що на сьогодні в органах Митного союзу Росії належить 47% голосів, Казахстану і Білорусі – по 21. У разі входження України їй «перепаде» відсотків 10.

Як писало ZN.UA, існують дві думки щодо того, наскільки серйозна загроза втягування України в Митний союз.

Прихильники першої переконані, що сьогодні загроза не більше, ніж усі останні два з половиною роки і вже стала перманентним тлом. У групі, яка розділяє другу точку зору, панує песимізм. Вони переконані: нинішня катастрофічна ситуація в українській економіці може змусити Януковича прийняти нелегке рішення про вступ до Митного союзу.

Дзеркало тижня

18.12.2012. Зустріч Президента України з Президентом Російської Федерації перенесено

Робочий візит Президента України Віктора Януковича до Російської Федерації перенесено.

Нагадаємо, темами зустрічі Президентів України і Росії визначені актуальні питання українсько-російського співробітництва, насамперед в енергетичній і торгово-економічній сферах. Зокрема - вироблення взаємоприйнятого механізми взаємодії України з Митним союзом Росії, Білорусі та Казахстану.

Для успішної реалізації цих домовленостей необхідні додаткові консультації на експертному рівні. У зв'язку з цим сторони домовилися про перенесення строків візиту.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича

18.12.2012. Визит Януковича в Москву отменили по инициативе российской стороны

Народный депутат Петр Порошенко в кулуарах Верховной рады сообщил журналистам, что визит Президента Украины Виктора Януковича в Москву был отменен по инициативе российской стороны.

"Почему был отменен визит - лучше спросить у Владимира Путина", - сказал Порошенко. Он также отметил, что вопросы повестки дня визита главы украинского государства должны быть доработаны с обеих сторон. "Причины такого решения указаны. Очевидно, должны поработать еще эксперты", - подчеркнул депутат. При этом он отказался спрогнозировать, какие именно вопросы могут быть доработаны на экспертном уровне.

В свою очередь помощник президента РФ Юрий Ушаков сообщил во вторник, что визит президента Украины Виктора Януковича в Москву перенесен. "Необходимо провести дополнительную экспертную работу по доводке тех документов, которые вначале планировалось в

ходе этого визита подписать, для этого потребуется определенное время, после чего будут согласованы конкретные сроки этого визита", - заявил Ушаков журналистам.

Напомним, встреча Януковича и Путина должна была состояться сегодня в Москве. Тематику встречи Президентов были определены актуальные вопросы украинско-российского сотрудничества, прежде всего в энергетической и торгово-экономической сферах.

В частности, стороны должны были обсудить выработку взаимоприемлемого механизма взаимодействия Украины с Таможенным союзом России, Беларуси и Казахстана.

Корреспондент.net

18.12.2012. Путін перекреслив політичне майбутнє Януковича – Соскін

Голова Української Національної Консервативної партії, професор Національної академії управління Олег Соскін вважає, що Володимир Путін відмовив Віктору Януковичу в аудієнції, оскільки останній не виконав всіх побажань Кремля.

Про це інформує прес-служба УНКП.

«Москва в останній момент відмовила Януковичу у прийомі. Путін вирішив, що йому не потрібно зустрічатися з українським президентом і не прийняв його. Такої ганьби важко собі уявити. Так, як свого часу чинили з Тимошенко, Ющенком і Кучмою, тепер вчинили і з Януковичем, хоча, він здавалось би, був улюбленцем кадебістського Кремля. І це – закономірний фінал для всіх лакуз, зрадників і колабораціоністів», – вважає Соскін.

«Янукович Москві не потрібен, там уже не хочуть мати з ним жодних справ. Йому поставили ультиматум щодо вступу у Митний союз та ЄврАзЕС, і вимагають вчинити, як Лукашенко, – віддати газову систему та інші стратегічні підприємства, – атомні станції, нафтогони тощо. Зрозуміло, що Янукович не міг цього зробити, оскільки усвідомлює, що в Україні одразу би розпочалась національно-визвольна війна. Тим паче, в умовах фінансово-економічного колапсу, до якого Україну довела кліка Януковича-Азарова. Таким чином, Москва чітко визначилась, що Янукович їм більше не потрібен, вони робитимуть ставку на Медведчука та інших осіб. Тепер треба очікувати, як і планувалось раніше Москвою, третього газового конфлікту. Зрозуміло, що в уряді та в президента немає грошей, щоб заплатити Росії за газ, який постачається «Росгазпромом» у грудні. Станом на перше грудня, як відомо, державні золотовалютні запаси впали до 25,3 млрд. доларів, а зараз, за різними експертними оцінками, їх обсяг не перевищує 24 млрд. доларів. Фактично, Україна – вже фінансовий банкрут», – додав він.

На думку Соскіна, слід говорити, що Москва перекреслила політичне майбутнє Януковича та його Партії регіонів, і найближчим часом на нас чекають дуже серйозні катаклізми в стосунках із Російською Федерацією.

«До того ж, уже почалася криза у Верховній Раді Сьомого скликання, тому що політичні сили не можуть домовитись навіть щодо розподілу комітетів. Це означає, що у парламенті розгорнеться відкрите протистояння і зіткнення. Важливо, щоб у цьому процесі «Свобода» не пішла на домовленості із Партією регіонів, адже тоді розпочнеться стрімке падіння її рейтингу і зростання зневіри серед українців. Отже, треба очікувати загострення внутрішньої і зовнішньої ситуації, у політичній, економічній та інших площинах і відкритого конфлікту з Москвою. Все це відбуватиметься на фоні посилення морозів і погіршення в цілому погодних умов», – зазначив він.

«Українська Національна Консервативна Партія попереджала, що все це чекає на нас. На жаль, ні політичні, ні громадські діячі, ні інтелігенція чомусь до наших прогнозів не дослухалися, як і широкі верстви населення. Тепер треба очікувати відкритих форм конфлікту, і всім готуватися до цього, адже новий рік буде важким і складним для України та українського народу. І гасло «моя хата з краю» в рік змії вже не працюватиме. Всіх байдужих «змія» буде знищувати першими. Отже, готуйтесь», - зазначив Олег Соскін.

Вголос

20.12.2012. Путин назвал отказ Украины сдать «трубу» России фундаментальной ошибкой

Россия была готова вместе с европейцами взять в аренду газотранспортную систему, но Украина совершила «фундаментальную» ошибку. Россия «готова и сейчас вести диалог на этот счет».

Президент России Владимир Путин назвал стратегической ошибкой решение Украины не отдавать в аренду свою газотранспортную систему.

«Мы считаем, Украина совершила стратегическую ошибку, фундаментальную. Мы предлагали вместе с европейцами взять в аренду газотранспортную систему Украины, не нарушая украинского законодательства, а оставляя ГТС в украинской собственности», — сказал Путин на пресс-конференции в Москве.

По его словам, если бы Украина согласилась, Россия взяла бы обязательства по развитию и загрузке ГТС Украины.

Российский президент отметил, что РФ «готова и сейчас вести диалог на этот счет».

Дзеркало тижня

21.12.2012. Росія пов'язує ціни на газ не лише з Митним союзом, а й українською ГТС

Переговори президентів України та Росії Віктора Януковича і Володимира Путіна найближчим часом не відбудуться. Посол Російської Федерації в Україні Михайло Зурабов сказав журналістам, що зустріч може відбутися протягом першого кварталу 2013 року, але не уточнив, коли саме.

Водночас, російський дипломат сказав, що сторони готують державний візит президента Януковича до Росії.

Візит Віктора Януковича до Москви був скасований у день, коли він мав відбутися - 18 грудня. Це сталося досить несподівано, українські журналісти, які мали висвітлювати переговори, вже навіть прибули до Москви. Тоді прес-служба президента України повідомила, що будуть проведені "додаткові консультації на експертному рівні".

"Якщо щось у домовленостях було переосмислено лідерами двох країн і вони дали додаткові доручення експертам працювати над ними, то ця робота потребуватиме деякого часу. Якби мене запитали, про який час йдеться, я думаю, що в межах кварталу", - сказав Михайло Зурабов, якого цитує агентство УНІАН.

Водночас він повідомив про підготовку державного візиту Віктора Януковича до Росії, який може тривати не два, як зазвичай, а три дні.

У третій день візиту, зазначив посол, президенти України та Росії планують провести у Нижньому Новгороді українсько-російський форум міжрегіонального співробітництва.

Водночас, Михайло Зурабов не уточнив можливу дату цього візиту, лише зазначивши, що форум міжрегіонального співробітництва, який мав бути присвячений обговоренню питань співробітництва в транспортній сфері, перенесли через проведення виборів до Верховної Ради України.

Ціна зниження ціни на газ

Михайло Зурабов сказав, що переговори про співпрацю у газовій сфері між Україною і Росією не припинялися.

"Якщо відбудеться вихід на якісь рішення, то я думаю, що ці рішення передбачатимуть і серйозне редагування або зниження ціни на російський газ для України", - заявив Михайло Зурабов.

Посол не назвав можливе зниження ціни, відзначивши, що воно "не було би настільки великим, як при приєднанні України до Митного союзу".

Михайло Зурабов також сказав, що перспективи української газотранспортної системи Київ і Москва розглядають окремо від теми співробітництва в рамках Митного союзу.

"Тема української ГТС обговорюється абсолютно ізольовано", - запевнив дипломат.

Михайло Зурабов сказав, що розглядається варіант створення спільного підприємства України і Росії, а не міжнародного тристороннього газового консорціуму, про що йшлося кілька останніх років поспіль. Це, за його словами, дозволило б знизити ціну на газ для України і забезпечити завантаження ГТС.

"Я не думаю зараз, що йдеться про тристоронній консорціум. Я припускаю, що в даному випадку може йтися про співпрацю в рамках двостороннього формату", - додав представник Росії.

"Це має супроводжуватися, безумовно, двома умовами: перше - зниження ціни для українських споживачів на російський газ, друга умова - завантаження української ГТС в обсягах, достатніх для того, щоб прибутки від її експлуатації дозволяли б підтримувати її в належному технічному стані", - сказав Михайло Зурабов.

ВВС Україна

США ТА КАНАДА

03.12.2012. США занепокоєні намірами України переглянути зобов'язання у СОТ

Торговий представник США Рон Кірк висловив серйозну стурбованість з приводу запиту України про зміну закріплених мит на понад 350 товарів, на які вона погодилася, коли вступила до Світової організації торгівлі (СОТ) 2008 року.

Таку позицію пан Кірк озвучив 30 листопада на зустрічі з міністром закордонних справ України Костянтином Грищенком, повідомляє офіційний сайт торгового представника США.

Рон Кірк підкреслив, що такі дії України є "безпрецедентними і можуть підірвати багатосторонню торговельну систему".

"Тому майже всі значні торговельні партнери України - понад третина всіх членів СОТ - приєдналися до нас, висловивши аналогічні побоювання", - заявив він.

22 листопада прем'єр-міністр Микола Азаров заявив, що Україна веде переговори з СОТ про перегляд умов приєднання до організації.

26 листопада держави-члени СОТ звернулись до України із проханням відкликати свою заявку на перегляд тарифних зобов'язань.

ВВС Україна

07.12.2012. Клінтон піддала критиці ситуацію в Україні

Держсекретар США Хілларі Клінтон закликала ОБСЄ до більшої рішучості і солідарності. У таких питаннях як права людини чи свобода слова робота у Європі ще не завершена, наголосила Клінтон на відкритті конференції міністрів закордонних справ країн, що входять до ОБСЄ.

"У кожній країні, що належить до організації, ще є простір для руху у цьому напрямку, зокрема, і в США", - зазначила вона, промовляючи перед представниками з 57 країн ОБСЄ. Вона піддала критиці порушення прав людини у Білорусі та ув'язнення опозиції в Україні. За її словами, вибори, що відбулися в Україні в жовтні цього року, стали кроком назад для демократії. Вона також висловила занепокоєність щодо вибіркового переслідування опозиції.

У таких державах, як Туркменістан, Узбекистан чи Казахстан свобода ЗМІ забезпечується недостатньо, відзначила Клінтон. У Румунії, за її словами, є проблеми з меншинами, такими як цигани.

Водночас генеральний секретар ОБСЄ Ламберто Заньєр у своїй промові на конференції Україну не критикував.

Українські пріоритети

Саме під час 19-го засідання Ради міністрів закордонних справ ОБСЄ, що відбувається 6-7 грудня в Дубліні, Україні мають передати головування у цій організації. Як відомо, з 2013 року Київ перебирає на себе головування в ОБСЄ, отримавши естафету від Ірландії. Український міністр закордонних справ Костянтин Грищенко у Дубліні має окреслити головні пріоритети українського головування.

ОБСЄ нині розділена, зауважують оглядачі. Найбільше критикують Росію та колишні радянські республіки. Нещодавно російський президент Володимир Путін заявив, що організація перетворилася на представництво інтересів деяких держав. Як відомо, ОБСЄ піддавала критиці умови проведення виборів у Росії. Під час зустрічі Хілларі Клінтон і російського міністра закордонних справ Сергія Лаврова, що відбулася у Дубліні 6 грудня, ішлося, серед іншого, і про ситуацію в Сирії. Саме через спротив Росії та Китаю західним країнам досі не вдалося ухвалити жорстку резолюцію по Сирії в Раді Безпеки ООН.

Радіо "Німецька хвиля"

КРАЇНИ ЄВРОПИ ІСПАНІЯ

03.12.2012. El País: Уряд України вважає, що "непорозуміння" із газовим контрактом усунуто

У п'ятницю Державне агентство з інвестицій та нацпроектів України заявило, що історія з угодою, яку підписав уявний представник іспанської газової компанії, благополучно врегульована, повідомляє El País в статті, підготовленій новинним агентством EFE.

В офіційній заяві українського відомства те, що трапилося, названо "непорозумінням". Сказано, що людина, яка підписала угоду з урядом України (він назвався Жорді Сарда Бонвіт), "діяв на свій власний страх і ризик" і жодним чином не був законним представником іспанської компанії.

Відомство також підкреслило, що угода, підписана 26 листопада, не накладає жодних юридичних або фінансових зобов'язань.

"Відомство зазначило, що іспанська газова компанія поведася конструктивно. Сама компанія в четвер оголосила, що, можливо, подасть на Сарду в суд за те, що він видавав себе за її законного представника на Україні", - йдеться в статті.

Українське відомство відзначило, що сторони досягли консенсусу, і запропонувало президенту Gas Natural Fenosa зустрітися і обговорити перспективи співпраці.

Тим часом опозиційна партія БЮТ вимагає відправити у відставку причетних до скандалу і почати парламентське розслідування. "Опозиція стверджує, що через цю ситуацію Україна може втратити сотні мільйонів доларів", - пояснюють журналісти.

Українська преса пояснює скандал прагненням уряду скоріше реалізувати проект, який помітно знизить залежність від російського газу.

Подробности

ЛИТВА**06.12.2012. Україна і Литва досягли низки домовленостей щодо розвитку торговельно-економічних відносин**

4-5 грудня в Києві в рамках чотирнадцятого засідання українсько-литовської комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва під співголюванням заступника міністра інфраструктури України Володимира Корнієнка та міністра господарства Литовської Республіки Рімантаса Жілюса сторони досягли низки домовленостей щодо розбудови міждержавних відносин.

"Торгово-економічні відносини між Україною та Литвою розвиваються на досить високому рівні. Завдання нашого засідання, щоб в результаті економіки обох країн демонстрували винятково позитивну динаміку", - зазначив Володимир Корнієнко.

Зокрема, Україна і Литва домовилися постійно обмінюватися інформацією про потенційних сферах залучення інвестицій в економіку обох країн і можливі шляхи співпраці в інвестиційних проектах.

Під час засідання було обговорено низку транспортних питань. Так, Україна запропонувала Литві розглянути можливість впровадження бездозвільної системи на міжнародні вантажні автомобільні перевезення територіями країн. Також було вирішено в подальшому залучати інші країни до перевезень вантажів з використанням можливостей поїзда комбінованого транспорту "Вікінг" з урахуванням необхідності його завантаження як в напрямку Чорне море - Балтійське море, так і назад.

Українська і литовська сторони домовилися про подальшу співпрацю у функціонуванні відкритого і прозорого енергетичного ринку відповідно до принципів Енергетичної Хартії. Також учасниками підтримано реалізацію енергетичних проектів, спрямованих на диверсифікацію поставок енергоносіїв в Литву та інших держав-членів ЄС.

Крім того, під час засідання були обговорені співробітництво у металургійній та хімічній галузях, агропромислового комплексу, у сферах охорони здоров'я, геопросторової інформації, стандартизації та метрології та інших.

Електронні вісті

КРАЇНИ АЗІЇ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ
КИТАЙ**10.12.2012. «Нафтогаз» залучає у Держбанку Китаю \$3,656 млрд для переходу з газу на вугілля**

«Нафтогаз» візьме кредит у Китаю «в обмін» на постачання в цю країну української кукурудзи.

НАК «Нафтогаз України» залучає у Державного банку розвитку Китаю (China Development Bank Corporation) кредитну лінію лімітом \$3,656 млрд для реалізації проектів заміщення газу вугіллям.

Згідно з оприлюдненою на веб-порталі Державні закупівлі держхолдингу, пропозицію банку про надання кредиту акцептовано 7 грудня 2012 року. Крайній термін укладення кредитного договору не зазначений.

Вартість обслуговування кредитної лінії складе \$2 млрд 395,722 млн (без ПДВ).

Термін дії кредитної лінії — 19 років (2012-2031 рр.). У тому числі чотири роки — для підготовки та узгодження затверджених проектів та підписання індивідуальних кредитних угод. Термін дії індивідуальних кредитних угод — 15 років.

Як повідомлялося, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України і Державний банк розвитку Китаю у липні 2012 року підписали протокол про співпрацю із заміщення споживання природного газу вугіллям. В рамках програми передбачається реалізувати низку проектів з переведення вітчизняних об'єктів теплоенергетики на використання водовугільного палива, а також будівництва заводів з газифікації бурого і кам'яного вугілля у Луганській, Донецькій та Одеській областях за технологією Shell, апробованою в Китаї.

Верховна Рада дозволила надання державних гарантій за кредитом CDBC на суму 29,5 млрд грн для реалізації проектів щодо заміщення природного газу вугіллям вітчизняного видобутку.

У серпні Кабінет міністрів України схвалив залучення НАК «Нафтогаз України» кредиту CDBC на суму \$3,656 млрд для реалізації проектів із заміщення природного газу вугіллям вітчизняного видобутку.

В рамках програми, що фінансується за китайські кошти, на водо-вугільну суміш може бути переведено ряд українських ТЕЦ.

За розрахунками прем'єр-міністра України Миколи Азарова, реалізація перших п'яти проектів щодо заміщення природного газу вугіллям вітчизняного видобутку дозволить надалі Україні скоротити імпорту газу більш ніж на 3 млрд куб. м і щорічно економити близько \$1,2 млрд.

Як повідомлялося, «Нафтогаз» візьме кредит у Китаю в обмін на постачання в цю країну української кукурудзи.

Дзеркало тижня

ІНДІЯ

10.12.2012. У Делі відбудеться масштабний Діловий індійсько-український форум

Сьогодні у Делі відбудеться масштабний Діловий індійсько-український форум. Про це УНН повідомили у прес-службі Українського союзу промисловців та підприємців.

Участь в ньому візьмуть Президент України Віктор Янукович, президент УСПП Анатолій Кінах, який напередодні прибув до Індії з бізнес-делегацією. До її складу ввійшли голова Ради директорів підприємства "Мотор Січ" В. Богуслаєв, президент генеральний конструктор ДП АНТК "Антонов" Д. Ківа, а також представники компаній "Гірничі машини", "Центренерго", "Азовмаш", "Артем", "Стіл Монт Трейдинг ЛТД", "Завод "Львівсільмаш" та інші.

Порядок денний Форуму передбачає презентацію інвестиційних можливостей України та Індії, розгляд взаємовигідних сфер двосторонньої взаємодії, аналіз торговельно-економічного співробітництва, особисте спілкування ділових кіл обох країн тощо.

Зокрема, планується розглянути перспективи співпраці в сільськогосподарському машинобудуванні, агропромисловому секторі, авіа й суднобудуванні, гідроенергетиці, будівництві тощо. Україна зацікавлена в залученні індійських інвестицій в реконструкцію та модернізацію провідних українських підприємств, спільному виробництві комбайнів та навісного сільськогосподарського обладнання. Великі перспективи для реалізації на території Індії українськими фахівцями проектів розвитку системи транспортування електрики й розбудови інфраструктури. Враховуючи потреби Індії, Україна також має можливість підсилити експорт соняшникової олії та органічних добрив до цієї держави.

Як повідомлялося, у місті Нью-Делі відбулася офіційна церемонія зустрічі Президента України Віктора Януковича, Президента Республіки Індія Пранаба Мукерджі та Прем'єр-міністра Індії Манмохана Сінгха. Церемонія відбулася на площі перед Палацом "Раштрапані Бхаван". У виконанні військового оркестру прозвучали Гімни України та Індії. Глава Української держави обійшов стрій воїнів Почесної варти. Церемонія завершилася представленням офіційних делегацій.

УНН

10.12.2012 Президент України зустрівся з прем'єром Індії "віч-на-віч"

Після закінчення українсько-індійських переговорів Президент України Віктор Янукович провів зустріч з прем'єр-міністром Республіки Індія Манмоханом Сінгхом у форматі "віч-на-віч". Про це УНН повідомили у прес-службі глави держави.

Нагадаємо, сьогодні у Делі відбудеться масштабний Діловий індійсько-український форум.

Участь в ньому візьмуть Президент України Віктор Янукович, президент УСПП Анатолій Кінах, який напередодні прибув до Індії з бізнес-делегацією. До її складу ввійшли голова Ради директорів підприємства "Мотор Січ" В. Богуслаєв, президент генеральний конструктор ДП АНТК "Антонов" Д. Ківа, а також представники компаній "Гірничі машини", "Центренерго", "Азовмаш", "Артем", "Стіл Монт Трейдинг ЛТД", "Завод "Львівсільмаш" та інші.

Як повідомлялося, у місті Нью-Делі відбулася офіційна церемонія зустрічі Президента України Віктора Януковича, Президента Республіки Індія Пранаба Мукерджі та Прем'єр-міністра Індії Манмохана Сінгха. Церемонія відбулася на площі перед Палацом "Раштрапані Бхаван". У виконанні військового оркестру прозвучали Гімни України та Індії. Глава Української держави обійшов стрій воїнів Почесної варти.

Церемонія завершилася представленням офіційних делегацій.

УНН

10.12.2012. У Нью-Делі відбулася церемонія підписання українсько-індійських документів

Президент України Віктор Янукович та Прем'єр-міністр Республіки Індія Манмохан Сінгх взяли участь у церемонії підписання двосторонніх документів.

У присутності Глави Української держави та керівника Уряду Індії було підписано:

- Договір між Україною та Індією про взаємну правову допомогу в цивільних та господарських справах

Документ створює ефективний міждержавний механізм правового захисту громадян та юридичних осіб, надаючи їм можливість вільно звертатися до суду та інших компетентних органів, подавати позови та захищати свої права та інтереси.

- Міжурядову угоду про співробітництво у сфері оборони

Документ створює правові умови для розвитку співробітництва в оборонній, військовій та військово-технічній сферах. Підписання Угоди забезпечить переведення профільної співпраці в системну площину, сприятиме налагодженню довготривалих зв'язків і контактів між підрозділами оборонних відомств, підприємствами та науково-дослідними установами оборонної галузі.

- Міжурядову угоду про науково-технологічне співробітництво

Угода створює необхідну нормативно-правову базу для проведення засідань спільного українсько-індійського Комітету з науково-технічного співробітництва, розробки програм профільного співробітництва, обміну спеціалістами та інформацією, проведення спільних семінарів та конференцій тощо.

- Угоду між Державною інспекцією ядерного регулювання України та Радою з регулювання атомної енергетики Індії про обмін технічною інформацією та співробітництво у сфері ядерної безпеки та радіаційного захисту

Документ передбачає реалізацію спільних дослідницьких програм, обмін інформацією з питань правового регулювання, регулятивних аспектів спорудження та експлуатації АЕС, утилізації ядерного пального й захисту довкілля, захисту від ядерного забруднення та радіації, операційної безпеки, запобігання та реагування на відповідні надзвичайні ситуації. Угода є першим двостороннім документом у зазначеній сфері - її підписання відкриває шлях до можливого укладення рамкового документу в галузі атомної енергетики.

- Меморандум про взаєморозуміння у сфері стандартизації, оцінки відповідності та якості між Міністерством економічного розвитку і торгівлі України та Бюро індійських стандартів

Метою підписання документа є усунення технічних бар'єрів у торговельних та економічних відносинах між державами. Відповідно до Меморандуму сторони здійснюватимуть співробітництво у сфері стандартизації, оцінки відповідності та якості на основі додаткових документів, що передбачатимуть прийняття міжнародних стандартів як національних з метою усунення технічних бар'єрів у торгівлі та сприяння науково-технічному розвитку.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича

10.12.2012. Відносини між Україною та Індією розвиватимуться в площині всеохоплюючого партнерства - Віктор Янукович

Відносини між Україною та Індією розвиватимуться у площині всеохоплюючого партнерства, яке сприятиме подальшому динамічному, стабільному та всесторонньому діалогу між країнами. Про це Президент України Віктор Янукович заявив за підсумками переговорів з Прем'єр-міністром Республіки Індія Манмоханом Сінгхом.

За словами Глави держави, партнерство між нашими державами відповідає довгостроковим національним інтересам обох країн. Він нагадав, що цього року виповнилося 20 років з часу встановлення дипломатичних відносин між Україною та Індією. На переконання Віктора Януковича, за цей період вдалося не лише зберегти раніше започатковані напрацювання, а й розвинути змістовну співпрацю в багатьох галузях.

«Ми сьогодні прийняли доленосне рішення про переведення дружніх відносин між нашими державами у нову, більш ефективну та прагматичну площину - площину «всеохоплюючого партнерства». Упевнений, що новий формат взаємодії сприятиме подальшому динамічному, стабільному та всесторонньому діалогу між Україною та Індією», - сказав Президент.

Він також зазначив, що під час переговорів сторони констатували наявність потужного невикористаного потенціалу для подальшого розвитку двостороннього співробітництва у різних сферах взаємодії.

«У цьому зв'язку було, насамперед, домовлено про розширення діалогу шляхом налагодження регулярних двосторонніх контактів на високому політичному рівні. Я запросив шановного пана Прем'єр-міністра Індії відвідати Україну з офіційним візитом», - зазначив Глава держави.

У свою чергу Прем'єр-міністр Індії зазначив, що сьогодні у відносинах між Україною та Індією з'явилася нова динаміка. У цьому зв'язку він наголосив на важливості започаткування між Україною та Індією формату всеохоплюючого партнерства.

Манмохан Сінгх також високо оцінив підписані сьогодні двосторонні документи. На його думку, цей крок сприятиме активізації українсько-індійської співпраці у військово-технічній та науково-технологічній сферах.

Керівник уряду Індії наголосив на важливості подальшого зміцнення торговельно-економічних відносин між країнами.

За його словами, під час переговорів сторони окреслили пріоритетні напрямки розвитку співпраці, серед яких машинобудування, фармацевтика, ІТ-технології. Учасники переговорів наголосили на необхідності ведення інтенсивнішого діалогу на міжнародних майданчиках. «Немає сумніву, що цей візит поставить наші відносини на дуже міцну базу для подальшої співпраці», - сказав Манмохан Сінгх.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича

10.12.2012. Україна розглядає Індію як одного з найважливіших партнерів у Південній Азії - Президент

Україна розглядає Індію як одного з найважливіших партнерів у Південній Азії. На цьому наголосив Президент України Віктор Янукович під час зустрічі в місті Нью-Делі з Міністром закордонних справ Республіки Індія Салманом Куршідом. «Ми готові разом з вами попрацювати над тим, щоб знайти спільні інтереси в тих галузях економіки, які є для нас традиційно сильними», - сказав Глава української держави. Він додав, що хотів би почути від індійської сторони пропозиції щодо співпраці в тих сферах, які є для неї найбільш цікавими.

Президент окремо наголосив, що Україна «дуже цінує» співпрацю з Індією в рамках міжнародних організацій, особливо ООН.

Віктор Янукович висловив сподівання, що обоєлітнє бажання України та Індії поглиблювати ефективну співпрацю буде й надалі забезпечувати розвиток відносин двох країн. У цьому контексті Глава держави відзначив важливість активного політичного діалогу на високому рівні. Він звернув увагу на ефективний робочий діалог між зовнішньополітичними відомствами України та Індії. «Це дуже правильно, і я це вітаю», - наголосив В.Янукович.

У свою чергу, Міністр закордонних справ підкреслив важливість державного візиту Президента України до Індії. Він наголосив, що сьогодні Україна та Індія мають багато питань для обговорення. «Хотів би послухати Ваші пропозиції щодо того, які є напрямки, де ми можемо й надалі будувати наші відносини, як ми можемо зміцнити нашу дружбу і розширювати економічну співпрацю з тим, щоб підняти її на більш високий рівень», - сказав Салман Куршід.

Він також відзначив необхідність ведення інтенсивного політичного діалогу між країнами на високому рівні.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича

10.12.2012. Активізація двосторонньої взаємодії України та Індії піде на користь обом країнам - Віктор Янукович

Активізація двосторонньої взаємодії України та Індії піде на користь обом країнам. Про це Президент України Віктор Янукович заявив в інтерв'ю представникам ЗМІ у м.Делі. «Активізація наших відносин посилить обидві сторони», - сказав Глава держави, додавши, що це питання є «вкрай актуальним» у той час, коли світова економіка переживає непрості часи. «Для нас це дуже важливо, тому що нам потрібні ринки збуту і нам треба у різних галузях створювати нашим підприємствам, бізнесу належні умови», - додав В.Янукович.

Президент зазначив, що дієвим механізмом подальшого поглиблення співпраці між країнами буде Міжурядова українсько-індійська комісія з питань торговельного, економічного, наукового, технічного, промислового та культурного співробітництва, що відновила свою роботу. «Це дієвий інструмент, який дає можливість у різних галузях опрацьовувати різні питання», - сказав Глава держави, додавши, що йдеться як про державні органи, так і про бізнес. Він зазначив, що Міжурядова комісія також розгляне питання розширення договірно-правової бази між країнами.

Говорячи про свій державний візит до Індії, Президент наголосив, що сторони дійшли згоди щодо необхідності посилення двосторонньої співпраці. Глава держави також додав, що під час переговорів було досягнуто домовленостей про значну активізацію контактів на високому рівні. Він нагадав, що запросив відвідати Україну з візитом Прем'єр-міністра Індії і має намір зробити аналогічне запрошення Президентів Індії.

Віктор Янукович окремо відзначив важливість спільних бізнес-форумів як дієвого інструменту для підвищення інвестиційної активності та встановлення контактів між підприємствами двох країн.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича